WIADOMOŚCI CELNE
Nr 1-2
lipiec
2004
ISSN 1230 908 • MINISTERSTWO FINANSÓW - SŁUŻBA CELNA • WARSZAWA 2004

Koniec granic

– szerzej wewnątrz numeru

WIADOMOŚCI
CELNE

REDAKCJA
Redaktor naczelny: Krystyna Urbańska
Sekretarz redakcji: Beata Zuba
Marcin Woźniczko

PROJEKT GRAFICZNY
Aleksandra Laska

Wykonawca: POLCOM

WYDAWCA
Ministerstwo Finansów – Służba Celna
Warszawa, ul. Świętokrzyska 12
www.clo.gov.pl
prasa@clo.gov.pl
tel.: 694 46 30
tel./fax: 694 35 02
nakład: 3000 egz.

7 Prawo, przepisy, praktyka

7 **Środki przejściowe dotyczące cła w Akcie Przystąpienia Polski do Unii Europejskiej**
12 **Prawne aspekty funkcjonowania składów podatkowych**
15 **Obszary kontroli celnej cz. 1**
20 **Projekt twiningowy PHARE 2001**
21 **Polsko-niemieckie szkolenie we Wrocławiu**

23 Kronika Kadrowa

25 Prawo i bezprawie

33 Z życia służby

Drodzy Czytelnicy

Wreszcie jesteśmy!

To z jednej strony dla nas – dla redakcji – powód dla satysfakcji, że w tej trudnej drodze do Was, udało nam się przebrnąć przez gąszcz biurokratycznych zawiłości, z drugiej – powód do radości, że możemy być z Wami w kontakcie, odpowiadać na Wasze potrzeby w pozyskiwaniu informacji i mieć nadzieję, że od tej chwili nasza współpraca będzie układać się normalnie bez zbędnych przerw i niemiłych niespodzianek.

Bardzo na tę współpracę liczymy – Drodzy Czytelnicy, zarówno redakcja w nowym składzie, jak i powołana ostatnio przez Szefa Służby Celnej, również „odnowiona", Rada Programowa.

Jesteśmy dla Was i chcemy spełniać Wasze oczekiwania, a więc musimy je poznawać na bieżąco. Kontaktujcie się z redakcją w formie dla Was najwygodniejszej. Wystarczy telefon i rzucona myśl, a my spróbujemy ją urealnić. Wówczas nasz miesięcznik będzie ciekawszy, bliższy ludziom i chętniej przez Was czytany.

To nasz redakcyjny apel i wierzymy, że na ten apel odpowiecie.

Krystyna URBAŃSKA

Koleżanki i Koledzy,

Choć zwróciłem się do Was za pośrednictwem Internetu już dwukrotnie, to sądzę, że powtórzenie ostatniego mojego listu z podziękowaniem za ogromny wysiłek jaki włożyliście w ostatnim okresie w funkcjonowanie służby jest zasadne i potwierdza wysoką ocenę tego co już zrobiliście.

Minął pierwszy miesiąc naszej służby w ramach Wspólnoty Europejskiej. Zrobiliśmy wszystko, aby do europejskiej unii celnej wejść jako administracja dobrze przygotowana do wypełnienia roli obrońcy interesów nie tylko fiskalnych, ale i najszerzej rozumianych interesów społeczności dwudziestu pięciu państw członkowskich – od poboru należności celnych i podatkowych, ochrony uczciwej konkurencji, przez ochronę zdrowia i życia ludzi, zwierząt i roślin, wartości kulturalnych aż po ułatwienia w eksporcie towarów. Staliśmy się nowoczesną służbą celną przyjazną biznesowi, sprzyjającą międzynarodowemu obrotowi towarowemu. Staramy się wypełniać z godnością, szybko i skutecznie nasze obowiązki.

Nie przyszło to jednak ani łatwo, ani bezboleśnie. Osiągnęliśmy to ogromnym wysiłkiem, któremu nie obce były obawy o to, czy podołamy tym nowym zadaniom, czy koszty jakie poniesiemy – w tym i różnego rodzaju kłopoty związane niekiedy z koniecznością stałego albo czasowego zmienienia miejsca pracy – będą tego warte. Spiętrzenie prac tuż przed naszą akcesją do Unii Europejskiej – ogromne kolejki na granicach, przygotowania do nowych zadań choćby takich jak realizacja Wspólnej Polityki Rolnej, szkolenia i chęć sprostania nowym wyzwaniom to wszystko sprawiło, że zwielokrotnionym wysiłkiem staraliśmy się je rozwiązać jak najlepiej, jak najszybciej i jak najskuteczniej.

Udało się to osiągnąć mimo początkowych problemów z wirusem komputerowym, z dużymi kłopotami w systemach informatycznych, pewnymi niedociągnięciami w organizacji naszej pracy tak w samej służbie jak i we współpracy z biznesem, tych – trudnych przecież do uniknięcia – „bólów porodowych" związanych z wdrażaniem nowych zadań na tak ogromną skalę.

Dziękuję Wam wszystkim – funkcjonariuszom celnym, pracownikom służby cywilnej, informatykom, kierownikom zmian i innych jednostek organizacyjnych, naczelnikom urzędów i dyrektorom izb celnych, współpracownikom z całego Ministerstwa Finansów, nie tylko departamentów tzw. celnych, ale i prawnych oraz informatycznych, koleżankom z informacji celnej, działaczom związków zawodowych funkcjonującym w naszej służbie i wielu, wielu innym, także spoza naszej służby.

W szczególności dziękuję tym wszystkim, którzy podjęli wyzwanie pracy na granicy wschodniej – zarówno tym którzy zdecydowali się przenieść tam na stałe, jak i tym, którzy wypełnili czasowo lukę kadrową jaka tam nadal istnieje. Dziękuję Wam za godną i zdyscyplinowaną postawę. Pamiętajcie – jeszcze jest możliwość zatrudnienia się tam na stałe i wykonywania tradycyjnej, dobrze znanej Wam pracy. Jednak takie możliwości już się wyczerpują. Im szybciej się zdecydujecie tym łatwiej możecie taką pracę dostać. Zachęcam do bezpośrednich kontaktów z dyrektorami izb celnych na granicy wschodniej.

To dzięki Wam, tym wszystkim którzy już – doraźnie i na stałe wzmocniliście naszych kolegów na granicy wschodniej – wyraźnie zmieniła się tam sytuacja. Nie mamy już tych ogromnych kolejek ciężarówek oczekujących na przejazd przez granicę. A tak niedawno wydawało się to niemożliwe. Udało się jednak zrealizować i to zadanie. Dziś mamy powody do słusznej dumy z tego co zrealizowaliśmy.

W tym miejscu chcę serdecznie podziękować także parlamentarzystom, naszym kolegom ze Straży Granicznej i Policji oraz służbom wojewodów współpracującym z nami na przejściach granicznych, kolegom z zagranicy – celnikom i strażnikom granicznym z Niemiec, Rosji, Litwy, Białorusi, Ukrainy oraz Słowacji i Czech, naszej służbie dyplomatycznej.

Dzięki wspólnemu wysiłkowi udało się rozwiązać, mimo pewnych problemów, wszystkie zadania jakie społeczeństwo już nie tylko Polski, ale i całej zjednoczonej Europy postawiło przed nami. Jeszcze raz serdecznie dziękuję Wam wszystkim za tę postawę jaką wykazaliście w tych trudnych, przełomowych dla Polski dniach kwietniowo-majowych.

Nie oznacza to jednak zakończenia batalii o dalsze doskonalenia naszej służby i pracy. Przed nami nowe wyzwania. Przede wszystkim dotyczące przygotowania nas do pełnego wykorzystania potencjału osobowego jakim dysponujemy. Choć z danych statystycznych za maj, dotyczących międzynarodowego obrotu towarowego, wynika znacznie mniejszy spadek obciążenia pracą niż pierwotnie zakładano, to jednak trudno uznać go za miesiąc typowy dla przyszłej sytuacji. Dlatego też w tej chwili musimy przystąpić do kolejnej fazy reorganizacji służby celnej i przygotować się do zwiększonej realizacji nowych zadań – przede wszystkim kontrolnych w sferze podatku akcyzowego, wspólnej polityki rolnej oraz szczególnego nadzoru podatkowego.

Te nowe zadania wymagają kolejnych działań mających na celu przygotowanie nas do reorientacji zawodowej, do poszerzenia naszej wiedzy i umiejętności. W tej chwili jest to podstawowe dla mnie zadanie – zagospodarować wszystkich funkcjonariuszy celnych i pracowników służby cywilnej tak, by mieli nie tylko pracę zgodną z ich starymi i nowymi kwalifika-

cjami, ale i by pracę tę mieli. Dotyczy to przede wszystkim przygotowania do zadań kontrolnych w ramach służby podatkowej – w akcyzie, w nadzorze podatkowym, ewentualnie, w ostateczności, w urzędach kontroli skarbowej, w urzędach i izbach skarbowych. W tej sferze chcemy zaoferować pracę wszystkim, którzy nie mają lub nie będą mieć tradycyjnej pracy celniczej.

Aktualnie przygotowujemy w ministerstwie nową strategię zagospodarowania kadr. Obejmuje ona diagnozę obciążeń w poszczególnych jednostkach, potrzeby kadrowe obsługi nowych zadań (WPR, akcyza, nadzór podatkowy, grupy mobilne, statystyka, komputeryzacja, etc.), potrzeby i plan szkoleń niezbędnych dla ich realizacji. Jej podstawą jest opracowanie poakcesyjnej strategii działania służby celnej. W jej ramach musimy opracować i jak najszybciej wdrożyć strategię kontroli. Musi ona nosić całkowicie nowy, kompleksowy charakter, uwzględniać najnowsze metody i środki kontrolne, wykorzystywać najlepsze wzorce wypracowane przez naszych kolegów w służbach celnych pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej. Liczę na Waszą pomoc twórczą, sugestie i propozycje, które możecie kierować do mnie. Mam nadzieję, że i to zadanie uda się nam szybko i skutecznie zrealizować. Także i w tym przypadku mam nadzieję na dobrą współpracę ze wszystkimi związkami zawodowymi działającymi w naszej służbie.

Bez wątpienia czekają nas jeszcze trudne chwile. Tym nie mniej staramy się do nich dobrze przygotować. Wśród nich na plan pierwszy wysuwają się zadania szkoleniowe i zaspokojenie potrzeb granicy wschodniej. Podobnie jak poprzednim razem, także i teraz potrzebne będzie wsparcie kadrowe – czasowe oddelegowanie części osób z granicy zachodniej i południowej na okres od 16 sierpnia do 22 grudnia na zasadach jakie daje nam ustawa o służbie celnej czyli pełnym zabezpieczeniu należnych świadczeń dla czasowo oddelegowanych jak i tych, którzy wybiorą inne rozwiązanie czyli **dobrowolne** przeniesienie się na stałe pełnienie służby na granicy wschodniej i wreszcie przenoszenie do granicznych izb celnych wakatów jakie powstają w naszej służbie. Decyzje o przeniesieniu do czasowego pełnienia służby na wschodniej granicy podejmę do 10 lipca. Każda zainteresowana osoba powinna ją otrzymać do 15 lipca. Mam nadzieję, że tym razem uda się nam tę operację przeprowadzić jeszcze lepiej niż miało to miejsce przy pierwszej turze. W każdym przypadku chcę aby nietrafnych czy błędnych decyzji kadrowych nie było.

Wreszcie trzecie rozwiązanie polegające na przekazaniu do izb granicznych tzw. wakatów. Niestety, prawie ich nie mamy. Zwalniane przez emerytów lub z powodu wypadków losowych etaty są w znacznym stopniu przeznaczone dla tych, którzy powracają do służby – po urlopach wychowawczych, po okresach chorobowych czy wreszcie przywracanych przez sądy pracy. Musimy w związku z tym mieć rezerwę kadrową. Nie możemy tracić powracających funkcjonariuszy przez złe zarządzanie rezerwami kadrowymi.

Równocześnie czynimy wysiłki na rzecz przygotowania zmiany ustawy o służbie celnej. Oczekując z niecierpliwością na wyrok Trybunału Konstytucyjnego w sprawie art. 25 ustawy o Służbie Celnej przygotowujemy pierwszy wariant nowej ustawy. Natychmiast kiedy uznamy go za gotowy do konsultacji na szczeblu resortu przedstawimy go Wam do konsultacji. Będzie natychmiast dostępny a naszej internetowej stronie domowej (http://www.clo.gov.pl). Oczekujemy nie tylko stanowiska związków zawodowych, ale i na indywidualne sugestie. To w końcu ma być nasza ustawa i dla nas! Ona też ma być zapewnieniem kompleksowej ochrony naszych zawodowych interesów, w tym i bazą do realizacji idei emerytur mundurowych. To ostatnie zagadnienie nie jest ani łatwe, ani proste, ani też możliwe do szybkiej realizacji. Jesteśmy po wstępnych uzgodnieniach stanowiska ze związkami zawodowymi i z ministerstwem pracy. Mam także, choć jeszcze nieoficjalne, pozytywne – bo wyrażane poprzez tzw. przyjazną neutralność – stanowisko naszych partnerów z innych służb mundurowych. Jednak dojście do etapu objęcia funkcjonariuszy celnych takim samym jak i pozostałych służb mundurowych systemem emerytalnym jest procesem długotrwałym. Jeśli jednak uda się to osiągnąć, o czym jestem przekonany, to i tak pierwsi celni emeryci mundurowi mogli się znaleźć – w najlepszym przypadku – dopiero w 2014 a nawet w 2019 roku. Tym nie mniej musimy o to z całym przekonaniem i determinacją o słuszności naszych wysiłków walczyć – walczyć mądrze, rozważnie, ale skutecznie. Musimy się jednak uzbroić nie tylko w mądrość, ale i cierpliwość, umiejętność zyskiwania sojuszników. To tu właśnie ogromną rolę mają do odegrania nasze związki zawodowe. Sama administracja nie będzie w stanie osiągnąć tego celu. Dlatego też musimy wspólnie starać się o to, by nasze racje przekonały naszych kolegów z pozostałych służb mundurowych oraz polityków, tym przede wszystkim którzy są parlamentarzystami w naszym, polskim parlamencie.

Jestem pewien, że wkrótce uda się nam i to zadanie zrealizować.

Kończąc tym optymistycznym akcentem jeszcze raz Wam wszystkim serdecznie dziękuję za godną postawę i nadzwyczajny wysiłek w tych trudnych, przełomowych dla Polski chwilach. Jestem pewien, że i nowym wyzwaniom sprostamy równie skutecznie. Pozostaję z szacunkiem

Warszawa, 15 czerwca 2004 r.

Wiesław Czyżowicz
Podsekretarz Stanu – Szef Służby Celnej

Życiorys Podsekretarza Stanu, Szefa Służby Celnej: Wiesława Czyżowicza

Prof. dr hab. Wiesław Czyżowicz, dotychczasowy Przewodniczący Rady Celnej przy Ministrze Finansów i konsultant strategiczny premiera, z dniem 19 lutego br. został powołany przez Prezesa Rady Ministrów na stanowisko Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Finansów, a z dniem 24 lutego br. powołany przez Ministra Finansów na stanowisko Szefa Służby Celnej.

Od roku 1999 jest profesorem nadzwyczajnym w Katedrze Prawa Administracyjnego i Finansowego Przedsiębiorstw w SGH w Warszawie. Do programu studiów tej uczelni wprowadził i realizuje na wszystkich poziomach nauczania, przedmiot „Prawo celne w działalności przedsiębiorstwa na rynku międzynarodowym". Od października 2000 r., Kierownik Katedry Prawa Celnego, profesor nadzwyczajny w Wyższej Szkole Handlu i Prawa im. R. Łazarskiego w Warszawie; od 1994 Kierownik Katedry Polityki Celnej, profesor nadzwyczajny w Wyższej Szkole Ekonomicznej w Warszawie; w latach 1999-2001 Prorektor ds. Współpracy Międzynarodowej w Wyższej Szkole Administracji i Biznesu w Gdyni.

Opracował programy zajęć i prowadzi w SGH oraz w WSAiB wykłady z zakresu prawa gospodarki elektronicznej oraz polskiego, unijnego, amerykańskiego i międzynarodowego prawa celnego.

W latach 1995-1999 Kierownik Wydziału Handlowego w Konsulacie Generalnym RP w Los Angeles (USA). Wykładowca prawa gospodarczego Polski oraz Unii Europejskiej w wielu uczelniach i szkołach biznesu w Zachodnich Stanach USA. Prowadził działalność dydaktyczną w znanych uczelniach biznesowych m. in. w UCLA, Loyola Marymont University, Stanford University.

Ekspert ds. celnych Sejmu, Senatu, Ministerstwa Finansów, Gospodarki (członek Zespołu ds. podpisu elektronicznego).

Nowy wiceminister finansów odpowiedzialny za sprawy celne zajmuje się tą problematyką nie tylko od strony teoretycznej. W latach 1990-1993 był Dyrektorem Departamentu Polityki Celnej i Kontroli Obrotu Towarowego w Głównym Urzędzie Ceł, a także Pełnomocnikiem GUC ds. Negocjacji z EWG, EFTA i CEFTA. Sprawował również funkcję szefa Międzyresortowego Zespołu d/s Przygotowania i Wdrożenia do Praktyki Dokumentu i Systemu SAD. Od roku 2002 jest członkiem High Level Trade Contact Group przy Dyrekcji ds. Unii Celnej i Podatków Pośrednich w Komisji UE (TAXUD) do spraw przygotowania nowego ustawodawstwa celnego UE. Od roku 2001 jest dyrektorem ds. ustawodawstwa celnego w Radzie Dyrektorów Międzynarodowej Federacji Narodowych Stowarzyszeń Agentów Celnych (IFCBA). Jest członkiem Europejskiego Forum Prawa Celnego i Handlu Międzynarodowego (EFA).

Jest współtwórcą Polskiej Izby Celnej i Handlu Zagranicznego, Przewodniczącym jej Rady Programowej. W latach 1991-1995 był członkiem Polskiego Narodowego Komitetu Międzynarodowej Izby Handlowej. Od roku 1999 sprawuje funkcję Przewodniczącego Rady Programowej Monitora Prawa Celnego, a od roku 2000 jest doradcą Prezesa Ogólnopolskiego Zrzeszenia Agencji Celnych i przedstawicielem tego stowarzyszenia w CLECAT – Europejskiej Organizacji Logistyki i Spedycji (od 2001 r.).

Pod jego kierunkiem powstało na wyższych uczelniach kilkadziesiąt prac o problematyce celnej. Prof. Wiesław Czyżowicz jest autorem ok. 200 publikacji poświęconych, m. in. problemom regulacji prawnych e-biznesu oraz prawa celnego i stosunków międzynarodowych, w tym monografii „Polskie cło w latach 1997-2003". Jest także współautorem opracowania „Prawo komputerowe w praktyce" wydanego pod red. B. Fiszera i M. Skrucha (Warszawa, Verlag Dashöfer 2001). Jest również redaktorem naukowym i współautorem podręcznika „Prawo i postępowanie celne", a także publikacji „Handel elektroniczny a prawo celne w Polsce".

Jest absolwentem Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Warszawskiego. Po dyplomie pracował na tym wydziale jako pracownik naukowo-dydaktyczny. Stopień doktora nauk humanistycznych uzyskał na Uniwersytecie Moskiewskim. Stopień doktora habilitowanego uzyskał w Rosyjskiej Akademii Zarządzania. Na Uniwersytecie Genewskim i w Los Angeles odbył studia z zakresu handlu zagranicznego i prawa celnego.

Nowa Rada Programowa i nowa redakcja „Wiadomości Celnych"

W tym roku „Wiadomości Celne" wychodzą dopiero w lipcu. Opóźnienie, za które przepraszamy, wynikło nie z naszej winy, a z powodu przedłużającego się procesu przetargowego. Możemy się jednak pocieszyć, że w końcu podpisaliśmy umowę na druk na całe następne trzy lata. Poniżej „Komentarz miesiąca" – nowa stała rubryka oraz decyzja Szefa Służby Celnej w sprawie powołania Rady Programowej i Redakcji „Wiadomości Celnych". (red.).

Komentarz miesiąca

Wznowiliśmy druk i dystrybucję „Wiadomości Celnych" w nowych realiach prawnych i organizacyjnych. To rzeczywistość, która dla Służby Celnej nie jest tak łatwa do zaakceptowania jak dla przedstawicieli innych zawodów. Satysfakcję bycia członkiem przeszło 450- milionowej społeczności Wspólnej Europy przyszło okupić celnikom trudem reorganizacji w tym reorientacji zawodowej (nowe zadania, nowa wiedza, nowa struktura służb celnych i podatkowych) i ogromnym „stresem alokacyjnym".

Nie wszystkie decyzje były trafne i nie wszystkie realizowano najlepiej jak było można. A szkoda, bo dużo mniej byłoby poczucia niesprawiedliwości, łez i... zwykłej pracy (te setki odwołań ktoś musiał napisać i ktoś musiał rozpatrzyć, a to przecież jeszcze nie koniec tego trudu).

Takich dużych zmian organizacyjnych nie da się przeprowadzić bez „strat" i nie wszyscy mogą być usatysfakcjonowani, ale wszyscy powinni mieć świadomość, że nie są pionkami w grze, które można przestawiać wg jakiegoś „widzimisię", lecz żywymi i czującymi ludźmi, z których prawami, potrzebami i problemami należy się liczyć choć – być może – nie zawsze można je uwzględnić. Za to zawsze zmiany powinny odbywać się zgodnie z ustalonymi wcześniej regułami, które znane są wszystkim zainteresowanym i wszystkich bez wyjątku dotyczą.

Tylko wówczas człowiek ma poczucie własnej godności, nawet wtedy gdy obejmie go „niekorzystne" rozwiązanie. A godność, obok wolności i bezpieczeństwa, to najważniejsze dobro jakie musimy posiąść w drodze do zwykłego ludzkiego szczęścia, którego przy każdej okazji sobie życzymy. I nikt nie ma prawa nam tego odebrać. Więc wszystkim, których godności uchybiono należą się słowa przeprosin. I to już nie ważne czy słowa takie zostały wypowiedziane, czy nie. Ważne, że takie, większość naszego zawodowego środowiska, ma przekonanie.

Krystyna Urbańska

Decyzja nr 27 Szefa Służby Celnej
z dnia 12 czerwca 2004 r.

w sprawie powołania Rady Programowej i Redakcji „Wiadomości Celnych"

W związku z koniecznością utrzymania wysokiego poziomu wydawania periodyku Służby Celnej „Wiadomości Celne" zawierającego najistotniejsze informacje z zakresu funkcjonowania Służby Celnej, a także spraw związanych z integracją środowiska celniczego, uwzględniając zmiany organizacyjne i personalne w pionie celnym Ministerstwa Finansów postanawiam, co następuje:

§ 1.

1. Powołuję Radę Programową periodyku – „Wiadomości Celne" w składzie:
   1) Krystyna Urbańska, Zastępca Dyrektora Departamentu Organizacji Służby Celnej w Ministerstwie Finansów;
   2) Piotr Pogorzelski, Zastępca Dyrektora Departamentu Ceł,
   3) Alicja Zakolska, Naczelnik Wydziału Prognoz i Analiz w Departamencie Podatku Akcyzowego w Ministerstwie Finansów,
   4) Marcin Frydrychowicz, Główny Specjalista w Departamencie Kontroli Celnej w Ministerstwie Finansów,
   5) Beata Zuba, Główny Specjalista w Departamencie Organizacji Służby Celnej w Ministerstwie Finansów,
   6) Marcin Woźniczko, Główny Specjalista w Departamencie Organizacji Służby Celnej w Ministerstwie Finansów,
   7) Lidia Wiśniewska, Referendarz w Departamencie Gier Losowych i Zakładów Wzajemnych w Ministerstwie Finansów.
2. Na Przewodniczącego rady programowej wyznaczam Krystynę Urbańską.
3. Na Zastępcę Przewodniczącego Rady Programowej wyznaczam Piotra Pogorzelskiego.
4. Na Sekretarza Rady Programowej wyznaczam Marcina Woźniczko.

§ 2.

1. Do zadań Rady Programowej należy w szczególności:
   1) nadzór nad ogólnym kierunkiem periodyku;
   2) akceptowanie zawartości poszczególnych numerów pisma przed skierowaniem ich do drukarni.

2. Członkowie Rady odpowiadają za częstotliwość przekazywania i właściwy poziom merytoryczny tekstów oddawanych do druku z departamentu, który reprezentują.

§ 3.

1. Powołuję Redakcję „Wiadomści Celnych" w składzie:
   1) Krystyna Urbańska, Zastępca Dyrektora Departamentu Organizacji Służby Celnej w Ministerstwie Finansów;
   2) Beata Zuba, Główny Specjalista w Departamencie Organizacji Służby Celnej w Ministerstwie Finansów,
   3) Marcin Woźniczko, Główny Specjalista w Departamencie Organizacji Służby Celnej w Ministerstwie Finansów,
2. Na Redaktora Naczelnego „Wiadomości Celnych" wyznaczam Krystynę Urbańską.
3. Na Sekretarza redakcji wyznaczam Beatę Zubę.

§ 4.

1. Do zadań Redakcji „Wiadomości Celnych" należy w szczególności:
   1) gromadzenie materiałów przeznaczonych do publikacji w „Wiadomościach Celnych";
   2) opracowywanie tekstów przeznaczonych do publikacji od strony redakcyjnej;
   3) przygotowywanie szaty graficznej numeru kierowanego do druku;
   4) dokonywanie korekty materiałów przekazywanych z wydawnictwa;
   5) współpraca z wydawnictwem;
   6) obsługa medialna i fotograficzna ważniejszych wydarzeń w Służbie Celnej na potrzeby „Wiadomości Celnych";
   7) przedstawianie przygotowanych numerów „Wiadomości Celnych" do akceptacji przez Radę Programową.

§5.

Zobowiązuję dyrektorów izb celnych i dyrektorów pionu celnego w Ministerstwie Finansów do udzielania wszechstronnej pomocy radzie Programowej i Redakcji w celu skutecznego realizowania koncepcji wydawniczej „Wiadomości Celnych".

§ 6.

Traci moc decyzja nr 20 Szefa Służby Celnej z dnia 19 maja 2003 r. w sprawie powołania Rady Programowej i Redakcji „Wiadomości Celnych".

§ 7.

Decyzja wchodzi w życie z dniem podpisania.

W porozumieniu
Dyrektor Generalny
Ministerstwa Finansów
Sławomir Żałobka

Z upoważnienia Ministra Finansów
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Szef Służby Celnej
Wiesław Czyżowicz

Środki przejściowe dotyczące cła w Akcie Przystąpienia Polski do Unii Europejskiej

I. Celem dokumentu jest poinformowanie podmiotów gospodarczych i administracji celnych w dotychczasowych oraz nowych Państwach Członkowskich UE o skutkach rozszerzenia Wspólnoty dotyczących przepisów celnych. Pomoże on również zapewnić równe traktowanie podmiotów gospodarczych w całej Wspólnocie.

Nie naruszając odrębnych środków przejściowych, jakie mogą być lub zostały przyjęte dla towarów rolnych na podstawie artykułu 41 Aktu Przystąpienia (patrz załączniki 1 i 2), podstawową zasadą rozszerzenia, określoną w środkach przejściowych odnoszących się do rozdziału 25 *acquis* UE[1], jest fakt, że z chwilą przystąpienia, towary będące w swobodnym obrocie w państwach przystępujących do UE oraz w dotychczasowych Państwach Członkowskich będą podlegały swobodnemu obrotowi w rozszerzonej Wspólnocie na mocy Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Traktat WE), zmienionego Aktem Przystąpienia, który stanowi integralną część Traktatu o Przystąpieniu z 2003 r. Zasada ta będzie również stosowana do takich towarów, jeśli przed przystąpieniem zostały one objęte procedurą celną (np. tranzytu, odprawy czasowej), która zostaje zakończona po przystąpieniu. Jednak w takim przypadku należy wykazać „wspólnotowy" status towarów, aby wykluczyć możliwość, w której towary co do których nie uiszczono należności celnych korzystają w nieuzasadniony sposób z faktu poszerzenia Wspólnoty.

Załącznik IV nr 5 do Aktu Przystąpienia („Unia Celna – procedury i środki przejściowe")[2] pozwala na to, aby pewien przepływ towarów rozpoczęty przed przystąpieniem i zakończony po przystąpieniu nadal był objęty poprzednimi przepisami celnymi przystępujących Państw Członkowskich. Dokument opisuje te wyjątki i nakreśla współpracę między odpowiednimi administracjami celnymi. Ponadto, niektóre pozwolenia i dowody pochodzenia wydane zgodnie z poprzednimi przepisami państw przystępujących, zachowują ważność w okresie przejściowym.

Artykuły 37-42 Aktu Przystąpienia pozwalają na przyjęcie innych środków przejściowych, jak również środków ochronnych (patrz załączniki 1 i 2).

Załącznik IV nr 4 do Aktu Przystąpienia obejmuje specyficzne środki w odniesieniu do produktów rolnych. Niniejszy dokument nie omawia tych środków.

II. Wprowadzenie: podstawowe zasady przystąpienia

Po przystąpieniu do Unii Europejskiej (UE) nowych Państw Członkowskich stosowana będzie następująca zasada: Traktaty założycielskie (tj. Traktat WE, Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej oraz Traktat o Unii Europejskiej), jak również instrumenty prawne oparte na tych traktatach (np. Wspólnotowy Kodeks Celny) staną się prawem obowiązującym dla nowych Państw Członkowskich od momentu ich przystąpienia. Oznacza to konieczność przyjęcia przez te państwa dorobku prawnego Wspólnot, tzw. *acquis communautaire*. Art. 2 Aktu Przystąpienia ustanawia tę zasadę i jednocześnie podaje jedyny dopuszczalny wyjątek: Traktaty oraz odnośne instrumenty prawne stosuje się zgodnie z warunkami Aktu Przystąpienia. Oznacza to, że:

1. Traktaty założycielskie zostają zmienione Aktem Przystąpienia i od momentu przystąpienia mają być stosowane w swojej nowej, zmienionej wersji (np. art. 12 Aktu Przystąpienia zmienia art. 205 ust. 2 Traktatu WE, który określa ważenie głosów przy podejmowaniu decyzji Rady kwalifikowaną większością głosów).
2. Prawo wynikające z Traktatów ma być stosowane w zmienionej wersji, zgodnie ze zmianami wprowadzonymi przez Akt Przystąpienia (np. załącznik II nr 19 do Aktu Przystąpienia zmienia art. 3 Wspólnotowego Kodeksu Celnego w ten sposób, że obszar nowych Państw Członkowskich także należy do obszaru celnego Wspólnoty). Oczywiście kontynuowana jest normalna praca legislacyjna, aby zarówno przed jak i po przystąpieniu można było wprowadzać dalsze zmiany prawa (np. zmiany do przepisów wykonawczych do Wspólnotowego Kodeksu Celnego) zgodnie z zasadami proceduralnymi, jakie stosuje się w każdym przypadku (por. art. 8 i 9 Aktu Przystąpienia).

---

[1] 31 Rozdziałów negocjacji akcesyjnych obejmuje różne obszary „*acquis*" UE, tj. szczegółowe przepisy prawa i zasady przyjęte w oparciu o traktaty założycielskie UE. *Acquis* zawarte w rozdziale 25 – Unia Celna – zawiera Wspólnotowy Kodeks Celny z jego przepisami wykonawczymi, Nomenklaturę Scaloną, Wspólną Taryfę Celną łącznie z preferencjami handlowymi, kontyngentami i zawieszeniami oraz inne ustawodawstwo związane z cłem, które wykracza poza ramy Kodeksu Celnego, jak np. przepisy prawa dotyczące towarów podrabianych i wyrobów pirackich, prekursorów do produkcji narkotyków i wywozu dóbr kultury.

[2] patrz: http://europa.eu.int/comm/enlargement/negotiations/treaty_of_accession_2003/treaty_accession_13.htm ; http://europa.eu.int/eur-lex/en/archive/2003/1_23620030923en.html;
(Dz.Urz. nr L 236 z 23.9.2003, str. 33, w szczególności strony 799 - 801)

3. Akt Przystąpienia przewiduje pewne środki przejściowe w celu ułatwienia tranzytu zarówno dla przepływu towarów między dotychczasowymi a nowymi Państwami Członkowskimi oraz między samymi nowymi Państwami Członkowskimi, a także handlu między nowymi Państwami Członkowskimi a państwami trzecimi. W obszarze prawa celnego prawie wszystkie środki mają zastosowanie do wszystkich nowych Państw Członkowskich w taki sam sposób (patrz: załącznik IV nr 5 do Aktu Przystąpienia).
4. Ponieważ w chwili podpisania Traktatu o Przystąpieniu w dniu 16 kwietnia 2003 r. nie można było oczywiście przewidzieć i wcześniej rozwiązać wszystkich problemów przejściowych, Akt Przystąpienia, w celu uniknięcia zakłóceń, zawiera szereg klauzul zabezpieczających, które umożliwiają wprowadzenie, na czas ograniczony, wyjątków od zasad ogólnych (w szczególności artykuły 37-42 Aktu Przystąpienia).
5. Z chwilą przystąpienia nowe Państwa Członkowskie zostaną włączone do obszaru celnego Wspólnoty i dlatego w odniesieniu do przywozu na ich terytorium towarów z państw trzecich zostaną wprowadzone środki postępowań ochronnych (tj. antydumpingowe, antysubwencyjne i środki ochronne) mające zastosowanie w państwach „Piętnastki". Jednocześnie przestaną być stosowane środki nałożone przez nowe Państwa Członkowskie przed przystąpieniem.

Niniejszy dokument omawia środki przejściowe Aktu Przystąpienia, o których mowa w punkcie 3 powyżej. Ewentualne środki ochronne, wydane na podstawie Aktu Przystąpienia, podporządkowane są dalszym informacjom nt. tego czy i kiedy zostaną one przyjęte. Zasady opisane w niniejszym dokumencie nie mogą mieć zastosowania do produktów rolnych.

III. Środki przejściowe obowiązujące wszystkie nowe państwa członkowskie

Załącznik IV nr 5 do Aktu Przystąpienia zawiera przejściowe środki celne. Wprowadzenie tych środków opierało się na następujących uwarunkowaniach:

1. Mając na względzie ułatwienia handlu międzynarodowego, powinna istnieć możliwość zakończenia niektórych transakcji rozpoczętych przed przystąpieniem i kończących się po przystąpieniu zgodnie ze starymi zasadami.
2. Ponieważ zasady takie stwarzają wyjątki od obowiązku stosowania prawa Wspólnoty, konieczna jest ich dokładna interpretacja.
3. Właściwe władze Państw Członkowskich nie mogą z dnia na dzień zmieniać pozwoleń i ułatwień proceduralnych dla wszystkich beneficjentów.
4. Niektóre transakcje zakończone po przystąpieniu odnoszą się do czasu przed przystąpieniem (np. powrotny przywóz towarów, które zostały czasowo wywiezione przed przystąpieniem w ramach uszlachetniania biernego). Odpowiednie wydaje się tu wykorzystanie, w pewnych przypadkach i jeśli zezwala na to prawo państw przystępujących, poprzednich podstaw oceny tych sytuacji.

Jednak zasady te stosuje się o ile zostały one wyraźnie określone w załączniku IV nr 5 do Aktu Przystąpienia wobec poszczególnych procedur celnych lub innych przepisów prawa celnego Wspólnoty. We wszystkich innych przypadkach Traktat WE i oparte na nim ustawodawstwo celne mają być od momentu przystąpienia stosowane także w nowych Państwach Członkowskich. W szczególności zasada swobodnego obrotu (art. 24 Traktatu WE), którą objęte były towary w nowym Państwie Członkowskim w momencie przystąpienia, będzie miała zastosowanie do tych towarów na całym obszarze celnym rozszerzonej Wspólnoty.

1. Dowód statusu wspólnotowego (handel w ramach rozszerzonej Wspólnoty)

(a) Dowód preferencyjnego pochodzenia, wydany przed przystąpieniem na podstawie jednego z Układów Europejskich zawartych z nowym Państwem Członkowskim lub na podstawie równoznacznych umów między nowymi Państwami Członkowskimi, jest akceptowany jako dowód statusu (a nie dowód pochodzenia) w rozszerzonej Wspólnocie po przystąpieniu, jeżeli:
   – w dniu przystąpienia towary są składowane czasowo lub znajdują się w wolnym obszarze celnym lub w składzie wolnocłowym, są objęte tranzytem, składem celnym, uszlachetnianiem czynnym (system zawieszeń), przetwarzaniem pod kontrolą celną, odprawą czasową lub uszlachetnianiem biernym lub zostały zgłoszone i dopuszczone do wywozu i są przewożone w obrębie rozszerzonej Wspólnoty, oraz
   – zastosowanie ma zakaz zwrotu cła lub zwolnienia od cła dla materiałów niepochodzących, użytych do wytworzenia tych produktów (= Układy Europejskie, a nie Umowy o Stowarzyszeniu).

Oznacza to, że jeśli po przystąpieniu, dowód preferencyjnego pochodzenia obejmujący wyżej wymienione towary zostanie przedstawiony organom celnym, to w momencie dopuszczenia do obrotu towary te są zwolnione od cła i innych opłat celnych (załącznik IV nr 5 do Aktu Przystąpienia, ust. 1 lit. a). Należy także zauważyć, że konsekwencją tego nie jest zastosowanie preferencyjnej stawki celnej, ale to, że należności celnych nie pobiera się od towarów posiadających status wspólnotowy. Należy także zauważyć, że posługiwanie się świadectwami EUR. 1 wydanymi na podstawie Układów o Stowarzyszeniu z Cyprem i Maltą jest wykluczone, ponieważ Układy te nie zawierają „zasady zakazu zwrotu lub zwolnienia od cła". Z uwagi na to, że nie ma zakazu zwrotu lub zwolnienia od cła, świadectwa EUR. 1 nie są gwarancją, że należności za materiały niepochodzące zostały uregulowane na Cyprze lub Malcie. Jednakże, pod warunkiem udowodnienia statusu wspólnotowego zgodnie z lit. b) poniżej, towary z Cypru i Malty w momencie dopuszczenia do obrotu we Wspólnocie są zwolnione od cła i innych opłat celnych.

(b) W odniesieniu do towarów, które w momencie przystąpienia są składowane czasowo lub znajdują się w wolnym obszarze celnym lub w składzie wolnocłowym, są objęte tranzytem, składem celnym, uszlachetnianiem czynnym (system zawieszeń), przetwarzaniem pod kontrolą celną, odprawą czasową lub uszlachetnianiem biernym, lub zostały zgłoszone i dopuszczone do wywozu i są przewożone w obrębie rozszerzonej Wspólnoty, stosowane jest traktowanie wspólnotowe w rozszerzonej Wspólnocie, jeśli na podstawie np. uiszczenia należności celnych mających zastosowanie na danym obszarze celnym przedstawiony zostaje jeden z następujących dowodów statusu wspólnotowego:

- dokument T2L lub T2LF lub równoważny dokument handlowy (art. 315 – 317b Przepisów Wykonawczych do Wspólnotowego Kodeksu Celnego (PWKC) (Customs Code Implementing Provisions – CCIP),
- karnet TIR lub ATA z adnotacją „T2L" lub „T2LF" (art. 319 PWKC),
- tablice rejestracyjne i dane drogowych pojazdów silnikowych zarejestrowanych w państwie członkowskim (art. 320 PWKC),
- numer kodu i znak właściciela wagonów towarowych należących do przedsiębiorstwa kolejowego państwa członkowskiego (art. 321 PWKC),
- opakowanie, które można zidentyfikować jako należące do osoby mającej siedzibę w państwie członkowskim (art. 322 PWKC),
- bagaż pozostający pod opieką pasażera, jeśli deklarowany jest wspólnotowy status towarów i nie ma wątpliwości co do prawdziwości deklaracji (art. 323 PWKC),
- Administracyjny Dokument Towarzyszący dla towarów objętych akcyzą (Rozp. [EWG] nr 2719/92),
- formularz T2M dla produktów rybołówstwa i innych produktów pozyskanych z morza przez statki (art. 325 PWKC),
- etykieta pocztowa przewidziana w art. 462a i w załączniku 42b PWKC,
- formularz dla towarów wspólnotowych w wolnych obszarach celnych o kontroli typu I i w składach wolnocłowych (art. 812 i załącznik 109 PWKC),
- kopia kontrolna T5 (art. 314c lit. g) w połączeniu z art. 843 PWKC).

W tym kontekście termin „towary wspólnotowe" obejmuje także towary:

– całkowicie uzyskane na terytorium nowego Państwa Członkowskiego zgodnie z warunkami określonymi w art. 23 Wspólnotowego Kodeksu Celnego i nie zawierające towarów przywiezionych z innych państw lub terytoriów;
– przywiezione z państw lub terytoriów innych niż określone nowe Państwo Członkowskie i dopuszczone do obrotu w tym Państwie Członkowskim;
– uzyskane lub wyprodukowane w określonym państwie z towarów, o których mowa w tiret drugie lub z towarów, o których mowa w tiret pierwsze i drugie.

Oznacza to, że jeśli po przystąpieniu, dowód statusu wspólnotowego obejmujący wyżej wymienione towary zostanie przedstawiony organom celnym, to w momencie dopuszczenia do obrotu są zwolnione od cła i innych opłat celnych (załącznik IV nr 5 do Aktu Przystąpienia, ust. 1 lit. b) i ust. 2).

2. Dowód preferencyjnego pochodzenia (handel z krajami trzecimi)

(a) Dowód preferencyjnego pochodzenia wydany przez kraje trzecie (tj. nie przez obecne lub nowe Państwa Członkowskie) na podstawie umowy preferencyjnej zawartej przez nowe Państwo Członkowskie z tymi krajami lub na podstawie ustawodawstwa autonomicznego nowych Państw Członkowskich jest akceptowany we właściwych, nowych Państwach Członkowskich, jeżeli:
  – uzyskanie takiego pochodzenia przyznaje preferencyjne traktowanie taryfowe na podstawie preferencyjnych środków taryfowych występujących w umowach preferencyjnych, które zostały zawarte przez Wspólnotę lub przyjęte wobec krajów trzecich lub grup krajów (to znaczy, że dowód preferencyjnego pochodzenia wydany przez kraje trzecie może być przyjęty tylko wtedy, gdy kraje „Piętnastki" także przyjęłyby taki dowód);
  – dowód pochodzenia i dokumenty przewozowe zostały wydane przed datą przystąpienia; oraz
  – dowód pochodzenia jest przedstawiony organom celnym do 1 września 2004 r.

Jeżeli towary zostały zgłoszone w przywozie w nowym Państwie Członkowskim przed 1 maja 2004 r., zgodnie z obowiązującymi w tym czasie w tym nowym Państwie Członkowskim porozumieniami preferencyjnymi, dowód pochodzenia wydany retrospektywnie może być uznany w tym Państwie Członkowskim, pod warunkiem że zostanie on przedstawiony organom celnym do 1 września 2004 r. (załącznik IV nr 5 do Aktu Przystąpienia, ust. 3).

(b) Pozwolenia dla „upoważnionych eksporterów", wydane w ramach porozumień zawartych z krajami trzecimi (tj. nie w ramach rozszerzonej Wspólnoty) przez Republikę Czeską, Estonię, Łotwę, Litwę, Węgry, Polskę, Słowenię i Słowację, mogą być utrzymane, pod warunkiem że:
  – takie postanowienie jest także przewidziane w porozumieniach zawartych przed datą przystąpienia przez te kraje trzecie z krajami „Piętnastki" (co oznacza, że stosowne porozumienia Wspólnoty z tymi krajami także przewidują to ułatwienie); oraz
  – upoważnieni eksporterzy od momentu przystąpienia stosują wspólnotowe reguły pochodzenia (załącznik IV nr 5 do Aktu Przystąpienia, ust. 4).

Jednakże do 1 maja 2005r. upoważnienia dla eksporterów powinny być zastąpione nowymi, wystawionymi zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym, ponieważ od tej daty „stare" upoważnienia stracą ważność (załącznik IV nr 5 ust. 4 Aktu o Przystąpieniu).

(c) Wnioski o późniejszą weryfikację dowodu pochodzenia, wydanego na podstawie umów preferencyjnych, o których mowa w ust. 3 i 4 załącznika IV nr 5 do Aktu Przystąpienia, są akceptowane przez organy celne obecnych i nowych Państw Członkowskich przez okres trzech lat od daty wystawienia dowodu pochodzenia i mogą być wysyłane przez te organy przez okres trzech lat od daty przyjęcia dowodu pochodzenia jako załącznika do zgłoszenia o dopuszczenie do obrotu (załącznik IV nr 5 do Aktu Przystąpienia, ust. 5).

(d) Jeśli dowód pochodzenia i / lub dokumenty przewozowe zostały wydane przed 1 maja 2004 r. i jeśli konieczne jest dokonanie formalności celnych w odniesieniu do wymiany towarów między nowymi a obecnymi Państwami Członkowskimi lub między nowymi Państwami Członkowskimi, to stosuje się postanowienia zawarte w protokołach dotyczących definicji pojęcia „produkty pochodzące" oraz metod współpracy administracyjnej w stosownych porozumieniach (załącznik IV nr 5 do Aktu Przystąpienia, ust. 6). (*Uwaga: Niniejszy ustęp dotyczy późniejszej weryfikacji dowodu pochodzenia i powinien być logicznie wstawiony przed ust. 3 załącznika IV nr 5, ponieważ rozważane są sytuacje w rozszerzonej Wspólnocie. Handel z krajami trzecimi nie jest poruszany.*)

W handlu pomiędzy Turcją a nowymi Państwami Członkowskimi przepisy punktów od (a) do (c), stosuje się odpowiednio w odniesieniu do świadectw przewozowych ATR.

IV. Składy celne, wolne obszary celne, składy wolnocłowe

W odniesieniu do wolnych obszarów celnych i składów wolnocłowych nie istnieją przepisy przejściowe. Oznacza to, że od dnia przystąpienia w nowych Państwach Członkowskich przestrzegane muszą być przepisy Wspólnotowego Kodeksu Celnego i przepisy wykonawcze oraz że wszelkie pozwolenia i przepisy prawa niezgodne z warunkami wspólnotowymi stają się z tą datą nieważne. Natomiast wolne obszary celne lub składy wolnocłowe ustanowione zgodnie z warunkami identycznymi do obowiązujących we Wspólnocie i będących w mocy w dniu 1 maja 2004 r. mogą kontynuować działalność.

Do zakończenia procedury składu celnego w nowym Państwie Członkowskim po przystąpieniu stosuje się następujące przepisy szczególne: Jeśli kwota długu celnego jest ustalana na podstawie rodzaju przywiezionych towarów, ich wartości celnej oraz ilości w momencie objęcia procedurą (patrz: art. 112 ust. 3 – Wspólnotowego Kodeksu Celnego) oraz jeśli zgłoszenie celne przyjęto przed datą przystąpienia – to te elementy wynikają z przepisów stosowanych w danym Państwie Członkowskim przed datą przystąpienia. Niemniej jednak, stawki celne powinny być zastosowane na podstawie Wspólnej Taryfy Celnej obowiązującej w momencie powstania długu celnego i takie należności celne stanowią środki własne Wspólnoty (załącznik IV nr 5 do Aktu Przystąpienia, ust. 7).

V. Uszlachetnianie czynne

Pozwolenia na uszlachetnianie czynne wydane przez nowe Państwo Członkowskie przed przystąpieniem mogą obowiązywać do końca wskazanego w nich okresu ważności lub przez okres jednego roku po dacie przystąpienia, w zależności od tego, która data jest wcześniejsza (załącznik IV nr 5 do Aktu Przystąpienia, ust. 12). Jednocześnie od dnia przystąpienia posiadacz pozwolenia musi przestrzegać prawa Wspólnoty, z zastrzeżeniem stosowania wyjątków opisanych poniżej.

Na mocy art. 2 Aktu Przystąpienia nie są wymagane pozwolenia dotyczące wymiany handlowej między dotychczasowymi i nowymi Państwami Członkowskimi, jak również w handlu między nowymi Państwami Członkowskimi. Niemniej jednak, procedury rozpoczęte i nie zakończone przed datą przystąpienia muszą zostać zakończone po przystąpieniu.

Zgodnie z artykułami 23 i 24 Traktatu WE dług celny nie może powstać w odniesieniu do towarów, które uzyskały status wspólnotowy na mocy przystąpienia. Dotyczy to zarówno towarów pochodzących z dotychczasowych lub nowych Państw Członkowskich, jak i towarów przywiezionych z państw trzecich, które zostały dopuszczone do obrotu w dotychczasowych lub nowych Państwach Członkowskich przed przystąpieniem (patrz: także art. 4 Wspólnotowego Kodeksu Celnego).

Następujące przepisy szczególne stosuje się do zakończenia procedury uszlachetniania czynnego w nowym Państwie Członkowskim po przystąpieniu (załącznik IV nr 5 do Aktu Przystąpienia, ust. 8):

Jeśli kwota długu celnego jest ustalana na podstawie rodzaju towarów przywożonych, ich klasyfikacji taryfowej (w tym stawki celnej), wartości celnej, pochodzenia oraz ilości w momencie objęcia procedurą (patrz: art. 121 Wspólnotowego Kodeksu Celnego) oraz jeśli zgłoszenie do procedury przyjęto przed datą przystąpienia – to te elementy wynikają z przepisów stosowanych w danym Państwie Członkowskim przed datą przystąpienia. Niemniej jednak, takie należności celne stanowią środki własne Wspólnoty.

Odsetki wyrównawcze powinny być uiszczane od daty przystąpienia na podstawie art. 519 PWKC, tak aby zrównoważyć korzyść wynikającą z przesunięcia daty uiszczenia należności.

Jeśli zgłoszenie celne do procedury uszlachetniania czynnego zostało przyjęte w ramach systemu ceł zwrotnych, zwrot następuje na warunkach określonych przepisami Wspólnoty przez i na koszt nowego Państwa Członkowskiego, w którym przed przystąpieniem powstał dług celny, w odniesieniu do którego następuje żądanie zwrotu cła. Zwrócone cło to oczywiście to, które zostało zapłacone przed przystąpieniem.

VI. Przetwarzanie pod kontrolą celną

Pozwolenia na przetwarzanie pod kontrolą celną wydane przez nowe Państwo Członkowskie przed

przystąpieniem, mogą obowiązywać do końca wskazanego w nich okresu ważności lub przez okres jednego roku po dacie przystąpienia, w zależności od tego, która data jest wcześniejsza (załącznik IV nr 5 do Aktu Przystąpienia, ust. 12). Jednakże od dnia przystąpienia posiadacz pozwolenia musi przestrzegać prawa Wspólnoty.

Jeśli procedura rozpoczęła się przed datą przystąpienia i została zakończona po przystąpieniu, to przepisy Wspólnoty mają zastosowanie bez wyjątków także w nowych Państwach Członkowskich (załącznik IV nr 5 do Aktu Przystąpienia, ust. 9).

VII. Odprawa czasowa

Następujące przepisy szczególne mają zastosowanie do zakończenia procedury odprawy czasowej w nowym Państwie Członkowskim po przystąpieniu (załącznik IV nr 5 do Aktu Przystąpienia, ust. 10):

Jeśli kwota długu celnego jest ustalana na podstawie rodzaju towarów przywożonych, ich klasyfikacji taryfowej (w tym stawki celnej), wartości celnej, pochodzenia oraz ilości w momencie objęcia procedurą (patrz: art. 144 ust. 1, pierwsze zdanie Wspólnotowego Kodeksu Celnego) i jeśli zgłoszenie do procedury przyjęto przed datą przystąpienia – to te elementy wynikają z przepisów stosowanych w tym Państwie Członkowskim przed datą przystąpienia. Niemniej jednak, takie należności celne stanowią środki własne Wspólnoty.

Odsetki wyrównawcze powinny być uiszczone od daty przystąpienia zgodnie z art. 519 PWKC, tak aby zrównoważyć korzyść wynikającą z przesunięcia daty uiszczenia należności.

VIII. Uszlachetnianie bierne

Pozwolenia na uszlachetnianie bierne wydane w nowym Państwie Członkowskim przed przystąpieniem mogą obowiązywać do końca wskazanego w nich okresu ważności lub przez okres jednego roku po dacie przystąpienia, w zależności od tego, która data jest wcześniejsza (załącznik IV nr 5 do Aktu Przystąpienia, ust. 12). Jednakże od dnia przystąpienia posiadacz pozwolenia musi przestrzegać prawa Wspólnoty.

Jeśli procedura rozpoczęła się przed datą przystąpienia i kończy się po przystąpieniu, przepisy Wspólnoty (w tym Wspólna Taryfa Celna) mają zastosowanie także w nowych Państwach Członkowskich. Niedozwolone jest obliczenie zwolnienia z cła na podstawie kosztów przetwarzania (art. 153, akapit 2 Wspólnotowego Kodeksu Celnego wraz z artykułem 591 PWKC) towarów, które nie pochodzą z państw „Piętnastki" lub nowego Państwa Członkowskiego i które zostały dopuszczone do obrotu przed przystąpieniem z zastosowaniem zerowej stawki celnej, z wyjątkiem przywozu towarów o charakterze niehandlowym (załącznik IV nr 5 do Aktu Przystąpienia, ust. 11).

IX. Zaksięgowanie, pokrycie kwoty należności po zwolnieniu towarów, zwrot i umorzenie należności

Od daty przystąpienia zaksięgowanie (w tym pokrycie kwoty należności po zwolnieniu), zwrot i umorzenie należności celnych przywozowych dokonywane jest zgodnie z przepisami Wspólnotowego Kodeksu Celnego (art. 201-242). Jeśli jednak dług celny powstał przed datą przystąpienia, pokrycie lub zwrot i umorzenie są dokonywane zgodnie z przepisami, które obowiązywały w nowym Państwie Członkowskim przed przystąpieniem.

Ponieważ pociąga to za sobą poprawę błędu powstałego przed przystąpieniem, cło nałożone zgodnie z przepisami prawa krajowego ma być pokryte lub zwrócone (załącznik IV nr 5 do Aktu Przystąpienia, ust. 13 i 14). Oznacza to również, że zastosowanie mają wszelkie inne odpowiednie przepisy prawa krajowego dotyczące pokrycia długu (np. limit czasu na pokrycie długu).

X. Wiążąca informacja taryfowa i wiążąca informacja o pochodzeniu

Akt Przystąpienia nie zawiera środków przejściowych dotyczących wiążącej informacji taryfowej lub wiążącej informacji o pochodzeniu.

Oznacza to:

- dla nowych Państw Członkowskich, że taka informacja udzielona na podstawie prawa krajowego przed przystąpieniem przestaje mieć z dniem przystąpienia prawnie wiążący charakter. Poczynając od tego dnia nowe Państwa Członkowskie mogą na podstawie art. 12 Wspólnotowego Kodeksu Celnego wydawać wiążące informacje, które będą ważne w rozszerzonej Wspólnocie.
- dla obecnych Państw Członkowskich, że z dniem przystąpienia ich wiążące informacje będą miały zastosowanie w nowych Państwach Członkowskich. Jeśli jednak do produkcji towarów, dla których wydawana jest wiążąca informacja o pochodzeniu, wykorzystano komponenty lub pracę z nowych Państw Członkowskich, właściwe jest z dniem przystąpienia wprowadzenie zmiany do takiej informacji o pochodzeniu.

Załącznik 1. Szczególne środki przejściowe dotyczące określonych produktów rolnych

Wyciąg z Rozporządzenia Komisji (UE) nr 1972/2003 z dnia 10 listopada 2003 r. w sprawie środków przejściowych dotyczących handlu produktami rolnymi, które powinny być przyjęte ze względu na przystąpienie Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (Dz. U. 293 z 11.11.2003, str. 3 / patrz http: //europa.eu. int/eur-lex/en/archive/2003/1_29320031111en.html)

Załącznik 2. Specyficzne środki przejściowe dotyczące cukru

Wyciąg z Rozporządzenia Komisji (WE) Nr 60/2004 z 14 stycznia 2004 r. ustanawiającego środki przejściowe w sektorze cukrowym z powodu przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (Dz. U. 9, 15.01.2004, str. 10/ patrz http: //europa. eu. int/eur-lex/en/archive/2004/l_00920040115en. html)

Załącznik 3. Środki przejściowe w zakresie podatku VAT, mające zastosowanie w kontekście przystąpienia do UE 10 krajów kandydujących.

Załącznik 4. Środki przejściowe dla cła w Akcie Przystąpienia – powiązanie z postępowaniem dotyczącym podatku akcyzowego.

W/W DOKUMENT ZAWIERA TAKŻE WIELE PRZYKŁADÓW PRAKTYCZNYCH. ZAINTERESOWANYCH ZAPRASZAMY NA STRONĘ INTERNETOWĄ SŁUŻBY CELNEJ – WWW. CLO. GOV. PL

Prawne aspekty funkcjonowania składów podatkowych

Wstąpienie Polski do Unii Europejskiej spowodowało liczne zmiany w prawie podatkowym. Nie ulega wątpliwości, iż największe zmiany obok VAT, dotyczą podatku akcyzowego. Zmiana systemu poboru podatku akcyzowego została wprowadzona ustawą z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 29, poz. 257 z późn. zm.) oraz wydanymi na jej podstawie licznymi aktami wykonawczymi.

W państwach członkowskich Unii Europejskiej nakładanie i pobór podatku akcyzowego od wyrobów zharmonizowanych (alkohole, tytoń i oleje mineralne), odbywa się na zasadach określonych w **Dyrektywie Rady UE 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992r. w sprawie przepisów ogólnych dotyczących wyrobów podlegających opodatkowaniu podatkiem akcyzowym oraz w sprawie składowania, przepływu i nadzorowania takich wyrobów** (tzw. dyrektywa horyzontalna). O kształcie całego wspólnotowego systemu podatku akcyzowego, w krajach UE, przesądzają niewątpliwie **system składów podatkowych oraz procedura zawieszenia poboru akcyzy,** aż do momentu wystąpienia zdarzenia, określanego jako „dopuszczenie do konsumpcji" (release for consumption).

Zgodnie z art. 4 dyrektywy horyzontalnej skład podatkowy to miejsce, gdzie osoba fizyczna lub prawna, upoważniona przez właściwe organy Państwa Członkowskiego (podmiot uprawniony do prowadzenia składu) może produkować, przetwarzać, magazynować, otrzymywać i wysyłać wyroby akcyzowe, zgodnie z warunkami ustalonymi przez Państwo Członkowskie, zaś podatek akcyzowy jest zawieszony tzn. nie staje się wymagalny.

Podobnie definiuje skład podatkowy ustawa o podatku akcyzowym (art. 2 pkt 12 w zw. z art. 30 ust. 1–3). Zgodnie z tymi przepisami skład podatkowy to miejsce, określone w zezwoleniu, wydanym przez właściwego naczelnika urzędu celnego, podlegające szczególnemu nadzorowi podatkowemu na podstawie przepisów o służbie celnej, w którym to wyroby akcyzowe zharmonizowane objęte są procedurą zawieszenia poboru akcyzy i mogą być poddane czynnościom zgodnie z ustalonymi warunkami. Oznacza to, iż w składzie podatkowym może być prowadzona działalność polegająca na produkcji, przetwarzaniu lub magazynowaniu wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz na ich przyjmowaniu i wysyłce. **Zaś jeżeli chodzi o produkcję i przetwarzanie odbywać się ona może wyłącznie w składzie podatkowym**. Wprawdzie ustawodawca nie zdefiniował pojęcia „przetwarzanie", niemniej jednak przez przetwarzanie wyrobu akcyzowego zharmonizowanego, w świetle ustawy o podatku akcyzowym, należy rozumieć ogół procesów technologicznych, jakim poddano ten wyrób, w wyniku których otrzymano inny wyrób akcyzowy zharmonizowany. W związku z powyższym podmiot, który nabywa wyroby akcyzowe zharmonizowane w celu zużycia ich do produkcji wyrobu nie będącego wyrobem akcyzowym zharmonizowanym, nie musi być składem podatkowym. Należy pamiętać, że zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego jest niezbędne dla możliwości prowadzenia działalności polegającej na produkcji i przetwarzaniu wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, nie jest to jednak zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej w tym zakresie.

Oczywiście podstawą funkcjonowania składów podatkowych jest spełnienie warunków, określonych przez właściwe organy państwa członkowskiego, w którym znajduje się skład podatkowy.

Warunki, jakie powinien spełniać podmiot uprawniony do prowadzenia składu podatkowego, określa art. 13 dyrektywy horyzontalnej. Podmiot taki obowiązany jest:

- złożyć, w razie konieczności, gwarancję w zakresie produkcji, przetwarzania i magazynowania wyro-

bów akcyzowych; warunki gwarancji zostaną określone przez właściwe władze Państw Członkowskich,
- złożyć obligatoryjną gwarancję w zakresie przemieszczania wyrobów akcyzowych,
- przestrzegać wymogów określonych przez Państwo Członkowskie, na terytorium którego znajduje się skład podatkowy,
- prowadzić odrębnie dla każdego składu ewidencję zapasów i przemieszczania wyrobów,
- okazywać wyroby, gdy zaistnieje taka potrzeba,
- wyrażać zgodę na każde monitorowanie i kontrolę zapasów.

Ustawa o podatku akcyzowym, wymogi stawiane prowadzącym skład podatkowy, określiła w art. 31. Podstawowym warunkiem uzyskania zezwolenia jest m. in.:
- prowadzenie co najmniej jednego rodzaju działalności polegającej na produkcji, przetwarzaniu lub magazynowaniu wyrobów akcyzowych zharmonizowanych,
- bycie podatnikiem VAT,
- nie zaleganie z cłem, podatkami oraz składkami na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne,
- złożenie zabezpieczenia akcyzowego.

Poza powyższymi warunkami podmiot, który prowadzi działalność polegającą na magazynowaniu wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, wyprodukowanych lub przetworzonych przez inny podmiot, obowiązany jest dodatkowo spełniać warunki w zakresie minimalnej wysokości obrotu tymi wyrobami, wysokości złożonego zabezpieczenia akcyzowego oraz sposobu i minimalnego okresu magazynowania tych wyrobów. Z przepisów ustawy jednoznacznie wynika, że polski ustawodawca bezwzględnie wymaga złożenia zabezpieczenia akcyzowego, zarówno w zakresie produkcji wyrobów (z tego podatnika może zwolnić decyzją naczelnik urzędu celnego), jak również w zakresie ich przemieszczania. Z dyrektywy natomiast wynika, że wymóg gwarancji w zakresie produkcji zależy od decyzji państwa członkowskiego, co niewątpliwie wskazuje, że warunki jakie postawił polski ustawodawca są nieco zaostrzone.

Szczegółowe regulacje w zakresie zezwoleń na prowadzenie składów podatkowych oraz warunków ich prowadzenia określił Minister Finansów w dwóch rozporządzeniach, tj.:
1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 1 marca 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków prowadzenia składów podatkowych (Dz. U. Nr 35, poz. 311) oraz
2. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 1 marca 2004 r. w sprawie zezwoleń na prowadzenie składu podatkowego, działalności jako zarejestrowany handlowiec oraz niezarejestrowany handlowiec, a także na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego (Dz. U. Nr 35, poz. 312).

Wskazać także należy na szczególne przepisy odnoszące się do zabezpieczeń akcyzowych oraz zwolnień z ich składania, tj:
1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 1 marca 2004 r. w sprawie zabezpieczeń akcyzowych (Dz. U. Nr 35, poz. 314) oraz
2. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 1 marca 2004 r. w sprawie zwolnień z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego (Dz. U. Nr 35, poz. 313).

Jak już wyżej wspomniano **zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego wydaje właściwy naczelnik urzędu celnego**, w drodze decyzji podatkowej. Do postępowań w sprawach zezwoleń mają zastosowanie przepisy działu IV Ordynacji podatkowej (art. 61 ust. 2 ustawy). Naczelnik urzędu celnego wydaje zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego na pisemny wniosek zainteresowanego podmiotu. Co zawiera wniosek oraz jego wzór określa odpowiednio art. 32 ust. 2 ustawy oraz załącznik nr 1 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 1 marca w sprawie zezwoleń (...). Właściwość naczelnika urzędu celnego, do którego należy wnieść wniosek, określa miejsce wykonywania czynności podlegającej opodatkowaniu – miejsce prowadzenia składu podatkowego. Jeżeli zaś składy podatkowe są prowadzone na terenie właściwości miejscowej dwóch lub więcej naczelników urzędów celnych, właściwość określa siedziba osób nie będących osobami fizycznymi, a w przypadku osób fizycznych – miejsce ich zamieszkania. Do powyższego wniosku podmiot jest zobowiązany w szczególności dołączyć (art. 32 ust. 3 ustawy oraz § 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 1 marca w sprawie zezwoleń (...):
- dokumenty potwierdzające spełnienie wyżej wspomnianych warunków na prowadzenie składu, np. zaświadczenie właściwego urzędu celnego lub skarbowego o niezaleganiu z cłem czy podatkami,
- dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do korzystania z miejsca, w którym ma być prowadzony skład podatkowy,
- plan składu podatkowego wraz z określeniem powierzchni oraz opisem sposobu odgrodzenia i zabezpieczenia miejsca magazynowania wyrobów akcyzowych zharmonizowanych w składzie podatkowym,
- szacunkowe dane dotyczące ilości wyrobów, które mają być produkowane, przetwarzane, magazynowane, przyjmowane i wysyłane w składzie podatkowym w okresie jednego miesiąca, szacunkowe dane dotyczące rodzajów i ilości surowców zużywanych do produkcji i przetwarzania wyrobów oraz dane na temat ilości lub wartości wyrobów, będących przedmiotem dostawy lub nabycia wewnątrzwspólnotowego w okresie jednego miesiąca,
- projekt regulaminu funkcjonowania składu podatkowego.

W terminie do 7 dni od dnia złożenia wniosku, naczelnik urzędu celnego, dokonuje w obecności wnioskodawcy lub osoby reprezentującej go oceny miejsca przeznaczonego na prowadzenie składu podatkowego (§ 4 ww. rozporządzenia w sprawie zezwoleń (...). Wskazać tu należy, że naczelnik urzędu celnego właściwy do rozpatrzenia wniosku może zwrócić się do

naczelnika innego urzędu celnego właściwego ze względu na miejsce prowadzenia składu podatkowego z wezwaniem do udzielenia pomocy prawnej w tym zakresie tj. o dokonanie oględzin i oceny miejsca przeznaczonego na prowadzenie składu podatkowego. Przed wydaniem zezwolenia, organ podatkowy wzywa wnioskodawcę do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania. Nie złożenie zabezpieczenia akcyzowego w powyższym w terminie stanowi podstawę do wydania decyzji o odmowie wydania zezwolenia (§ 5 ww. rozporządzenia w sprawie zezwoleń (...). Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego wydawane jest w terminie do 30 dni od dnia złożenia wniosku (§ 7 ww. rozporządzenia w sprawie zezwoleń (...). Naczelnik urzędu celnego wydając zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego, nadaje prowadzącemu skład podatkowy numer akcyzowy. Zezwolenie oraz numer akcyzowy są wydawane odrębnie dla każdego składu (art. 34 ust. 2 ustawy). Numerem tym podatnik jest zobowiązany posługiwać się w deklaracjach dla podatku akcyzowego oraz dokumentach przewozowych.

W składzie podatkowym **miejsce przeznaczone do magazynowania wyrobów akcyzowych zharmonizowanych** powinno być wyodrębnione i przeznaczone tylko do przechowywania tych wyrobów tj. właściwie dostosowane do bezpiecznego składowania oraz powinno spełniać warunki gwarantujące zapewnienie nienaruszalności i tożsamości znajdujących się w nim towarów a także zapewniać możliwość sprawowania szczególnego nadzoru podatkowego.

Jak wyżej sygnalizowano **podmiot, który prowadzi działalność polegającą na magazynowaniu wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, wyprodukowanych lub przetworzonych przez inny podmiot, obowiązany jest oprócz warunków ustawowych spełniać dodatkowo wymogi w zakresie minimalnej wysokości obrotu tymi wyrobami, wysokości złożonego zabezpieczenia akcyzowego oraz sposobu i minimalnego okresu magazynowania tych wyrobów.** I tak Minister Finansów w § 13 rozporządzenia w sprawie zezwoleń (...) wprowadził warunek:

- dla napojów alkoholowych i wyrobów tytoniowych – minimalną wysokość obrotu w roku poprzedzającym dany rok podatkowy wynoszącą **700 mln zł**,
- dla paliw silnikowych, olejów opałowych – pojemność magazynowa co najmniej na poziomie **5. 000 m^3**,
- dla gazu – pojemność magazynowa co najmniej na poziomie **500 m^3**.

Obecnie przedmiotem prac legislacyjnych jest zmiana powyższego rozporządzenia, umożliwiająca uzyskanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego podmiotowi, który nie spełnia warunku pojemności magazynowej na poziomie 500 m^3. Rozwiązanie takie jest niezbędne aby umożliwić przeładunek gazu (zmianę środka transportu tj. wagonów kolejowych w związku z różnicą szerokości torów), który to przeładunek powinien odbywać się w składzie podatkowym i podlegać szczególnemu nadzorowi podatkowemu.

Ponadto w przepisach powyższego rozporządzenia Minister Finansów określił minimalny okres magazynowania wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, który wynosi 5 dni, licząc od daty przyjęcia ich do składu. W przypadku zaś składów magazynowych, w których magazynowane są paliwa silnikowe, oleje opałowe i gaz, średnioroczny okres składowania w danym magazynie określił na minimum 2 dni.

Przesłanki odmowy wydania zezwolenia oraz jego cofnięcia ustawodawca określił w art. 35 ustawy. I tak właściwy naczelnik urzędu celnego odmawia, w drodze decyzji, wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w przypadku gdy udzielenie zezwolenia może powodować zagrożenie ważnego interesu publicznego, a także w przypadku gdy proponowana lokalizacja składu podatkowego, stan lub wielkość pomieszczeń, w których ma być prowadzony skład podatkowy albo stan ich wyposażenia uniemożliwi sprawowanie szczególnego nadzoru podatkowego (art. 35 ust. 1 ustawy). Jeżeli chodzi zaś o cofnięcie zezwolenia może ono nastąpić bądź na wniosek podatnika (art. 35 ust. 4 ustawy) bądź z urzędu. Cofnięcie z urzędu następuje jeżeli:

- w terminie 3 miesięcy od dnia uzyskaniu zezwolenia nie podjęto działalności lub ją przerwano na czas dłuższy niż 3 miesiące, bez powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego,
- podmiot prowadzi działalność niezgodnie z przepisami prawa podatkowego lub otrzymanym zezwoleniem,
- utraciło ważność złożone zabezpieczenie akcyzowe lub jego wysokość jest niewystarczająca na zabezpieczenie w pełnej kwocie zobowiązania podatkowego, a prowadzący skład, pomimo wezwania, nie uzupełnił go w terminie oraz
- został naruszony którykolwiek z warunków niezbędnych do prowadzenia składu.

Cofnięcie zezwolenia nie dotyczy sytuacji, gdy podatnik dokona zapłaty zaległości z tytułu cła, podatków czy składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne w określonym terminie (art. 35 ust. 3 ustawy). Przed podjęciem z urzędu decyzji o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, naczelnik urzędu celnego wzywa prowadzącego skład podatkowy do usunięcia stwierdzonych uchybień w określonym terminie, zaś przed jej wydaniem przeprowadza kontrolę składu podatkowego w zakresie rozliczeń należności podatkowych oraz aktualnego stanu ilościowego i jakościowego wyrobów akcyzowych znajdujących się w składzie podatkowym (§ 12 ww. rozporządzenia w sprawie zezwoleń (...).

Podmiot prowadzący skład podatkowy obowiązany jest do prowadzenia ewidencji wyrobów magazynowych oraz wszelkich przemieszczeń tych wyrobów (art. 36 ust. 3). Ewidencja ta ma umożliwiać:

- ustalenie ilości wyrobów akcyzowych zharmonizowanych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy oraz wyłączonych z tej procedury,
- wyodrębnienie kwoty akcyzy należnej do zapłaty oraz kwoty akcyzy, której pobór podlega zawieszeniu a także

- określenie ilości wyprodukowanych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.

Przemieszczenie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych z danego składu podatkowego, jeśli nie ma skutkować powstaniem zobowiązania do zapłaty podatku, nie może odbywać się w sposób dowolny. Wyroby te mogą być jedynie:

- przesłane do innego składu podatkowego na terytorium kraju lub w innym państwie członkowskim,
- eksportowane ze składu podatkowego do odbiorcy na terytorium państwa trzeciego,
- przesłane do zarejestrowanego handlowca, niezarejestrowanego handlowca lub przedstawiciela podatkowego w innym państwie członkowskim.

Dopiero zakończenie tej procedury zawieszenia poboru podatku, czyli wydanie do konsumpcji wyrobów akcyzowych zharmonizowanych zaskutkuje tym, że podatek stanie się wymagalny. Również inne przemieszczenie wyrobu akcyzowego ze składu podatkowego spowoduje zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy i powstanie obowiązku zapłaty podatku. O zamiarze wyprowadzenia ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych zharmonizowanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, prowadzący skład podatkowy jest obowiązany zawiadomić właściwego naczelnika urzędu celnego, najpóźniej w terminie 3 dni przed dniem dokonania wysyłki (art. 36 ust. 1 ustawy). W przypadku wyprowadzenia tych wyrobów ze składu podmiot prowadzący skład obowiązany jest wystawić administracyjny dokument towarzyszący (ADT). Zobowiązanie podmiotu prowadzącego skład podatkowy do zapłaty akcyzy jest zawieszone i wygasa w momencie otrzymania przez niego karty ADT, potwierdzonej przez odbiorcę towaru. Stanowi to zakończenie procedury poboru akcyzy. Jeśli prowadzący skład takiej karty nie otrzyma, będzie zobowiązany do pokrycia kwoty podatku akcyzowego od wyrobów wywiezionych. Celem potwierdzenia odbioru wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, prowadzący skład podatkowy jest obowiązany, uzyskać pieczęć właściwego naczelnika urzędu celnego na dokumencie ADT.

Zaledwie kilka miesięcy funkcjonowania nowych regulacji wskazuje, iż niektóre ze wskazanych powyżej przepisów w zetknięciu z rzeczywistością wywołały liczne niejasności oraz problemy interpretacyjne, co powinno spowodować zmiany niektórych przepisów wykonawczych.

Marta KOŁTUN-KULIK
Zastępca Dyrektora
PA MF

UNIA EUROPEJSKA

Obszary kontroli celnej cz. 1

Administracje celne realizują politykę Unii Europejskiej w prawie wszystkich aspektach handlu międzynarodowego. Kontrole przeprowadzone przez te służby, będące podstawą właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego, zapewniają, że przestrzegane fiskalne i pozafiskalne zasady dotyczące importu, eksportu i tranzytu, opłaty celne i podatki są pobierane prawidłowo i w terminie, a konsumenci są chronieni. W większości Państw Członkowskich UE służby celne są także zaangażowane, w ramach swoich uprawnień krajowych w różne działania odnoszące się do zwalczania nielegalnego handlu narkotyków, pornografii i przestępczości zorganizowanej, jak również do wspierania innych służb (np. policji, straży granicznej). Prezentowany dokument podsumowuje główne obszary kontroli. Jednocześnie informujemy, że kolejne nowe akty prawne są dostępne na stronach: http://europa.eu.int/eur-lex; http://www2.ukie.gov.pl oraz systemu Corintia.

I KONTROLE DOTYCZĄCE KODU TOWARU, POCHODZENIA I WARTOŚCI TOWARÓW

PODSTAWA PRAWNA	CELE KONTROLI	UWAGI
Klasyfikacja taryfowa *Rozp. 2913/92* *Art. 20 i 21* *Rozp. 2658/87* *Rozp. 482/91* *Rozp. WE 3050/95* *Rozp. WE 1255/96* *Rozp. WE 2505/96* *Rozp. WE 2820/98* *Rozp. WE 32/2000* *Rozp. WE 2007/2000* *Rozp. WE 747/2001*	• Sprawdzenie zgodności z wymogami Nomenklatury Scalonej. • Zapewnienie odpowiedniego traktowania towarów w odniesieniu do procedur celnych i pozafiskalnych ograniczeń i zakazów.	
Pochodzenie preferencyjne *–Systemy autonomiczne* *Rozp. 2913/92*	*Przywóz* • Sprawdzenie obecności, ważności i prawidłowości dowodu pochodzenia. • W razie potrzeby porównanie towarów z przedstawionym dowodem pochodzenia.	Po zwykłych kontrolach księgowych zatwierdzonych eksporterów, kontrole księgowe ex post muszą być przeprowadzone na prośbę władz w państwie partnera importującego zgodnie z postanowieniami porozumienia o współpracy administracyjnej.

PODSTAWA PRAWNA	CELE KONTROLI	UWAGI
Art. 27 *Rozp. 2454/93* *Art. 66 do 140* *– Umowy*	• W razie potrzeby, wniosek o sprawdzenie dowodów pochodzenia przez wydające je władze. *Wywóz* Sprawdzenie wniosku o świadectwo EUR 1 przed wydaniem	
Pochodzenie nie-preferencyjne *Rozp. 2913/92* *Art. 22 do 26* *Rozp. 2454/93* *Art. 35 do 65*	W przypadkach obowiązkowego przedstawiania świadectw pochodzenia dotyczących towarów przywożonych, władze celne mogą: • Sprawdzić obecność, ważność i prawidłowość dowodu pochodzenia. • W razie potrzeby, porównać towary z przedstawionym dowodem pochodzenia.	
Wartość celna *Rozp. 2913/92* *Art. 28 do 36* *Rozp. 2454/93* *Art. 141 do 181*	• Sprawdzenie prawidłowości deklarowanej wartości celnej. • Zapewnienie spójności między deklarowaną wartością i przedstawionymi towarami. • Zapewnienie prawidłowego wymiaru opłat celnych i podatków.	

II KONTROLE DOT. CZASOWEGO SKŁADOWANIA I OBEJMOWANIA TOWARÓW PROCEDURAMI CELNYMI

PODSTAWA PRAWNA	CELE KONTROLI	UWAGI
Wprowadzenie i czasowe składowanie *Rozp. 2913/92* *Art. 37 do 55* *Rozp. 2454/93* *Art. 183 do 187*	• Sprawdzenie, czy towary nie są usunięte spod dozoru celnego zanim zostaną przedstawione służbom celnym. • Sprawdzenie, czy są przestrzegane zasady czasowego składowania. • Zapewnienie, aby towary nie były zamienione lub nielegalnie wycofane ze składowania. • Zapewnienie, aby nie przemieszczano towarów bez upoważnienia służb celnych i bez dozoru celnego.	Czasowe składowanie nie powinno być wykorzystywane jako system składowania celnego. Przeładunek towarów czasowo składowanych jest ograniczony jedynie do zachowania ich w niezmienionym stanie bez zmiany wyglądu czy charakterystyki technicznej.
Dopuszczenie do obrotu *Rozp. 2913/92* *Art. 79 do 83* *Rozp. 2454/93* *Art. 254 do 267*	• Sprawdzenie, czy są przestrzegane fiskalne i niefiskalne zasady dotyczące przywozu. • Zapewnienie prawidłowego nałożenia opłat celnych i podatków.	
Tranzyt *Rozp. 2913/92* *Art. 91 do 97 i* *Art. 163 do 165* *Rozp. 2454/93* *Art. 309-462*	• Sprawdzenie, czy są przestrzegane zasady tranzytu. • Zapewnienie, aby towary nie były zamienione lub wycofane z procedury tranzytowej. • Sprawdzenie zastosowania dokumentów i czy odpowiadają towarom. • Zapewnienie, że nie zostanie zmieniony status towarów. • Sprawdzenie poziomu gwarancji. • Sprawdzenie, czy są spełnione warunki przewidziane dla procedur uproszczonych.	Kontrole w tranzycie powinny również dotyczyć zastosowania Konwencji w sprawie wspólnego tranzytu z 1987 r. i Konwencji TIR z 1975 r.
Składowanie *Rozp. 2913/92* *Art. 98 do 113* *Rozp. 2454/93* *Art. 524 do 535*	• Sprawdzenie, czy są przestrzegane zasady składowania. • Zapewnienie, aby towary nie były zamienione lub wycofane z magazynu. • Zapewnienie, aby towarów nie przemieszczano bez zezwolenia służb celnych.	
Uszlachetnianie czynne *Rozp. 2913/92* *Art. 114 do 129* *Rozp. 2454/93* *Art. 536 do 550*	• Sprawdzenie, czy są przestrzegane zasady uszlachetniania czynnego. • Zapewnienie, aby towary nie zostały wycofane z procedury.	
Przetwarzanie pod kontrolą celną *Rozp. 2913/92* *Art. 130 do 136* *Rozp. 2454/93* *Art. 551 do 552*	• Sprawdzenie, czy są przestrzegane zasady przetwarzania pod kontrolą celną. • Zapewnienie, aby towary nie zostały wycofane z procedury.	
Czasowy przywóz *Rozp. 2913/92* *Art. 137 do 144* *Rozp. 2454/93* *Art. 553 do 584*	• Sprawdzenie, czy są przestrzegane zasady czasowego przywozu. • Zapewnienie, aby towary nie zostały wycofane z procedury. • Zapewnienie, aby towary były wykorzystane w celach, dla których przyznano zwolnienie.	
Uszlachetnianie bierne *Rozp. 2913/92* *Art. 145 do 160* *Rozp. 2454/93* *Art. 585 do 592*	• Sprawdzenie, czy są przestrzegane zasady uszlachetniania biernego. • Zapewnienie, aby towary nie zostały wycofane z procedury.	

Wywóz towarów i towary opuszczające obszar celny *Rozp. 2913/92* *Art. 161, 162 i 183* *Rozp. 2454/93* *Art. 279 do 289 i art. 788 do 796*	• Sprawdzenie identyczności towarów w momencie opuszczenia przez nie obszaru celnego. • Sprawdzenie, czy spełnione są fiskalne i niefiskalne zasady dotyczące wywozu.	
Wolne obszary celne i składy wolnocłowe *Rozp. 2913/92* *Art. 166-181* *Rozp. 2454/93* *Art. 799 do 814*	**Kontrola typu I:** Kontrole głównie w oparciu o istnienie ograniczonej przestrzeni. Celem kontroli jest zapewnienie, aby towary nie były nielegalnie wycofywane z obszaru lub składu. Kontrole będą dotyczyć głównie: • Dozoru celnego na zewnątrz wolnego obszaru/składu wolnocłowego • Wyrywkowe kontrole wjazdu i wyjazdu towarów. • Wyrywkowe kontrole i/lub kontrole księgowe dotyczące kontroli przeprowadzonych przez administratora magazynu. **Kontrola typu II:** Głównie kontrole formalności przeprowadzonych zgodnie z wymogami procedury składowania celnego, w następujących celach: • Sprawdzenie, czy zasady są przestrzegane. • Zapewnienie, aby towary nie były zamienione lub wycofane z obszaru/składu. • Zapewnienie, aby towary nie były przemieszczane bez zezwolenia.	
Zwolnienie do użytkowania końcowego *Rozp. 2913/92* *Art. 21 dotyczący upoważnienia i artykuły 86 i 87* *Rozp. 8454/93* *Art. 291 do 300*	• Sprawdzenie, czy zasady przewidujące korzystne traktowanie taryfowe lub opłaty celne zmniejszone do stawki zerowej zostały spełnione w odpowiednim przedziale czasowym. • Zapewnienie, aby towary nie zostały wycofane spod dozoru celnego. • Zapewnienie, aby towary zostały przeznaczone do przewidzianego końcowego użytkowania lub zostały wywiezione, zniszczone lub inaczej wykorzystane zgodnie z odpowiednimi artykułami (Art. 298 i 299) przepisów wykonawczych Kodeksu Celnego do rozwiązań, dla których zwolnienie zostało przyznane.	

III KONTROLE DOTYCZĄCE POLITYKI HANDLOWEJ I RUCHU HANDLOWEGO

PODSTAWA PRAWNA	CELE KONTROLI	UWAGI
Towary podrobione/pirackie *Rozp. WE 3295/94 zmienione przez rozp. WE 241/99 i* *Rozp. WE 1367/95 zmienione przez rozp. WE 2549/99*	• Kontrola wykonania rozporządzenia w odniesieniu do fałszerstw, piractwa i naruszenia patentów. • Ochrona handlu przed nieuczciwą konkurencją. • Ochrona obywateli przed zagrożeniami dla zdrowia i bezpieczeństwa, jakie stanowią podrabiane towary (np. produkty medyczne, części zamienne)	Służby celne zatrzymują towary, jeżeli istnieje podejrzenie podrobienia. Po potwierdzeniu statusu towarów przez właściciela praw (podrobione lub nie), służby celne albo zajmują albo zwalniają towary.
Dobra kultury *Rozp. 3911/92 zmienione przez Rozp. 1526/88 i Rozp. WE 752/93*	• Kontrola wywozu dóbr kultury wymagających pozwolenia wywozu. • Zapobieganie wywozowi dóbr kultury ze Wspólnoty bez wymaganego pozwolenia wywozu. • Sprawdzanie obecności, ważności i prawidłowości pozwoleń.	Kontrole dotyczą następujących przemieszczeń: • Wywóz ze Wspólnoty towarów, które przekraczają określony próg dotyczący wieku i/lub wartości. • Nie obejmuje przywozu. Kontrole dokumentowe i w razie potrzeby fizyczne są przeprowadzane w urzędzie celnym wywozu.
Towary podwójnego zastosowania *Rozp. WE 1334/2000*	• Zapewnienie, aby kontrolowane towary i technologie o podwójnym zastosowaniu były wywożone ze Wspólnoty z właściwym pozwoleniem • Pewna ilość czułych towarów przemieszczanych między Państwami Członkowskimi podlega kontroli pozwoleń. • Zapobiegać nielegalnemu wywozowi towarów i technologii o podwójnym zastosowaniu.	Kontrole dotyczą następujących przemieszczeń: • Wywóz ze Wspólnoty towarów mających zastosowanie wojskowe. • Przeładunki do i ze Wspólnoty. • Wysoce czułe towary przemieszczane między Państwami Członkowskimi podlegają kontroli. • Reeksport. Kontrole dokumentowe i w razie potrzeby kontrole fizyczne są przeprowadzane w urzędzie celnym wywozu.

Przywóz produktów przemysłowych z niektórych państw trzecich *Rozp. WE 3030/93 zmienione przez Rozp. WE 1079/99, 517/94, 519/94, 1138/98, 793/99, 1/2000, 7/2000, 501/2000, 541/2000, 542/2000, 543/2000, 567/2000, 1355/2000 i 2743/2000*	Zapewnienie, aby były przestrzegane rozporządzenia dotyczące przywozu produktów przemysłowych, w szczególności produktów włókienniczych (dla niektórych krajów pochodzenia i pewnych kategorii produktów włókienniczych). Dotyczy to głównie zagwarantowania, aby zostały przedstawione właściwe dokumenty handlowe (pozwolenie i dokument nadzoru), i aby były ważne.	
Towary ze zwolnieniem z cła *Rozp. 918/83*	Sprawdzenie, czy są przestrzegane zasady dla zwolnienia oraz, czy towary będą wykorzystywane w celach, dla których zostało przyznane zwolnienie.	
Opłaty anty-dumpingowe *Rozp. WE 384/96* *Rozp. WE 2026/97* *Decyzja nr 2277/96/ECCS* *Decyzja nr 1889/98/CECA*	• Nakładanie opłat antydumpingowych. • Kontrola zgodności z odpowiednim rozporządzeniem. • Zarejestrowanie danych dot. przywozu w odniesieniu do towarów, które podlegają lub mogą podlegać opłatom antydumpingowym. • Ochrona handlu przed stosowaniem dumpingu.	
Prekursory *Rozp. 3677/90* *Dyrektywa 109/92*	• Zapewnienie, aby wywóz narkotyków był zgodny z przepisami międzynarodowymi i krajowymi. • Kontrole dokumentowe 100% ładunków eksportowych. • Kontrole fizyczne w urzędach celnych dokonujących wywozu z obszaru UE.	Kontrole dotyczą wywozu i tranzytu substancji, które mogłyby być wykorzystane do nielegalnych narkotyków.

IV KONTROLE CHRONIĄCE ZDROWIE I BEZPIECZEŃSTWO PUBLICZNE

PODSTAWA PRAWNA	CELE KONTROLI	UWAGI
Bezpieczeństwo produktu *Rozp. 339/93* *Dyrektywa 92/59* *Decyzja 93/583*	• Zapewnienie, że są spełnione wymogi rozporządzenia. • Kontrole identyczności, i jeśli konieczne, kontrole polegające na badaniu fizycznym, przeprowadzane przez właściwe władze celne i /lub władze nadzorujące rynek. • Podejrzane towary niebezpieczne są przetrzymywane przez wymagany okres czasu w celu umożliwienia podjęcia działań przez właściwy organ nadzorujący rynek – jeżeli podejmuje on działanie, zostaje ono podjęte na podstawie ich własnych uprawnień; jeżeli nie podejmują żadnych działań wówczas towary zostają zwolnione.	Kontrole dotyczą przywozu towarów. Nie obejmują procedur celnych w interesie gospodarczym. Produktami, które są regulowane, są zabawki, żywność i leki (dla ludzi lub zwierząt). Są uważane za czułe.
Przywóz produktów rolnych pochodzących z krajów trzecich po katastrofie w elektrowni atomowej w Czarnobylu *Rozp. 737/90* *Rozp. 1661/99*	• Kontrole fizyczne i, w razie potrzeby, kontrole dokumentowe, w momencie dopuszczenia do obrotu przez właściwych funkcjonariuszy służby zdrowia w celu sprawdzenia zgodności produktów z maksymalnymi dozwolonymi poziomami radioaktywności w odniesieniu do poziomu cezu. • Dla grzybów wymienionych w Załączniku I rozporządzenia EWG 1661/1999, pochodzących z krajów trzecich wymienionych w załączniku IV, zwolnienia do wolnego obrotu można dokonać jedynie w wybranych urzędach celnych wymienionych w Załączniku III wyżej wymienionego rozporządzenia oraz w oparciu o zezwolenie eksportowe określone w artykule 3, którego wzór znajduje się w Załączniku II tego rozporządzenia.	Kontrole dotyczą jedynie zwolnienia żywności do wolnego obrotu.
Broń palna *Dyrektywa Rady 91/477*	• Zapewnienie, aby zostały spełnione wymogi prawne zawarte w przepisach krajowych i wspólnotowych dotyczące przywozu broni palnej, jej części i amunicji.	Dyrektywa w sprawie broni wymaga, aby Państwa Członkowskie nasiliły kontrole posiadania broni na granicach zewnętrznych. Kontrole dokumentowe, i w razie potrzeby kontrole fizyczne, są przeprowadzane przy imporcie lub w pomieszczeniach podmiotu gospodarczego. W odniesieniu do obrotów handlowych wewnątrz Wspólnoty i stałych przepływów są przeprowadzane kontrole nabycia i posiadania broni palnej, oraz za pomocą systemu zezwoleń i powiadomień między Państwami Członkowskimi za pomocą Systemu Informacji o Broni i Wymianie (WIES).

V KONTROLE CHRONIĄCE ŚRODOWISKO

PODSTAWA PRAWNA	CELE KONTROLI	UWAGI
Chemikalia *Rozp. 2455/92 niebezpieczne chem.*	Zapewnienie, że są spełnione wymogi rozporządzenia przy przywozie i wywozie określonych substancji chemicznych zakazanych lub ściśle ograniczonych do pewnych zastosowań. Te substancje chemiczne są wymienione w Załączniku I do rozporządzenia.	Kontrole dotyczą: • Przywozu do, i wywozu ze Wspólnoty określonych substancji chemicznych. • Gospodarcze procedury celne są również objęte kontrolami.
Chemikalia zmniejszające warstwę ozonową *Rozp. 2037/2000*	Zapewnienie, że są spełnione wymogi rozporządzenia przy przywozie i wywozie następujących substancji chemicznych: • Chloro-fluoro- pochodne węglowodorów, inne całkowicie chlorowcowane chloro-fluoro- pochodne węgla, • Halonowce, • czterochlorek węgla, • 1.1.1-trójchloroetan, • metylo- bromek, • bromo-fluoro- pochodne węglowodorów, • chloro-fluoro- pochodne węglowodorów oraz • produkty i wyposażenie zawierające te substancje chemiczne.	• Objęte są wszystkie procedury celne i miejsca przeznaczenia. • Kontrole dokumentowe wszystkich przewozów wykonywane przez właściwe władze w urzędach celnych (wprowadzenie i wyprowadzenie).
Odpady radioaktywne *Dyrektywa 92/3/EURATOM*	Tylko dozwolone ładunki odpadów radioaktywnych.	Kontrole dotyczą przywozu, wywozu i tranzytu
Zagrożone gatunki dzikiej fauny i flory Rozp. WE 338/97 – CITES	• Wykonywanie kontroli przy przywozie i wywozie (np. zapewnienie, że posiadane są niezbędne zezwolenia). • Kontrola nielegalnego przywozu i wywozu.	Kontrole dotyczą: • Wprowadzenia i przywozu do i wywozu ze Wspólnoty. • Gospodarcze procedury celne są również objęte kontrolami. Kontrole dokumentowe i identyczności na granicy i w dokonujących wywozu urzędach celnych.
Gatunki futerkowe *Rozp. 3254/91 metody łowienia. Dyr. 83/129 – młode foki*	Zapewnienie, że są spełnione wymogi rozporządzenia: • Przy wprowadzaniu na obszar Wspólnoty futer z określonych gatunków. • Przy wprowadzaniu na obszar Wspólnoty artykułów wykonanych z futer z określonych gatunków. Kontrole dokumentowe 100% ładunków wykonywane w granicznych urzędach celnych.	Kontrole dotyczą następujących ruchów: • Wprowadzenie do Wspólnoty. • Wywóz nie jest objęty. • Gospodarcze procedury celne są również objęte.
Odpady *Rozp. 259/93*	Wprowadzenie i przywóz na obszar Wspólnoty odpadów w celu sprawdzenia ważności i prawidłowości zawiadomień o przewozie.	Kontrole dotyczą: • Wprowadzenia i przywozu do i wywozu ze Wspólnoty. • Gospodarcze procedury celne są również objęte kontrolami. Kontrole dokumentowe zawiadomień o przemieszczeniu przez właściwe władze w urzędach celnych (wprowadzenie i wy prowadzenie).
Niebezpieczne substancje i preparaty *Dyrektywa 99/45*	Klasyfikacja, opakowanie, etykietowanie i wykorzystanie do „wprowadzenia na rynek" niebezpiecznych produktów chemicznych.	Wyłączone są: wywóz, tranzyt, transport i zastosowanie do celów badawczych.
Transporty międzynarodowe (towary niebezpieczne)	Sprawdzenie obecności, ważności i prawidłowości pozwoleń i dokumentów dla celów bezpieczeństwa publicznego.	
Biocydy *Dyrektywa 98/8*	Klasyfikacja, opakowanie, etykietowanie i wykorzystanie do „wprowadzenia na rynek" – obejmujące przywóz biocydów.	Procedury celne (tranzyt zewnętrzny i składowanie) jak również zapasy i tranzyt w eksporcie i transport są wyłączone.
Biotechnologia *Dyrektywa 90/220 – organizmy zmodyfikowane genetycznie*	Dopuszczenie do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie.	Gospodarcze procedury celne są wyłączone.

c.d. w kolejnym numerze

Opracował: Dariusz WENCEL
Naczelnik Wydziału Integracji Europejskiej
DC-MF

Projekt twiningowy PHARE 2001

Szkolenie dla koordynatorów Wspólnej Polityki Rolnej w Dreźnie.

Przed akcesją koordynatorzy izb celnych w zakresie WPR i przedstawiciele Ministerstwa Finansów wzięli udział w dwudniowym cyklu szkoleń zorganizowanym w ramach Projektu Twinningowego Phare 2001 przez Naddyrekcję Finansów w Chemnitz, Wydział Ceł i Podatku Akcyzowego w Dreźnie. Z uwagi na część praktyczną, która była przeprowadzona w zakładzie produkującym produkty mleczne, szkolenie było przeprowadzone w dwóch terminach i dwóch grupach.

Głównym celem szkolenia było poznanie praktyki stosowanej przez niemieckich kolegów przy odprawach celnych towarzyszących wnioskom refundacyjnym. Seminarium rozpoczęto jednak od przedstawienia przepisów wspólnotowych oraz niemieckich regulacji prawnych w zakresie refundacji wywozowych przyznawanych na produkty WPR.

Przytoczone podstawy prawne, przepisy wykonawcze oraz wieloletnie doświadczenie niemieckich kolegów stanowiły solidną podbudowę do następującej nazajutrz części praktycznej. Stanowiła ją odprawa dokonana na terenie zakładu występującego z eksportowym wnioskiem refundacyjnym.

Na zdjęciu uczestnicy szkolenia w Dreźnie

i podczas wizyty w zakładzie produkcji mleka.

Wcześniej uczestnicy spotkania mieli możliwość zapoznania się ze wszystkimi dokumentami, jakie należy przedłożyć urzędowi celnemu w momencie otwarcia procedury refundacyjnej. Dokumentem, który pojawia się jako pierwszy jest powiadomienie o zamiarze dokonania odprawy w ramach wspomnianej procedury. Musi ono wpłynąć w formie pisemnej do urzędu celnego co najmniej 24 godziny wcześniej, tak aby można było podjąć niezbędne kroki zmierzające do właściwego przygotowania się do tej odprawy. Innymi wymaganymi dokumentami są: wniosek refundacyjny (druk 0763), zgłoszenie celne (druk 0733), egzemplarz kontrolny T5 – w razie tranzytu przez inne kraje Wspólnoty i inne celne dokumenty tranzytowe. Wcześniejszemu powiadomieniu o zamiarze dokonania odprawy towarzyszy zazwyczaj wniosek o dokonanie odprawy poza miejscem urzędowania. W takim wypadku eksporter ponosi oczywiście dodatkowe koszty.

Po przyjęciu zgłoszenia, które następuje w chwili przedstawienia właściwemu urzędowi celnemu towarów do kontroli następuje rozpoczęcie procedury refundacyjnej. Sam przebieg kontroli i dokumenty bardzo przypominają znaną celnikom odprawę celną, dodać jednak należy, że kontrola towarów refundacyjnych musi przebiegać według ścisłych zasad i kryteriów. Odpowiedzialność administracji celnej jest w tym zakresie bardzo duża.

Data jego przyjęcia jest ważna również dla samego eksportera, ponieważ stawki refundacyjne często się zmieniają w zależności od koniunktury na rynkach światowych. Czas, w którym należy wywieźć towary poza wspólnotowy obszar celny to 60 dni.

Istotną różnicą jest fakt, że refundacje w Niemczech są wypłacane przez administrację celną a konkretnie przez HZA (Główny Urząd Celny) Hamburg-Jonas. U nas jest to Agencja Rynku Rolnego, z którą Służba Celna będzie w tym zakresie ściśle współpracować.

Od funkcjonariuszy celnych wiele zależy. Sam wynik rewizji będzie już mógł być wiążący dla ustalenia kwoty refundacji. Oprócz kontroli ilościowych obowiązywać będą także sprawdzenia jakości towarów WPR. Nieodzownym zatem stanie się pobieranie próbek towarów i przesyłania ich do analizy w specjalistycznych laboratoriach. Do tego należy dodać jeszcze z góry szczegółowo określony sposób wypełniania dokumentów refundacyjnych, zarówno w urzędzie celnym rozpoczęcia jak i zakończenia procedury. Jeżeli któreś ogniwo w tym łańcuchu nie będzie funkcjonowało w sposób właściwy, a wykażą je europejscy kontrolerzy, konsekwencje mogą być bardzo dotkliwe dla polskiego budżetu.

Niemcy zabezpieczają się w ten sposób, że narzucony odgórnie 5 procentowy próg przeprowadzanych kontroli wszystkich towarów refundowanych jest przez nich przekraczany. Stwarza to zabezpieczenie, że w wypadku zakwestionowania części przeprowadzonych rewizji celnych, pozostałe pozwolą na zachowanie ogólnej liczby. Liczba dokonanych odpraw spływa w formie miesięcznych meldunków do centrali w Naddyrekcji Finansów (odpowiednik izby celnej), a na ich podstawie można szacować ile należy przeprowadzić rewizji celnych księgowanych do przyjętych progów kontrolnych dla poszczególnych sektorów WPR. Należy również wspomnieć w tym momencie o wytycznych otrzymywanych z Centrali Analizy Ryzyka w Münster. Tam ustala się na podstawie ilości odprawianych towarów i kwot wypłaconych refundacji, którym sektorom rolnictwa przypisuje się stosowne ryzyko. Duże ryzyko oznacza ilość kontroli większą od 5% w danym sektorze. W roku 2003 było to przykładowo mleko i produkty mleczne oraz wołowina. Średnie ryzyko to 3 % próg kontrolny (cukier, zboża, ryż, jajka) i niskie ryzyko to 2% rewizji dla wszystkich odpraw wieprzowiny, drobiu, wina i tytoniu, aby podać tylko kilka przykładów. Ważne jest, aby ogólna liczba dla wszystkich sektorów została zachowana na poziomie 5%.

Doświadczenia niemieckich kolegów, wypracowane przez lata i wdrożone rozwiązania praktyczne były dla naszych koordynatorów WPR niezwykle cenne.

Arkadiusz BARĘDZIAK
Rzecznik Prasowy
Izby Celnej we Wrocławiu

Polsko-niemieckie szkolenie we Wrocławiu

Wrocławska Izba Celna była organizatorem polsko-niemieckiego szkolenia na temat przeprowadzania kontroli powtórnych w ramach rozporządzenia Rady EWG nr 4045/89. Spektrum nowych zadań przejętych przez polską administrację celną w ramach WPR to także obowiązek przeprowadzania kontroli powtórnych, które weryfikują procedury zgłoszeń wniosków refundacyjnych, wysokość i zasadność wypłacanych refundacji eksportowych. Kwota refundacji wypłaconych przez Unię Europejską w roku 2002 to 497.472.727,– Euro. Dlaczego są generalnie wypłacane? Dlatego, że ceny produktów rolnych na rynkach światowych są zasadniczo niższe niż w UE. Aby produkty rolne UE były konkurencyjne, ich eksporterzy otrzymują refundacje. Są one rodzajem subwencji wypłacanych w celu wyrównania cen na produkty WPR.

Uczestnicy szkolenia, Ministerstwo Finansów i wszystkie Izby Celne z całego kraju pragnęli poznać przede wszystkim stronę praktyczną i doświadczenia niemieckich kolegów w tym zakresie. Taka też była główna idea tygodniowego szkolenia, którego przygotowanie trwało dwa miesiące i kosztowało głównych animatorów w osobach Wolframa Schlaupitza i Uwe Steina z Głównego Urzędu Celnego w Dreźnie wiele pracy. Samo przygotowanie materiałów szkoleniowych to około 300 stron i 9 prezentacji. Dodajmy do tego jeszcze konieczność przetłumaczenia całości na język polski a uzyskamy obraz poczynionych wysiłków. Jednak temat był na tyle obszerny, że była to tylko wizytówka tego, z czym będą wkrótce konfrontowani kontrolerzy działów kontroli powtórnych.

Prelegenci po przedstawieniu struktur niemieckiej administracji celnej, trybu odgórnego ustalania planu kontroli przez Główny Urząd Celny Hamburg-Jonas, który w Niemczech jest jednocześnie komórką wypłacającą refundacje i omówieniu najistotniejszych przepisów skoncentrowali się na omówieniu dwóch fak-

tycznych przypadków eksportu, zakończonych wypłatą refundacji. Jednym z nich była kontrola powtórna przeprowadzona w firmie eksportującej żywe zwierzęta. Zgodnie z Podręcznikiem Kontroli Dodatkowych opracowanym przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji (EAGFL), do którego nawiązali niemieccy koledzy, kontrola musi być przeprowadzona zgodnie z obowiązującymi standardami i musi wyraźnie następować w fazach planowania, realizacji, sprawozdania i dokumentacji. Zgodnie z instrukcjami otrzymanymi od centralnej komórki analizy ryzyka zalecono wybiórcze skontrolowanie 95 przypadków z łącznej liczby 2000 wszystkich dokonanych odpraw. Kontroler zbierał na początku wszystkie dostępne o kontrolowanej firmie informacje, wybiera właściwą strategię kontrolną, dokonuje wstępnej oceny zebranego materiału i po uzyskaniu akceptacji bezpośredniego przełożonego przystępuje do faktycznej kontroli w siedzibie przedsiębiorstwa. Trudno wskazać, która z wymienionych faz jest najbardziej czasochłonna, ponieważ, jak się przekonali słuchacze, przewidywany 25 dniowy termin został w tym wypadku przedłużony do dwóch lat! Nie ulega wątpliwości, że staranność kontrolera jest standardem, który obowiązuje w każdej fazie. Przygotowanie do kontroli to żmudny okres studiowania przepisów i zapoznania się z dokumentacją. Na tym etapie kontroler tworzy listy kontrolne, które posłużą nam do podjęcia właściwych kroków kontrolnych w siedzibie firmy. Sprawdza wiele czynników – przykładowo, czy dostępne są raporty z wcześniejszych kontroli, czy inne komórki lub instytucje dysponują informacjami o firmie lub też jakie są ich zalecenia pokontrolne. Pozwoli to kontrolerowi na sformułowanie hipotez ryzyka. Kolejny etap to kontrola systemu księgowości, co do jej przejrzystości i rzetelności jak również sprawdzenie księgowych powiązań z kooperantami i dostawcami. Czynniki mające znaczenie dla refundacji, które w tym przypadku były przedmiotem zainteresowania kontrolera to wspólnotowe pochodzenie towaru, dopuszczenie do procedury wolnego obrotu na terenie UE, handlowa jakość towaru, ilość towaru eksportowanego, terminowy wywóz z obszaru UE i terminowy przywóz do krajów trzecich, właściwe zakwalifikowanie do list towarowych (kod towaru), oraz wykluczenie karuzelowego obrotu towarowego. W fazie realizacji, którą poprzedza wspomniana już akceptacja bezpośredniego przełożonego i podział czasowy z podaną liczbą dni na każdą fazę, dokonuje się konkretnych sprawdzeń w siedzibie przedsiębiorcy, i o ile zajdzie taka konieczność – przedsiębiorców kooperujących na zasadzie kontroli krzyżowej. Ponieważ standardy wnikliwości i sumienności nakazują dogłębną analizę zebranego materiału, koniecznym okazało się w analizowanym przykładzie przeprowadzenie kontroli krzyżowych. Są to kontrole przeprowadzane w innych firmach, z którymi kooperuje kontrolowane przez nas przedsiębiorstwo. W omawianym przypadku zarządzono przeprowadzenie 118 takich kontroli m. in. u hodowców, w wyniku których ustalono m. in. rozbieżności co do płci eksportowanych zwierząt, co skutkowało podaniem przez eksportera niewłaściwego kodu towaru. Nie udało się także potwierdzić pochodzenia 167 zwierząt o łącznej masie 96.854,17 kg, co skutkowało żądaniem zwrotu wypłaconej refundacji w wysokości 74.143,90 Euro!

Szkolenie w pierwszych dniach zaszczycili również swoją obecnością attaché celny Republiki Federalnej Niemiec w Polsce Dieter Schäfer, oraz Prezydent Finansów, szef Wydziału Ceł i Akcyzy w Dreźnie Hans-Dieter Port, długoletni animator współpracy polsko-niemieckiej.

Uczestnicy szkolenia ocenili je jako niezwykle pomocne.

Przebywający z wizytą we Wrocławiu Szef Służby Celnej – Wiesław Czyżowicz odwiedził osobiście uczestników seminarium i podziękował prelegentom za ich zaangażowanie.

Arkadiusz BARĘDZIAK
Rzecznik Prasowy
Izby Celnej we Wrocławiu

KRONIKA KADROWA

Departament Organizacji Służby Celnej uprzejmie informuje o ostatnich zmianach w Ministerstwie Finansów:

Departament Ceł:

■ z dniem 1 kwietnia 2004 r.
- Pan **Piotr Pogorzelski** awansował na stanowisko Zastępcy Dyrektora Departamentu,

■ z dniem 1 czerwca 2004 r.
- Pani **Jolanta Dąbrowska** awansowała na stanowisko Zastępcy Dyrektora Departamentu,
- Pan **Hieronim Sęk** awansował na stanowisko Naczelnika Wydziału Środków i Ograniczeń Pozataryfowych,
- Panu **Tomaszowi Makulcowi** zostało powierzone pełnienie obowiązków Naczelnika Zintegrowanej Taryfy Celnej ISZTAR.

Departament Kontroli Celnej:

■ z dniem 7 kwietnia 2004 r.
- Pan **Cezary Wrześniewski** został zwolniony z p.o. Naczelnika Wydziału Centralne Laboratorium Celne,

■ z dniem 8 kwietnia 2004 r.
- Pan **Robert Ehrmann** awansował na stanowisko Naczelnika Wydziału Centralne Laboratorium Celne,

■ z dniem 1 maja 2004 r.
- Pan **Bogdan Jakubiak** awansował na stanowisko Naczelnika Wydziału Zwalczania Przestępczości Celnej.

Departament Organizacji Służby Celnej:

■ z dniem 20 marca 2004 r.
- Pan **Marcin Tomaszek** został zwolniony z p.o. Zastępcy Dyrektora Departamentu,

■ z dniem 22 marca 2004 r.
- Pani **Bożena Górnik** powróciła na stanowisko Zastępcy Dyrektora Departamentu,

■ z dniem 1 maja 2004 r.
- Pani **Krystyna Drezińska** awansowała na stanowisko Naczelnika Wydziału Rozwoju Zawodowego Służby Celnej,
- Pani **Barbara Filip** awansowała na stanowisko Naczelnika Wydziału Wsparcia Kierownictwa Służby Celnej,
- Pani **Barbara Gołdynek** awansowała na stanowisko Naczelnika Wydziału Rozwoju Infrastruktury,
- Pan **Włodzimierz Brewiński** kieruje Wieloosobowym Stanowiskiem ds. Wsparcia Logistyczno-Funkcjonalnego,
- Pani **Halina Pieczara** kieruje Wieloosobowym Stanowiskiem ds. Informacji Celnej.

■ z dniem 20 maja 2004 r.
- Pani **Jolanta Jarmul-Mikołajczyk** awansowała na stanowisko Naczelnika Wydziału Informacji i Promocji.

... i w Izbach Celnych:

Izba Celna w Białej Podlaskiej

■ z dniem 30 kwietnia 2004 r. Minister Finansów:
- odwołał Pana **Krzysztofa Koplejewskiego** ze stanowiska Naczelnika UC w Koroszczynie,
- zwolnił Pana **Mariusza Szaruga** z p.o. Naczelnika UC w Chełmie,
- zwolnił Pana **Remigiusza Zachariasza** z p.o. Naczelnika UC w Białej Podlaskiej,

■ z dniem 1 maja 2004 r. Minister Finansów:
- powołał Pana **Krzysztofa Koplejewskiego** na stanowisko Naczelnika UC w Białej Podlaskiej.

Izba Celna w Katowicach

■ z dniem 30 kwietnia 2004 r. Minister Finansów:
- odwołał Pana **Dariusza Letkiewicza** ze stanowiska Naczelnika UC w Bytomiu,
- odwołał Pana **Dariusza Mrowca** ze stanowiska Naczelnika UC w Bielsku Białej,
- odwołał Pana **Ireneusza Chemicza** ze stanowiska Naczelnika UC w Tychach,
- zwolnił Pana **Mariusza Gojny** z p.o. Naczelnika UC w Zebrzydowicach,

■ z dniem 1 maja 2004 r. Minister Finansów powołał:
- Pana **Wojciecha Biskupa** na stanowisko Naczenika UC w Gliwicach
- Pana **Ireneusza Chemicza** na stanowisko Naczelnika UC w Bielsku Białej

Izba Celna w Krakowie:

■ z dniem 30 kwietnia 2004 r. Minister Finansów:
- odwołał Pana **Dariusza Pyżyka** ze stanowiska Naczelnika UC I w Krakowie,
- odwołał Pana **Bogusława Płonkę** ze stranowiska Naczelnika UC II w Krakowie,
- zwolnił Panią **Marię Słowik** z p.o. Naczelnika UC w Tarnowie.

■ z dniem 1 maja 2004 r. Minister Finansów powołał:
- Pana **Dariusza Pyżyka** na stanowisko Naczelnika UC w Krakowie,

Izba Celna w Olsztynie:

■ z dniem 30 kwietnia 2004 r. Minister Finansów odwołał :
- Pana **Dariusza Kamińskiego** ze stanowiska Naczelnika UC w Iławie

■ z dniem 1 maja 2004 r. Minister Finansów:
- powierzył Pani **Mariannie Królak** pełnienie obowiązków Zastępcy Dyrektora,

Izba Celna w Poznaniu:

■ z dniem 17 maja 2004 r. Minister Finansów:
- powołał Pana **Andrzeja Waroczyka** na stanowisko Zastępcy Dyrektora,

■ z dniem 30 kwietnia 2004 r. Minister Finansów zwolnił :
- Panią **Barbarę Nowakowską** z p.o. Naczelnika UC w Gądkach,

Izba Celna w Rzepinie:

■ z dniem 30 kwietnia 2004 r. Minister Finansów odwołał:
- Pana **Andrzeja Lecha** ze stanowiska Naczelnika UC w Olszynie,
- Pana **Marka Świerkowskiego** ze stanowiska Naczelnika UC w Rzepinie

Izba Celna w Szczecinie:

■ z dniem 30 kwietnia 2004 r. Minister Finansów odwołał:
- Panią **Krystynę Bodnar** ze stanowiska Zastępcy Dyrektora,
- Pana **Piotra Szkudlarka** ze stanowiska Naczelnika UC I w Szczecinie,
- Pana **Stanisława Zawadkę** ze stanowiska Naczelnika UC w Kołobrzegu,
- Pana **Bolesława Partykę** ze stanowiska Naczelnika UC II w Szczecinie,
- Pana **Andrzeja Bełdowskiego** ze stanowiska Naczelnika UC w Stargardzie Szczecińskim,
- Pana **Mirosława Okapiec** ze stanowiska Naczelnika UC w Świnoujściu,

■ z dniem 1 maja 2004 r. Minister Finansów powołał:
- Pana **Stanisława Zawadkę** na stanowisko Naczelnika UC w Koszalinie,
- Pana **Piotra Szkudlarka** na stanowisko Naczelnika UC w Szczecinie,

Izba Celna w Warszawie:

■ z dniem 14 kwietnia 2004 r. Minister Finansów zwolnił:
- Panią **Danutę Kubow** ze stanowiska p.o. Zastępcy Dyrektora,

■ z dniem 15 kwietnia 2004 r. Minister Finansów powołał:
- Panią **Marię Wójtowicz** na stanowisko Zastępcy Dyrektora,
- Pana **Mirosława Buzdygana** na stanowisko Zastępcy Dyrektora,

■ z dniem 30 kwietnia 2004 r. Minister Finansów odwołał:
- Pana **Bogdana Jakubiaka** ze stanowiska Naczelnika UC w Mszczonowie,
- Pana **Tomasza Papaja** ze stanowiska Naczelnika UC IV w Warszawie,

■ z dniem 1 maja 2004 r. Minister Finansów powołał:
- Pana **Mariana Zarona** na stanowisko Naczelnika UC III Port Lotniczy w Warszawie,

■ z dniem 1 maja 2004 r. Minister Finansów powierzył:
- Panu **Krzysztofowi Wojdydze** stanowisko p.o. Naczelnika UC w Ciechanowie,

Izba Celna we Wrocławiu:

■ z dniem 30 kwietnia 2004 r. Minister Finansów odwołał:
- Pana **Henryka Cholawskiego** ze stanowiska Naczelnika UC w Kudowie Zdroju,

■ z dniem 1 maja 2004 r. Minister Finansów powołał:
- Pana **Krzysztofa Gajosa** na stanowisko Naczelnika UC w Nysie.

KOMUNIKAT – Rady Emerytów i Rencistów przy Ministerstwie Finansów

Od likwidacji Głównego Urzędu Ceł do Rady Emerytów i Rencistów przy MF należą również byli celnicy. Rada działa prężnie przy Ministerstwie od wielu lat. W tym roku zorganizowała m.in. wycieczki do Kazimierza Dolnego i Nałęczowa, Torunia i Ciechocinka, Łowicza, Nieborowa i Żelazowej Woli.

Spotkania Rady odbywają sie co miesiąc, zawsze w środę o godz. 14.00. Najbliższe spotkania – 7.07., 4.08., 8.09., 6.10., 3.11., 8.12.

Członkowie Rady serdecznie zapraszają wszystkich byłych pracowników Głównego Urzędu Ceł i Ministerstwa Finansów do uczestnictwa w kolejnych spotkaniach.

Największy sukces polskiej Służby Celnej w 2004 roku

143 kg heroiny w Koroszczynie

Funkcjonariusze celni z Wydziału Zwalczania Przestępczości (Grupa Mobilna w Koroszczynie) Izby Celnej w Białej Podlaskiej udaremnili przemyt rekordowej w tym roku ilości narkotyków – 143 kg heroiny o czarnorynkowej wartości około 4 mln EURO.

Funkcjonariusze celni Grupy Mobilnej w Koroszczynie wytypowali (2 czerwca) w Terminalu Samochodowym w Koroszczynie do szczegółowej rewizji samochód ciężarowy z pustą naczepą jadący z Moskwy do Holandii. Ciężarówką kierował 46-letni obywatel Rumunii. Z jego wyjaśnień wynikało, że nic nie wie o „niespodziance" znajdującej się w jego naczepie. Twierdził, iż swoją naczepą wymienił się z obywatelem Turcji na terenie Rosji i miał ją dostarczyć do Rotterdamu.

Właśnie w „feralnej" naczepie znajdowały się narkotyki. Zapakowane były w 140 ponadkilogramowych, zafoliowanych i owiniętych taśmą samoklejącą pakietów i ukryte na dachu naczepy. Sposób ukrycia nie był zbyt „wymyślny". Paczuszki schowano między warstwy podwójnej plandeki, w którą dodatkowo „wszyto" deski. Celnicy natychmiast przeprowadzili wstępną ekspertyzę narkotestem, która potwierdziła, że brązowy proszek znajdujący się w pakunkach, to heroina.

W związku z podpisanymi porozumieniami między Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego a Służbą Celną o wspólnym zwalczaniu przestępstw związanych z nielegalnym obrotem narkotykami, sprawę (heroinę, kierowcę, samochód) przekazaliśmy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w Lublinie do dalszego prowadzenia śledztwa. W policyjnym laboratorium przeprowadzono szczegółową ekspertyzę narkotyku, która jednoznacznie potwierdziła, że jest to czysta heroina. Wobec kierowcy zastosowano tymczasowy areszt na 3 miesiące. ABW poinformowała, że sprawa jest w toku, trwa sprawdzanie informacji i przesłuchania.

To drugi już w tym roku sukces bialskich celników. W marcu br. funkcjonariusze celni z Koroszczyna udaremnili przemyt 43 kg heroiny w irańskiej ciężarówce. Wtedy z kolei podobnie pakowane pakiety z narkotykami ukryte były pod tapicerką w kabinie kierowcy – obywatela Turcji.

Barbara KORWIN
Rzecznik prasowy
Izby Celnej w Białej Podlaskiej

Celna „zimna Zośka"

Choć nie ma granic a zatem i celników, którzy witali nas słowami „polska kontrola celna" to jednak nie zniknęły zupełnie kontrole celników, które teraz przeniosły się m.in. na drogi wewnętrzne kraju.

Taka właśnie kontrola, pierwsza w rzeczywistości unijnej, przeprowadzona przez kontrolne grupy mobilne Izby Celnej w Poznaniu miała miejsce w czterech miejscach Wielkopolski na wiodących szlakach komunikacyjnych w majowy weekend. Wielu kierowców i podróżnych zatrzymanych do kontroli było zdziwionych tą formą pracy celników, ale wielu też nie było taką sytuacją zupełnie zaskoczonych, bowiem podobne lotne grupy celników funkcjonują we wszystkich państwach tworzących do 01 maja 2004 r. Unię Europejską.

Bilans pierwszej akcji to:

- 7,4 grama marihuany oraz po jednej tabletce amfetaminy i ekstazy, którą ukryli pod tapicerką siedzenia w samochodzie VW Golf trzej Niemcy podróżujący po Polsce (pies bezbłędnie wskazał miejsce ukrycia narkotyków)

▲620 paczek papierosów Pall Mall i LM z rosyjską banderolą, poukrywanych we wszystkich możliwych szczelinach samochodu marki BMW, który zresztą został także zabezpieczony i przekazany Policji, bowiem miał przebite numery nadwozia,

▲58 litrów spirytusu (ukrytych w dwóch samochodach), z czego 50 litrów było przewożonych łącznie z pustymi butelkami i etykietami wódki Smirnoff i Finlandia oraz nakrętkami; ponadto po sprawdzeniu miejsca zamieszkania w Polsce obywatela Ukrainy, u którego odkryto nielegalny towar, zabezpieczono aparaturę do domowej produkcji alkoholu; także owego cudzoziemca oddano w ręce Policji, bowiem po dokładnym sprawdzeniu prawa jazdy, jedynego dokumentu, którym się posługiwał, okazało się, iż jest ono fałszywe a właściciel trefnego towaru i dokumentu przebywa w Polsce nielegalnie,

▲celnicy sprawdzili także, już poza drogami, publiczne toalety na targowisku przy ul. Dolna Wilda, gdzie zabezpieczyli łącznie 1648 sztuk płyt CD, DVD z muzyką, filmami i grami komputerowymi; dzierżawca „przybytku" nie umiał wskazać właściciela „piratów" i nie wytłumaczył celnikom w jaki sposób towar znalazł się w toalecie.

Łączna wartość wszystkich zatrzymanych i zabezpieczonych towarów to ponad 36 tys. zł.

Bożena ADLER
Rzecznik Prasowy
Izby Celnej w Poznaniu

Handlarze śmiercią

W tym roku warszawscy celnicy dwukrotnie udaremnili przemyt narkotyków na warszawskim lotnisku im. Fryderyka Chopina na Okęciu. Pierwszy „wpadł" obywatel Hondurasu, który pod koniec stycznia usiłował przemycić w żołądku 812 gramów czystej kokainy, zapakowanej w 80 pakietów. Wartość przemycanej kontrabandy oszacowano na ponad 240 tys. zł. Feralny pasażer po wyjściu z samolotu skierował się do tak zwanej „zielonej bramki" czyli – nic do oclenia. Trudno zresztą wyobrażać sobie aby chciał zgłosić do odprawy celnej... narkotyki. Został wytypowany przez funkcjonariuszy Wydziału Kontroli Operacyjnej do powtórnej kontroli celnej i tuż po przejściu bramki, został cofnięty do szczegółowej kontroli. Podczas kontroli, okazało się, że przed odlotem delikwent nafaszerował się koką. W dodatku tak mu się spieszyło do Polski, że wyleciał tego samego dnia, którego otrzymał paszport. Skoro mu się tak podoba Polska, to spędzi tutaj kilka najbliższych lat. Jednak, raczej nie będzie miał okazji poznać jej uroków, z wyjątkiem... pewnego miejsca odosobnienia.

Rzecznik Prasowy Izby Celnej w Warszawie i Oficer Prasowy Straży Granicznej demonstrują kontrabandę, której wykrycie jest wspólnym sukcesem.

Natomiast 3 kwietnia, w ręce celników wpadły aż trzy osoby przewożące heroinę z Pakistanu. To już prawdziwa „narkotykowa szajka". Dwie, w słusznym wieku kobiety i jeden młody mężczyzna przewozili łącznie ponad 3 kg tego narkotyku o łącznej wartości ponad 800 tys. zł. Biała heroina była ukryta zarówno w żołądkach, jak i w bagażach „przedsiębiorczych turystów". Wszystko wskazuje na to, że podróż trwała tak długo, że kapsułki, szczelnie owinięte kilkoma warstwami folii zaczęły opuszczać miejsce ukrycia. Tym razem, przemytników udało się ująć dzięki doskonałej współpracy trzech służb: policji, straży granicznej i celników. Kto wykonał jaką robotę, niech pozostanie słodką tajemnicą tych, którzy wiedzą lub potrafią się domyślić. Jedno jest pewne. Każda z formacji ma swoje sposoby i środki zwalczania przemytu narkotyków. Ich współdziałanie powoduje, że skuteczność zwalczania tego procederu jest dużo, dużo większa. **Jest to największe ujawnienie przemytu heroiny na „Okęciu" od 1995 roku!** Przemytnicy zostali przekazani straży granicznej a następnie aresztowani. Kilka najbliższych lat z pewnością spędzą w więzieniu.

Celnicy z „Okęcia" niechętnie mówią o metodach wykrywania przemytników narkotyków i niech tak pozostanie. Przysłowiowy „celniczy nos" funkcjonuje całkiem nieźle.

Dzięki naszym kolegom na polski rynek nie trafiły 4 kg „białej śmierci".

Wystrzałowa przesyłka

W związku z zagrożeniem przywozu do Polski niebezpiecznych towarów, takich jak broń, amunicja, materiały wybuchowe, czy chociażby... narkotyki, które mogłyby posłużyć grupom przestępczym na terenie naszego kraju, warszawscy celnicy podjęli działania zapobiegawcze. Dyrektor Izby Celnej w Warszawie powołał stałe zespoły, których zadaniem jest takie działanie, aby bezpieczeństwo Polaków, które związane jest z obrotem towarowym z zagranicą, nie pogorszyło się. Zespoły te mają sobie tylko znane techniki i sposoby kontroli, których nie chcą nikomu zdradzić. Może to i dobrze... bo przemytnicy też ich nie znają. Można śmiało powiedzieć, że po prostu mają celniczego nosa. W ciągu niespełna kilku tygodni ujawnili szereg przesyłek zawierających między innymi: karabin, strzelbę z amunicją, łuki myśliwskie, bagnety z nazistowskimi symbolami... kulminacyjne było natomiast ujawnienie 22 marca bieżącego roku, w kilku paczkach nadanych w USA 5 tys. szt. amunicji!

Z deklaracji wynikało, że przedmiotem przywozu są: odzież używana, słodycze, żywność, upominki. Ot, typowa przedświąteczna paczka ze Stanów... Sprawa okazała się na tyle poważna, że zajął się nią Wydział

Naboje z feralnej przesyłki

Terroru Kryminalnego Komendy Stołecznej Policji. Nie wiadomo na razie, jakie są wyniki śledztwa. Dajmy policjantom czas. To co należało do nas, wykonaliśmy w 100%. Nie dopuściliśmy, żeby niebezpieczna przesyłka trafiła do odbiorcy. Nie wydaje się prawdopodobne, ażeby odbiorca trefnej paczki był aż takim wielbicielem strzelnic... Przecież 5 tysięcy sztuk amunicji może potencjalnie oznaczać wiele, wiele istnień ludzkich! Przemyt broni i amunicji należy do najbardziej niebezpiecznych.

Nie wiadomo, ile jeszcze podobnych prób podejmą przemytnicy. Życzyłbym sobie aby wszystkie, tak jak ta wpadły w ręce celników.

Witold LISICKI
Rzecznik Prasowy
Izby Celnej w Warszawie

Po 1 maja nie spada przemyt papierosów

Bezpośrednio po 1 maja przemyt papierosów zza wschodniej granicy był nieco mniejszy. Okazało się, że „nasi" przemytnicy potrzebowali niewiele czasu, aby wszystko wróciło do „normy". Po zaledwie kilku dniach w Unii wróciła sytuacja sprzed 1 maja, kiedy podczas jednej nocy i z jednego pociągu celnicy zajmowali nawet do kilkunastu tysięcy paczek.

Obserwujemy, że najwięcej przemycanych papierosów jedzie w pociągach z Ukrainy. Szczególnie „popularne" są relacje Kijów – Warszawa i Kijów – Berlin. W ciągu maja na przejściu kolejowym w Dorohusku celnicy i grupa mobilna udaremnili przemyt ponad 120 tys. paczek papierosów różnych marek. Ostatnio najbardziej popularną jest Saint George.

Przemytnicy najchętniej wykorzystują przeróżne skrytki konstrukcyjne pociągów (dachy, ścianki boczne, skrzynie akumulatorowe, kanały wentylacyjne i podłogi).

Na przejściach drogowych popularne ostatnio są zbiorniki na paliwo (jako przykrywka do ukrywania przemytu). Przykładowo na przejściu drogowym w Hrebennem funkcjonariusze celni ujawnili przemyt 450 paczek papierosów w osobowej Wołdze, którą podróżował 36-letni obywatel Ukrainy. Przemycane papierosy PRIMA ukrył w zbiorniku na paliwo, do którego dostęp możliwy był dopiero po zdemontowaniu całego zbiornika.

Podobny przypadek trafił się w Dorohusku. W przekonstruowanym zbiorniku paliwowym fiata fiorino, celnicy znaleźli 760 paczek L&M-ów. Kierowcy (ob. Ukrainy) oprócz towaru, funkcjonariusze zatrzymali samochód. U innego ukraińskiego kierowcy, który przekraczał granicę również w Dorohusku dostawczym volkswagenem, celnicy w zbiorniku i ścianach bocznych ujawnili 1900 paczek Saint George. I ta sprawa zakończyła się zajęciem pojazdu.

Natomiast na przejściu drogowym w Zosinie, w lukach wentylacyjnych autokaru Ikarus, celnicy ujawnili 2 tys. paczek Saint George. Właścicielem „trefnego" towaru okazał się ukraiński kierowca autokaru.

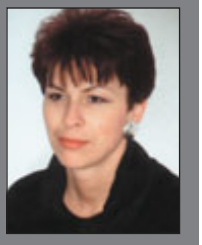
Nie próżnują też kierowcy tirów. U jednego z nich na przejściu w Dorohusku, Grupa Mobilna znalazła 1 tys. paczek L&M-ów. Ukrainiec ukrył je w zabudowie konstrukcyjnej między podłużnicami a częścią ładunkową naczepy.

Z kolei na parkingu w okolicy przejścia drogowego w Terespolu, Grupa Mobilna „namierzyła" osobowe volvo, w nim 910 paczek Marlboro poupychane wszędzie, gdzie tylko możliwe (nadkola, siedzenia, drzwi boczne, koło zapasowe, pod wykładziną podłogową). Właścicielem okazał się 38-letni Białorusin.

To tylko kilka przykładów z maja. W sumie w przeciągu pierwszego unijnego miesiąca, celnicy z przejść granicznych podległych Izbie Celnej w Białej Podlaskiej udaremnili przemyt 350 tys. paczek nielegalnych papierosów.

Barbara KORWIN
Rzecznik Prasowy IC w Białej Podlaskiej

Futra na targowisku

29 futer skonfiskowali katowiccy celnicy na jednym z miejskich targowisk. Długimi płaszczami z norek, karakułów i bobrów handlowały dwie Ukrainki. Oferowane przez nie ceny były niezwykle atrakcyjne.

Zainteresowanie futrami było więc duże, ale z chwilą, gdy zaczęli je również oglądać celnicy, przy prowizorycznym kramie zrobiło się pusto. Metki, którymi opatrzono towar wyraźnie informowały o jego zagranicznym pochodzeniu (Hongkong, Mongolia), ale kobiety nie posiadały żadnych dokumentów świadczących, że trafił on legalnie do naszego kraju. Przy dokładniejszych oględzinach okazało się, że niska cena futer odpowiada też ich jakości: wykonano je bowiem nie z grzbietów zwierząt (takie trafiają do luksusowych sklepów), ale z brzuszków i łapek.

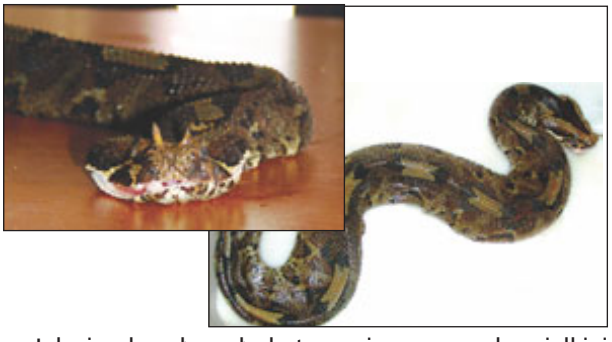
Skarb państwa straciłby na sprzedaży nielegalnie sprowadzonych futer około 56 tys. złotych z tytułu należnego cła, podatku i akcyzy.

Skonfiskowane przez celników futra to niejako dodatkowy plon akcji prowadzonych systematycznie na targowiskach z poszukiwaniu nielegalnego alkoholu i papierosów.

Podróż z jadowitymi żmijami

18-latek z Tychów dał dowód niebywałej lekkomyślności, kiedy z narażeniem własnego – i innych ludzi – życia usiłował przemycić do kraju dwie jadowite żmije. Funkcjonariusze bielskiego Referatu Kontroli Operacyjnej przejęli niebezpieczny bagaż w czasie kontroli prowadzonej w pociągu relacji Bratysława – Katowice. Młody człowiek ukrył groźne gady w płóciennych workach: jeden z nich umieścił na podłodze pod siedzeniem obok nagrzewnicy, a drugi pod kurtką na własnych piersiach. Z budzącą grozę niefrasobliwością wyznał, iż w ten sposób ogrzewał nieodporne na chłód zwierzęta. Zatroskany był zwłaszcza o żmiję gabońską, która najlepiej czuje się w klimacie afrykańskim, w swoim naturalnym środowisku. Uważana jest za najbardziej jadowitą; wydziela jednorazowo 5 ml jadu i jest posiadaczką najdłuższych, bo liczących 5 cm zębów. Porusza się w charakterystyczny sposób – z wyprostowanym ciałem, inaczej niż pozostałe węże, które pełzają wijącymi ruchami. Druga z przemycanych żmij, również silnie jadowita, to nosoroga, która zawdzięcza swą nazwę rogom wyrastającym nad nozdrzami. Występuje w południowo-wschodniej Europie i Azji Mniejszej.

Chłopak deklarujący się jako wielki miłośnik i znawca węży, kupił oba okazy na Słowacji, która podobnie jak Czechy, słynie z hodowli egzotycznych gatunków ptaków i gadów.

Jak się okazało, młody tyszanin, z powodu wielkiej miłości do niebezpiecznych węży, popadł w kolizję z prawem nie po raz pierwszy. Nie bacząc na przepisy i sprzeciw sąsiadów, założył w swym mieszkaniu w bloku terrarium. Nie zgłoszone i nie zarejestrowane gady zostały zarekwirowane przez policję, a wobec ich właściciela prokurator wszczął postępowanie karne. Teraz ponownie łamiąc przepisy ustawy o ochronie przyrody, która zakazuje sprowadzania do kraju niebezpiecznych zwierząt, postanowił odtworzyć swoją hodowlę. Ale zamiast tego czeka go kolejne postępowanie.

Zaś obie żmije trafiły do izolatki w śląskim zoo. O ich losie zadecyduje prokuratura w Żywcu, ale już pewne jest, że nie pozostaną w ogrodzie, gdyż nie trzyma się tam jadowitych węży. Są zbyt groźne, a zoo nie dysponuje surowicą neutralizującą ukąszenia.

Funkcjonariuszom, którzy ujawnili niebezpieczną przesyłkę i z pełnym profesjonalizmem ją zatrzymali, należą się słowa uznania.

Elżbieta GOWIN
Rzecznik Prasowy
IC w Katowicach

Przemyt w IC Szczecin

Przemyt 50 tysięcy paczek papierosów o wartości 200 tysięcy złotych udaremnili celnicy z Referatu Kontroli Operacyjnej na przejściu granicznym w Kołbaskowie.

Do ujawnienia przemytu doszło 29 kwietnia br. podczas rewizji polskiej ciężarówki jadącej do Belgii z transportem mebli. Po otwarciu naczepy okazało się, że kilkadziesiąt deklarowanych do wywozu kanap to specjalne skrytki do przewozu papierosów. Z tektury przemytnicy zbudowali stelaże, które obłożyli materiałem obiciowym łączonym na rzepy. W takich dziwnych kanapach celnicy znaleźli papierosy marki West i West Lights z rosyjskimi znakami akcyzy.

Kierowca twierdzi, że nie był przy załadunku i nie wiedział co faktycznie wiezie.

Zachodniopomorscy celnicy razem z celnikami szwedzkimi rozbili siatkę przemytników papierosów na promie „Polonia". Szacunkowa wartość przemyconych papierosów ponad milion złotych.

29 kwietnia br. celnicy z Wydziału Kontroli Operacyjnej w Świnoujściu razem z funkcjonariuszami Straży Granicznej zatrzymali czterech członków załogi promu „Polonia".

Zatrzymanie nastąpiło w związku z przemytem papierosów do Polski i Skandynawii. Śledztwo w tej sprawie pod nadzorem Prokuratury Rejonowej w Świnoujściu prowadzi Wydział Kontroli Operacyjnej ze Strażą Graniczną.

Celnicy od kilku miesięcy rozpracowywali siatkę przemytników. Najpierw w lutym br. szwedzcy celnicy na podstawie informacji od polskich celników udaremnili w Ystad przemyt 1,5 tys. kartonów papierosów Level. Papierosy były ukryte w czeskiej ciężarówce, zjeżdżającej z „Polonii". 8 kwietnia br. świnoujscy celnicy udaremnili przemyt w polskiej ciężarówce zjeżdżającej z tego samego promu. Pod zgłoszonym do odprawy celnej towarem znaleźli 1 tys. kartonów papierosów. Zarówno kierowca przesłuchiwany w Szwecji oraz ten w Polsce utrzymywali, że nie mają pojęcia, w jaki sposób papierosy znalazły się w naczepach ciężarówek. Twierdzili, że być może ktoś z załogi promu załadował papierosy podczas rejsu przez Bałtyk.

Sposób działania przemytników polegał na zamawianiu do sklepu wolnocłowego tanich papierosów nieobciążonych akcyzą. Jednak nie trafiały one do sklepu, lecz do ciężarówek podczas rejsu.

Celnicy podejrzewają, że proceder mógł trwać nawet od dwóch lat. Straty skarbu państwa z tytułu cła i podatków sięgają kilkunastu milionów złotych.

Rekordowy przemyt

Funkcjonariusze celni z Wydziału Kontroli Operacyjnej Izby Celnej w Szczecinie oraz policjanci z Centralnego Biura Śledczego w Szczecinie zatrzymali TIR-a z 20 tysiącami kartonów papierosów o rynkowej wartości ponad 800 tys. zł.

TIR ze sprasowaną makulaturą jechał ze Szczecina do Niemiec przez przejście graniczne w Krajniku Dolnym. Gdy po wstępnej rewizji okazało się, że pod makulaturą są kartony z papierosami „Sovereign" (bez znaków akcyzy) i „Regal" (z rosyjskimi znakami akcyzy), TIR został skierowany na przejście graniczne w Kołbaskowie. Tam przez kilkanaście godzin trwał rozładunek. Kartony z papierosami były ukryte pod paczkami z makulaturą. Tę ilość papierosów 13 palaczy paliłoby przez 40 lat, przy założeniu, że każdy wypalałby jedną paczkę dziennie. Papierosy ułożone jeden za drugim połączyłyby Szczecin z Toruniem (miałyby 320 km długości).

Kierowca TIR-a, 65-letni obywatel Danii, twierdził, że nie wiedział o papierosach ukrytych pod zgłoszoną do odprawy celnej makulaturą.

Naczepa TIR-a ma rejestrację holenderską a ciągnik niemiecką.

Prawdopodobnie papierosy jechały z Rosji do Wielkiej Brytanii.

Postępowanie w tej sprawie trwa. Kierowca jest zatrzymany do dyspozycji prokuratury.

Jest to największy od października 2002 roku przypadek przemytu ujawniony przez szczecińskich celników i funkcjonariuszy CBŚ. Wówczas na duńskim statku „Lake Pejo" ujawniono 30 tys. kartonów papierosów.

Janusz WILCZYŃSKI
Rzecznik Prasowy
IC w Szczecinie

Niecodzienne okazy w Medyce

I. Dosłownie w samo południe 11 maja br., 36-letni Wasyl z Zakarpacia, zgłosił do odprawy celnej przywozowej niecodzienne trofeum – jastrzębia gołębiarza (*accipiter gentilis*). Oświadczył iż okaz ten zakupił na bazarze za 100 hrywien (około 80 PLN) i wiezie go jako prezent dla kolegi zamieszkałego w Czechach. Nie byłoby w tym nic dziwnego, gdyby nie fakt iż takie okazy objęte są ochroną i wymienione są w Konwencji Waszyngtońskiej, zwaną w skrócie CITES, której celem jest ochrona dzikich zwierząt i roślin zagrożonych wyginięciem z powodu niekontrolowanego handlu.

Kwestie przywozu takich okazów reguluje ponadto Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. Nr 92/04), z której wynika iż *„kto bez zezwolenia lub wbrew jego warunkom albo bez świadectwa fitosanitarnego przewozi rośliny i zwierzęta. (...) a także i ich rozpoznawalne części i produkty pochodne (...) – podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat."*

Wobec powyższego podróżnego przekazano organom ścigania.

II. Za kilkadziesiąt minut celnicy z przejścia drogowego w Medyce ujawnili kolejne okazy, tym razem archeologiczne – kły mamuta:

- ▲ jeden – długość 96 cm, waga 13,83 kg
- ▲ drugi – długość 122 cm, waga 8,78 kg

Ich właścicielami byli dwaj młodzi mieszkańcy Przemyśla, którzy wracali z Ukrainy do Polski autokarem kursowym relacji Mościska - Przemyśl.

Dla nich przewożone okazy nie przedstawiały zbytniej wartości – oświadczyli iż każdy z nich kosztuje nieco ponad 100 zł.

Przewozili je na półce bagażowej, owinięte w papier.

Krystyna MIELNICKA
IC Przemyśl

Krokodyla daj mi luby...

W ypreparowaną głowę aligatora amerykańskiego – aligator missippiensis – nadesłał swej żonie jako prezent pewnien Polak przebywający w USA. Ten uroczy podarunek znajdował się w paczce razem z prezentami dla dzieci z okazji ich święta. I dzieci na pewno bardzo się ucieszyły, gdy otrzymały kolorowe gadżety jednak mama nie będzie mogła cieszyć oczu spoglądając na aligatora, bowiem nadawca zapomniał sprawdzić, czy czasami ten okaz nie jest chroniony...

Sprawdzili ten fakt, i to dokładnie, celnicy z pocztowej placówki Izby Celnej w Poznaniu a dodatkowo potwierdzili znawcy tematu ze Starego Zoo.

I okazało się, że choć aligator pochodzi z prywatnej

hodowli (hm...), o czym świadczyła załączona do niego etykieta, to aby mógł legalnie opuścić USA potrzebne jest zezwolenie, bo te „rozkoszne" zwierzaki są objęte ochroną i znajdują się w drugim załączniku kowencji waszygtońskiej CITES – o ochronie zwierząt.

Bożena ADLER
Rzecznik Prasowy
IC w Poznaniu

Przypadki rysia

Rokrocznie Izba Celna w Gdyni odnotowuje wzrost ujawnianych przypadków naruszenia przepisów Konwencji Waszyngtońskiej. Ostatnio zatrzymaliśmu bardzo dużą ilość skór rysi. Jest to 13 przypadek zatrzymania okazów CITES w tym roku przez pomorskich funkcjonariuszy celnych.

W dniu 22.03.2004 r. funkcjonariusze Urzędu Celnego w Słupsku zatrzymali 699 sztuk surowych skór rysia rudego w związku z brakiem stosownych pozwoleń wynikających z przepisów Konwencji Waszyngtońskiej (ryś rudy – *Lynx Rufus* – jest wymieniony na liście II załącznika do Konwencji). Kraje pochodzenia okazów CITES to: Kanada i USA. Nadawcą była firma kanadyjska, docelowym odbiorcą – firma grecka. Fakturowa wartość towaru – około 177 000 USD.

Jolanta TWARDOWSKA
Rzecznik Prasowy
IC w Gdyni

Napad na pociąg

Pewnego razu... na pewnej stacji kolejowej... warszawscy celnicy postanowili skontrolować pociąg relacji Kijów-Warszawa-Berlin, którego przyjazd na stację przeznaczenia przypada na wczesne godziny poranne. Kilkadziesiąt sekund przed wjazdem pociągu na peron, celnicy rozstawili się dwójkami na całej jego długości i gdy tylko pociąg się zatrzymał żwawo wskoczyli do wagonów. Kontrolowali ten pociąg po raz pierwszy, więc zaskoczenie „podróżnych" było całkowite. Już minutę później trzy wielkie worki zawierające nielegalnie wprowadzone na polski obszar celny papierosy wylądowały na peronie. Widocznie przygotowane były do szybkiego przekazania „rezydentowi"... Kontrola każdego wagonu przebiegała bez zakłóceń z wyjątkiem jednego... wagonu restauracyjnego.

Okazało się, że wagon jest zamknięty i nie można się do niego dostać. Celnicy z determinacją próbowali użyć przeróżnych kluczy kolejowych, które mieli na wyposażeniu, ale nie dawało to pożądanego rezultatu. „Zamknięty od środka... to ruski wagon... nie da rady tak otworzyć", poinformował nas jeden z kolejarzy stanowiących obsługę składu. Wprawny obserwator, podciągnąwszy się na uchwycie okiennym, pomimo ledwo jarzącego się światła, mógł zaobserwować stojące na stoliku butelki spirytusu, które regularnie co kilka sekund znikają pospiesznie w ciemnościach wraz z czyimiś dłońmi.

Pociąg ruszył i należało przerwać próbę otworzenia wagonu, zaś kierujący akcją ze względów bezpieczeństwa polecił zamknięcie drzwi i zaprzestanie obserwacji, czy trefny towar nie „wyfruwa" przez okno. Celnicy postanowili dostać się do środka w inny sposób. Od strony korytarza prowadziły do feralnego wagonu drzwi, również zamknięte od środka, ale posiadające niewielkie okienko. Wyjęcie uszczelki a następnie szyby i rozchylenie kraty zajęło kontrolującym jeszcze dwie stacje. Wreszcie sprytna ręka w sposób wymagający niezłego wygimnastykowania odblokowała zamek. Dwie sekundy później, zablokowane drzwi otworzyły się i celnicy, którzy przez ten czas zdążyli skontrolować pozostałą część pociągu, hurmem wkroczyli do środka. Widok, który ujrzeli zdziwił ich nieco. W prawie całkowitej ciemności, na siedzeniach „spały" trzy osoby, jak się potem okazało – obywatele Ukrainy. Zapalone nagle światło i krótkie, głośne polecenia celników sprawiły, że zaczęli się podnosić i odpowiadać na pytania kontrolujących. Pierwotnie trzymali się wersji, że spali i nic nie słyszeli, ponieważ są bardzo zmęczeni. Na pytanie, gdzie ukryty jest spirytus i papierosy, nie potrafili odpowiedzieć. Według nich w wagonie... „niczewo niet". Rozpoczęte natychmiast przeszukanie wagonu szybko dało pierwsze efekty. Butelki ukryte w szafkach technicznych i papierosy pod siedzeniami nie zmyliły naszej czujności. Krótka utarczka słowna z kierowniczką wagonu, że dwadzieścia paczek papierosów widniejące w deklaracji to nie dwadzieścia kartonów, do czego usiłowała nas przekonać, też nie wyprowadziła nas w pole. Nagle Ukrainka zmieniła przyjętą wcześniej wersję wydarzeń. Przecież nie sposób, nawet pomimo znacznego zmęczenia, nie usłyszeć kołatania w stalowe drzwi metalowymi kluczami, dobijania się pięściami do okien i głośnych okrzyków „odkrywaj", które trwają dwadzieścia minut. „Pan, my bojalis..." W dzisiejszych czasach jest tak niebezpiecznie, tak wielu różnych bandytów się kręci. Myśleliśmy, że to napad...

Dziwnym zbiegiem okoliczności nie zauważyli ani umundurowania ani z daleka widocznych, odblaskowych napisów Służba Celna. Dziecinne tłumaczenia kierowniczki zdopingowały nas do jeszcze bardziej szczegółowej kontroli. Przez ponad dwie godziny 10 funkcjonariuszy rozkręcało skrytkę po skrytce. Po odkręceniu sufitu nad bufetem, na głowy celników posypały się niezliczone kartony papierosów. W ściankach,

podłodze, suficie – dosłownie wszędzie. Głównie papierosy, ale także spirytus. Kilkaset litrów alkoholu i kilka tysięcy paczek papierosów stało się łupem sławetnego „napadu". Było tego tak dużo, że musieliśmy poprosić kolejarzy o przetoczenie wagonów na inną bocznicę, aby można było podjechać w pobliże samochodem ciężarowym. Po załadowaniu samochodu, „objuczeni łupami" ruszyliśmy w stronę centrali. A żeby napadowi stało się zadość, kierowniczkę „bogato zaopatrzonego restauracyjnego" wzięliśmy „w jasyr", w celu złożenia stosownych wyjaśnień.

Tymczasem dobiega 6 rano. Cóż zrobić z tak pięknie rozpoczętym dniem. Krótka komenda: „Panowie za godzinę przyjeżdża Brześć, zbierajcie się..."

Wyniki były porównywalne.

Napady to nasza specjalność.

Witold LISICKI
Rzecznik Prasowy
Izby Celnej w Warszawie

Kontrola paliwa

W dniach 14-17.05.2004 r. Służba Celna wspólnie z funkcjonariuszami Policji przeprowadziła na terenie całego województwa podkarpackiego szereg akcji wzmożonych kontroli paliwa:

- przewożonego w zbiornikach samochodowych z naruszeniem ustalonych norm ilościowych
- stosowania oleju opałowego jako środka napędowego w pojazdach samochodowych i maszynach rolniczych
- jak również sprzedaży oleju opałowego z dystrybutorów paliw ciekłych na stacjach benzynowych.

Powyższe kontrole polegały na pobraniu próbki paliwa bezpośrednio ze zbiornika pojazdu a w przypadku kontroli na stacji paliw ze zbiornika lub dystrybutora i sprawdzeniu jej poprzez szybką analizę chemiczną czy nie zawiera domieszki oleju opałowego. Wykorzystywanie do napędu pojazdów oleju opałowego jak również innych produktów rafinacji ropy naftowej, od których nie został odprowadzony podatek akcyzowy w prawidłowej wysokości przynosi olbrzymie straty dla budżetu państwa. Celem tego typu działań jest ujawnienie przypadków wykorzystywania paliwa nieopodatkowanego podatkiem akcyzowym do napędu pojazdów, jak również przypadków sprzedaży takiego paliwa na stacjach paliw.

Wyniki akcji:

1. Przeprowadzono **49** kontroli na stacjach paliw – stwierdzono **1** nieprawidłowość – w okolicach Przemyśla dokonywano sprzedaży oleju opałowego przy użyciu dystrybutora (odmierzacza paliw); kontrolującym nie okazano dowodów sprzedaży oleju opałowego, ani dowodów jego zakupu.
2. Skontrolowano **173** pojazdy mechaniczne. Stwierdzono **11** przypadków stosowania oleju opałowego jako środka napędowego.
3. Wymierzono **11** mandatów karnych na łączną kwotę **2500** zł.

Tego typu akcje będą kontynuowane

Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym wynikającym z przepisów ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym oraz przepisów wykonawczych stawki podatku akcyzowego określone dla oleju opałowego wynoszą 197 zł/1000 l z zastrzeżeniem, że olej ten zużyty będzie na cele opałowe, natomiast stawka podatku akcyzowego dla oleju napędowego wynosi 1141 zł/1000 l.

Jeżeli olej opałowy nie jest prawidłowo oznaczony lub nie jest prawidłowo zabarwiony na czerwono lub jest przeznaczony na cele inne niż opałowe stosuje się stawkę podatku akcyzowego właściwą dla oleju napędowego tj. w wysokości 1141 zł/1000 l. Warunkiem koniecznym przy sprzedaży oleju opałowego jest uzyskanie oświadczenia od nabywcy, iż olej ten zostanie zużyty na cele grzewcze.

Stwierdzona przez kontrolujących sprzedaż oleju opałowego na stacji paliw przez odmierzacz paliw ciekłych stanowi przesłankę do wszczęcia kontroli podatkowej, w trakcie której zostanie dokonane rozliczenie sprzedaży oleju opałowego z uwzględnieniem jego przeznaczenia.

W razie stwierdzenia nieprawidłowości zostanie wszczęte postępowanie podatkowe mające na celu określenie zobowiązania podatkowego, a także postępowanie karne skarbowe. Jest to czyn zabroniony podlegający karze grzywny od 10 do 720 stawek dziennych w zależności od wielkości uszczuplenia w podatku akcyzowym.

Krystyna MIELNICKA
Izba Celna w Przemyślu

Pożegnanie z granicami

Integracja Polski z Unią Europejską spowodowała, że 1 maja 2004 roku część granicy polskiej (granica polsko-rosyjska, polsko-białoruska, polsko-ukraińska) stała się granicą zewnętrzną Unii Europejskiej. Jednocześnie uległy zniesieniu, z punktu widzenia kontroli celnej, granica polsko-niemiecka, polsko-słowacka, polsko-czeska i polsko-litewska. 30 kwietnia 2004 roku polscy celnicy pożegnali się ze „znikającymi" granicami. W tym wyjątkowym momencie było uroczyście i radośnie, w atmosferze zabawy, a czasem ze wzruszenia pojawiła się łza w oku... Ale oddajmy głos samym zainteresowanym:

Uroczystość symbolicznego zamknięcia granic celnych pomiędzy Polską, Niemcami i Czechami – Sieniawka/Zittau

Ostatni dzień kwietnia 2004 roku pozostanie z pewnością w pamięci funkcjonariuszy celnych na długie lata. W ostatnim dniu funkcjonowania granic celnych szefowie administracji celnych Polski, Niemiec i Czech spotkali się na styku trzech państw w Worku Żytawskim w Sieniawce/Zittau w celu podpisania umów znoszących dotychczasowe granice celne.

Uroczystość w dotychczasowej siedzibie urzędów celnych rozpoczęto od podpisania aktów prawnych nowego europejskiego porządku. Obok Szefa Polskiej Służby Celnej Wiesława Czyżowicza przy stole prezydialnym zasiedli jego odpowiednicy ze strony czeskiej Zdenek Richtr i ze strony niemieckiej Hans-Joachim Stähr. Potem nastąpiły uroczyste przemówienia, podczas których Minister Czyżowicz odznaczył Prezydenta Finansów Hansa-Dietera Porta, Odznaką Zasłużony dla Polskiej Służby Celnej, dziękując za wzorcową współpracę i zorganizowanie cyklu szkoleń z zakresu prawa unijnego dla polskich funkcjonariuszy celnych. Potem zdemontowano szyldy urzędów celnych, a dotychczasowy gospodarz przejścia w Sieniawce/Zittau – Dyrektor Głównego Urzędu Celnego w Löbau Siegfried Schmelich wręczył symboliczny klucz przedstawicielowi Niemieckiej Straży Granicznej Bundesgrenzschutzu, przyszłemu gospodarzowi przejścia. Zaproszeni goście udali się następnie na uroczystą kolację, poprzedzoną zwiedzaniem starówki w Zittau. Ukoronowaniem uroczystych obchodów przystąpienia Polski i Czech do Wspólnoty Narodów Europejskich był udział gości w imprezie plenerowej zorganizowanej przez władze lokalne Saksonii, której finałem był pokaz sztucznych ogni.

Arkadiusz BARĘDZIAK
Rzecznik Prasowy
IC we Wrocławiu

Granica z Litwą

1 maja, dokładnie o godzinie 0: 00 czasu środkowoeuropejskiego, Izba Celna w Białymstoku utraciła część dotychczasowego terytorium działania. W związku z jednoczesnym wejściem Polski i Litwy w struktury Unii Europejskiej likwidacji uległa nasza wspólna granica, a wraz z nią trzy graniczne oddziały celne: w Budzisku, Ogrodnikach i Trakiszkach.

O godzinie 0: 00 na przejściu w Budzisku rozległy się z głośników pierwsze takty hymnu europejskiego Ody do radości, a poczet sztandarowy składający się z funkcjonariuszy Służby Celnej i Straży Granicznej wciągnął na maszt flagę polską i unijną.

Moment symbolicznego wejścia naszego Kraju w nową rzeczywistość obserwowali przedstawiciele wszystkich służb funkcjonujących do tej pory na przejściu, a także goście z Litwy oraz media – niektórzy z łzą w oku.

Po krótkiej uroczystości wszyscy powrócili do swoich obowiązków, a mianowicie kończenia starych procedur, zamykania dokumentów i... pomieszczeń.

Na tę godzinę przygotowaliśmy także niespodziankę dla tych, którzy mieli nadzieję na „skorzystanie" z przewidywanego zamieszania na granicy (w kolejce na wyjazd z Polski czekało kilkaset ciężarówek i niewiele mniej w przeciwnym kierunku, na postoju po stronie litewskiej). Otóż na przejściu w Budzisku od kilku miesięcy funkcjonuje stacjonarny aparat rentgenowski do prześwietlania ciężarówek – jakie było zdziwienie kierowców, gdy po godzinie 0: 00 nadal prześwietlaliśmy TIR-y wjeżdżające do Polski. Z naszych informacji wynika, iż ponad 50 ciężarówek zrezygnowało z dalszej „podróży". Co przewoziły – możemy się tylko domyślać.

W związku z tym, iż odcinek litewski był od dawna odcinkiem o podwyższonym ryzyku, nie mogliśmy go pozostawić bez nadzoru. Utworzyliśmy w okolicy dwie grupy mobilne, które ruszyły do pracy z chwilą wstąpienia naszego Kraju do UE, a które już w pierwszych dniach maja zanotowały kilka znaczących sukcesów.

Pierwsze majowe ciężarówki

Ostatni turyści nieunijni

P. S. Z tą datą wiąże się dość zabawne wydarzenie: otóż Litwini weszli do Unii o godzinę wcześniej niż pozostałe kraje, a to z uwagi na różnice w strefach czasowych Polski i Litwy. Cóż, zaczęli puszczać sztuczne ognie o 23: 00 i świętowali nieco dłużej niż pozostali.

Mariusz KOWALCZUK
Rzecznik Prasowy
IC w Białymstoku

Pożegnanie z granicą

W piątek 30 kwietnia 2004 r.polskie i czeskie służby celne wspólnie żegnały się z granicą i uroczyście witały przystąpienie naszych krajów do Wspólnoty Europejskiej. Uroczystości rozpoczęły się w Konsulacie RP w Ostrawie, skąd zarówno gospodarze, jak i zaproszeni goście przenieśli się do Cieszyna, gdzie o godz. 21,30 w Teatrze im. A. Mickiewicza, władze obu części granicznego miasta i euroregionu Śląsk Cieszyński spotkali się z polskimi i czeskimi pogranicznikami. Z teatru korowód wyruszył w stronę Mostu Przyjaźni, którego graniczne szlabany, w atmosferze przypominającej sylwestrową noc, poszły w górę punktualnie o północy. Kilka kilometrów dalej za miastem na największym przejściu na południowej granicy Polski witano Unię równie gorąco, ale bardziej spontanicznie. Już na kilkanaście minut przed północą kierowcy tirów, pracownicy agencji celnych, podróżni oraz bardzo licznie przybyli mieszkańcy, nawet odległych od granicy miejscowości, wspólnie manifestowali swoją radość. Strzelały korki od szampanów i obcy ludzie padali sobie w ramiona. Krótko przed dwunastą na pasach zrobiło się ciasno, samochody zatrzymały się, jakby wszyscy czekali na ten najważniejszy moment, aby przekroczyć granicę już w nowej rzeczywistości. Zgromadzeni ludzie zaczęli głośno odliczać

sekundy dzielące Polskę od historycznej chwili, kierowcy włączyli klaksony, a w oddali nad mostami: Przyjaźni i Wolności w centrum Cieszyna, niebo zaczęły rozświetlać różnokolorowe fajerweki.

Dla ostatniego podróżnego wyjeżdżającego z nieunijnej Polski i pierwszego, który wjechał do kraju już bez odprawy celnej, celnicy przygotowali niespodziankę. Tu w Cieszynie stali się oni bohaterami tej pamiętnej nocy; zostali odprawieni przez Dyrektora Izby Celnej w Katowicach Janusza Starskiego, który

wręczył im pamiątkowe certyfikaty i w imieniu całej celniczej braci życzył szczęśliwych wojaży po zjednoczonej Europie. Zaskoczeni, ale też bardzo zadowoleni, udzielali wywiadów obecnym na przejściu dziennikarzom, pozowali do pamiątkowych zdjęć.

Nam celnikom, zwłaszcza tym „granicznym" radość mąciła jednak świadomość, że jakiś etap życia zawodowego zostaje za nami. Unoszący się w górę szlaban, dla bardzo wielu funkcjonariuszy pełniących służbę na zachodzie i południu Polski, stał się sygnałem do opuszczenia granic oraz symbolem nowych obowiązków i nowych wyzwań.

Elżbieta GOWIN
Rzecznik Prasowy
IC w Katowicach

Wielki Finał

Pogranicze polsko-niemieckie na przełomie kwietnia i maja tętniło życiem – tłumy mieszkańców okolicznych miejscowości „na własnej skórze" chciały się przekonać, jak to z tym przekraczaniem granicy jest. Trzeba przyznać, że władze miejskie i samorządowe po obu stronach Odry bardzo się zaangażowały w przygotowanie wielu atrakcji, które miały uświetnić nasze wejście do Unii Europejskiej.

Słubice Most – lata 70.

Miejscem szczególnym były Słubice i Frankfurt – to tutaj, na środku Mostu Przyjaźni ministrowie spraw zagranicznych Polski i Niemiec o północy wymienili symboliczny uścisk dłoni. Joshka Fisher i Włodzimierz Cimoszewicz wspomnieli historię zjednoczenia i podkreślili historyczną wagę tej chwili.

Słubice i Frankfurt – już wcześniej nazywane przez euroentuzjastów Słubfurtem – stały się areną wielu imprez, spotkań, koncertów. Na scenie przed Collegium Polonicum występowały zespoły dziecięce, młodzieżowe, zaśpiewali m. in. Ewelina Flinta, Stachurski, Wojciech Gąssowski. We frankfurckim Ratuszu 1 maja ze środowiskiem polskich i niemieckich przedsiębiorców, mediów i służb granicznych spotkali się przedstawiciele władz Brandenburgii, a także m. in. główny negocjator minister Jan Truszczyński i marszałek Józef Zych.

Zgodnie z unią celną, o północy 30 kwietnia 2004 r. oddziały drogowe i kolejowe (Kostrzyn n/O, Słubice, Świecko, Kunowice, Gubin, Gubinek, Olszyna, Zasieki, Przewóz i Łęknica) po 59 latach służby opuścili polscy i niemieccy celnicy.

Z naszego archiwum prezentujemy zdjęcie przejścia granicznego w Słubicach z lat 70.

Mariola KARAŚKIEWICZ
Rzecznik Prasowy
IC w Rzepinie

Automatyczna seria

Od 1 września 2003 r szczególny nadzór podatkowy sprawują organy celne. W ramach szczególnego nadzoru podatkowego organy celne nadzorują produkcję i obrót niektórymi wyrobami akcyzowymi oraz urządzanie gier w kasynach gry oraz na automatach. Od września ubiegłego roku w ramach spotkań Wojewódzkich Kolegiów Skarbowych, w których uczestniczy m.in. Dyrektor Izby Celnej koordynowane są działania kontrolne mające na celu zwalczanie przestępczości, w tym tzw. „szarej strefy".

Nasze kontrole w zakresie szczególnego nadzoru podatkowego ujawniają wiele nieprawidłowości, zwłaszcza w przypadku towarów akcyzowych (np. w zakresie stosowania oleju opałowego, czy znaków skarbowych akcyzy). Ostatnio odnotowaliśmy sukcesy w zakresie zwalczania nieprawidłowości dotyczących użytkowania automatów do gry. Prowadząc tego typu kontrole współpracujemy z funkcjonariuszami Policji. Poniżej ostatnie przypadki ujawnione przez pracowników szczególnego nadzoru podatkowego Urzędu Celnego w Gdańsku i Policji.

Ostatnio w trzech różnych miejscach w Gdańsku zatrzymano 25 automatów do gry w związku z ustaleniem, iż na tych automatach urządzane były gry z wygranymi rzeczowymi.

Zatrzymano również w trzech innych miejscach w Gdańsku 9 automatów. Automaty zostały zabezpieczone do dalszego postępowania.

Łącznie w ostatnich dniach kwietnia Urząd Celny w Gdańsku zatrzymał 34 automaty do gry. Dalsze kontrole w tym zakresie będą kontynuowane.

Jolanta TWARDOWSKA
Rzecznik Prasowy
Izby Celnej w Gdyni

Ponownie jesteśmy najlepsi!!!

Już po raz czwarty zorganizowano na wodach Zatoki Puckiej Morskie Regaty Żeglarskie Służb Mundurowych województwa pomorskiego. W regatach wystartowało 25 załóg żeglarskich reprezentujących wszystkie służby mundurowe województwa: Policję, wojsko, Straż Pożarną, Straż Graniczną, służbę więzienną, Urząd Morski, służbę celną. Wśród startujących byli prawdziwi zawodowcy, którzy na co dzień pracują „na wodzie". Jednak to ponownie (biegłym roku ta sama drużyna była zwycięską) załoga reprezentująca służbę celną – funkcjonariuszy Urzędu Celnego w Gdańsku – zajęła pierwsze miejsce i zdobyła puchar wojewody pomorskiego.

Załoga w składzie Krzysztof Frycz, Agnieszka Chodakowska-Malkiewicz, Grzegorz Gogolewski, Zbigniew Stiller była najlepsza. W IV Morskich Regatach wzięły udział 4 załogi reprezentujące pomorskie służby celne. Wszyscy walczyli dzielnie. Druga załoga Urzędu Celnego w Gdańsku wywalczyła IV miejsce w ogólnej klasyfikacji.

Zwycięska drużyna z Dyrektorem IC Bronisławem Poźniakiem oraz Naczelnikiem UC w Gdańsku Sławomirem Twardowskim

Jesteśmy szczęśliwi i dumni z reprezentantów służby celnej, gdyż ich sukces liczy się podwójnie – są oni amatorami w gronie zawodowo pływających załóg z innych służb mundurowych, a jednak to ich wola walki i rywalizacji, a także niewątpliwe umiejętności żeglarskie zwyciężyły!!!! I choć była to sportowa zabawa, to walka i emocje były jak najbardziej poważne. Jeszcze raz dziękujemy im za piękną, choć ciężką rywalizację i zasłużony powtórny sukces.

Jolanta TWARDOWSKA
Rzecznik Prasowy
Izby Celnej w Gdyni

Pani Krystyna Bodnar przeszła na emeryturę

Celniczka z powołania

1 maja 2004 roku, po 36 latach pracy w Służbie Celnej, przeszła na emeryturę Krystyna Bodnar – zastępca dyrektora Izby Celnej w Szczecinie, wiceprezes Głównego Urzędu Ceł w latach 1992-1993, a wcześniej dyrektor Urzędu Celnego w Szczecinie. O tym, że została celniczką zadecydował przypadek. Ten przypadek stał się początkiem wielkiej życiowej pasji, jaką dla Krystyny Bodnar stało się „cło".

Był rok 1962. Krystyna Bodnar, świeżo upieczona absolwentka wydziału prawa Uniwersytetu Adama Mickiewicza, wracała z Zarządu Portu, gdzie chciano ją zatrudnić. Kiedy mijała budynek ówczesnego urzędu celnego, postanowiła „przy okazji" zapytać o pracę i... od razu została przyjęta.

Po dwóch latach zaczęła kierować Działem Karnym Skarbowym. W 1980 roku podała się do dymisji. Był to wyraz protestu wobec nacisków Komitetu Wojewódzkiego PZPR, aby umarzać postępowania karne skarbowe wobec niektórych osób. Krystyna Bodnar została ekspertem celnym w Dziale Karnym Skarbowym. W tym samym roku ukończyła aplikację sędziowską. Po sierpniu 1980 roku została nieetatową przewodniczącą NSZZ Solidarność w Urzędzie Celnym. Również w 1980 roku założyła Szczeciński Klub Katolików. Obecnie jest jego prezesem. W marcu 1981 roku zorganizowała w Szczecinie Zjazd NSZZ Solidarność urządów celnych. Została wtedy przewodniczącą Sekcji Zawodowej Celników NSZZ Solidarność. Po wprowadzeniu stanu wojennego otrzymała wypowiedzenie. Pracowała jako radca prawny w kilku firmach. Pomagała także osobom represjonowanym i ich rodzinom, organizowała m.in. obozy dla dzieci osób internowanych.

W 1989 roku Krystyna Bodnar uczestniczyła w zakładaniu Obywatelskiego Komitetu Porozumiewawczego i przygotowywała czerwcowe wybory. W tym samym roku wróciła do pracy w urzędzie celnym na stanowisko eksperta celnego w Dziale Postępowania Celnego.

Pamiątkowe zdjęcie z Dyrekcją i Kadrą Kierowniczą Izby Celnej w Szczecinie.

Na początku 1990 roku została dyrektorem Urzędu Celnego w Szczecinie. W sierpniu 1992 roku otrzymała nominację na stanowisko wiceprezesa Głównego Urzędu Ceł. Na tym stanowisku pracowała przez rok. W tym czasie wspólnie z trzema koleżankami z GUC założyła fundację Telonarius, pomagającą funkcjonariuszom w trudnych sytuacjach losowych. Po powrocie do Szczecina została zastępcą dyrektora

Urzędu Celnego w Szczecinie. W 2002 roku Krystyna Bodnar otrzymała z rąk ówczesnego ministra finansów Marka Belki odznakę Zasłużony Dla Służby Celnej.

Jak sama mówi jej największą pasją jest „cło". Prowadziła wykłady z prawa celnego, Kodeksu karnego skarbowego i Prawa dewizowego, a także przepisów celnych Unii Europejskiej. Zagadnienia te wyjaśniała nie tylko celnikom i agentom celnym, ale także studentom na wyższych uczelniach i członkom izb przemysłowo-handlowych w Polsce, Niemczech oraz w Szwecji. Krystyna Bodnar zawsze dbała o to, by pisma kierowne do stron celnicy pisali w sposób jasny i prosty. Zawsze starała sie godzić literę prawa ze zdrowym rozsądkiem i w rzeczywistości realizować wizję urzędu przyjaznego obywatelom.

W latach 1994-1998 była radną Szczecina. Jej hobby to górskie wędrówki. Należy do Klubu Tatrzańskiego. Jest autorką piosenek turystycznych. Interesuje się sztuką. Na emeryturze zamierza malować obrazy.

Ma talent do opowiadania anegdot. Prawie każdy funkcjonariusz, który poznał Krystynę Bodnar zna jej opowieści z celniczego życia zaczynające się zawsze od słów: „Kiedy byłam młodą celniczką...". Na poczekaniu układa wierszyki, takie jak ten – dla odchodzącego z Działu Karnego Skarbowego kolegi:

Odlatujesz orle karny
i gdzie indziej gniazdo wijesz
Tutaj los cię czekał marny
Tam zważniejesz i utyjesz
A gdy już porośniesz w piórka
Swój gabinet będziesz miał
to zza dębowego biurka
Wspomnij czasem karny dział
i swoją szefową.

My też często będziemy wspominać naszą Szefową Krystynę Bodnar. I ją też prosimy, aby o nas zawsze pamiętała.

Janusz WILCZYŃSKI
Rzecznik prasowy
IC w Szczecinie

Wizyta wiceszefa chińskich służb celnych

31 maja br. naszą izbę celną odwiedziła delegacja Chińskiej Administracji Celnej pod przewodnictwem Zastępcy Szefa Cła ChRL, Pana Zhen Pu. Poprzedniego dnia, delegację, która przyleciała do Polski z Bukaresztu, na lotnisku im. F. Chopina w Warszawie powitali wspólnie: Szef Służby Celnej, prof. Wiesław Czyżowicz, Zastępca Dyrektora Departamentu Ceł Jan Zrałek i Dyrektor Izby Celnej w Warszawie Sławomir Pichor.

Chińczycy, podobnie jak poprzednio Belgowie, odwiedzili Referat Obsługi Zgłoszeń Celnych Urzędu Celnego II w Warszawie. Delegacja przyjęta została, jak zwykle gościnnie, przez Panią Naczelnik Urzędu Celnego II w Warszawie Annę Jędruszczak oraz reprezentujących dyrekcję izby celnej – zastępców dyrektora, Panią Marię Wójtowicz i Pana Mirosława Buzdygana.

Gospodarze z UC II w Warszawie i delegacja z Chin w komplecie

Gości interesowały wyłącznie systemy informatyczne administracji celnej. Pytali między innymi jaki udział procentowy stanowią zgłoszenia celne dokonywane w formie elektronicznej. Wynik około 95% zrobił na nich duże wrażenie. Dowiedzieliśmy się, że chińska administracja celna pracuje na podobnie funkcjonujących systemach informatycznych. Pytali również o ile zmniejszył się obrót towarowy z zagranicą w związku z wejściem Polski do Unii Europejskiej, o strukturę administracji celnej, o liczbę osób zatrudnionych w urzędzie i oddziałach celnych oraz średnią liczbę zgłoszeń celnych przyjmowanych codziennie. Jednak wydaje się, że najbardziej zainteresowani byli umundurowaniem Polskiej Administracji Celnej oraz sposobem oznaczania stopni służbowych na klapach marynarek i czapkach. Spotkanie zakończyło się wyrażeniem nadziei na dobrą współpracę pomiędzy administracjami celnymi Polski i Chin, także dotyczącą współpracy w zakresie zwalczania przestępczości celnej, nie tylko na szczeblu centralnym, ale również na szczeblach roboczych.

Witold LISICKI
Rzecznik Prasowy
Izby Celnej w Warszawie

Czym skorupka za młodu...

Celnicy z Izby Celnej w Warszawie nie tylko strzegą granic przed przywozem do Polski różnego rodzaju niebezpiecznych towarów oraz pobierają cła i podatki. Włączyli się także w akcję ochrony ginących gatunków zwierząt. Robią to co prawda codziennie, kontrolując przesyłki w ramach Konwencji Waszyngtońskiej „CITES". Tym razem jednak działanie było niecodzienne. Nielegalny przywóz do Polski ginących gatunków i wyrobów z nich można podzielić umownie na dwie części. Pierwszą stanowią przemytnicy, którzy czerpią z tego procederu niebagatelne korzyści finansowe. Drugą natomiast turyści, którzy najczęściej nie mają świadomości, że przywożąc z podróży pamiątki w rodzaju: spreparowanych okazów zwierząt, skór, galanterii skórzanej, wyrobów z kości słoniowej, muszli, koralowców i tym podobnych, a nieraz nawet żywych okazów, po pierwsze przyczyniają się do wyginięcia gatunków, po drugie łamią polskie prawo.

Ażeby uświadomić, szczególnie młodym ludziom, że coś, co być może ładnie wygląda i stanowi pewnego rodzaju dekorację, niekoniecznie jest dobre, warszawscy celnicy podjęli inicjatywę szeregu lekcji w warszawskich szkołach podstawowych.

Lekcje prowadzi koordynator do spraw CITES Izby Celnej w Warszawie, Piotr Tałałaj. Zajęcia odbywają się w godzinnych cyklach dla klas 1-6. Temat i cel wykładów jest ten sam, ale treść wykładów różni się w zależności od wieku dzieci, które biorą w nim udział. Zajęcia muszą być prowadzone w ten sposób, żeby młodzi ludzie nie czuli się znudzeni. I tak właśnie jest.

Funkcjonariusz celny prowadzi wykład

Każdy mógł dotknąć spreparowanego łuskowca

Dzieci biorą aktywny udział w zajęciach. Jest dużo pytań i dyskusji. Celnicy demonstrują okazy „zarekwirowane" na warszawskim lotnisku. Z młodszymi dziećmi aranżowane są scenki ilustrujące kupowanie okazów w Afryce a następnie lotniskową kontrolę celną, rekwirowanie nielegalnych towarów i nakładanie grzywien.

Dzięki odpowiedniej scenografii, atrakcyjności tematu oraz sposobu prezentacji, lekcje cieszą się niesamowitą popularnością. Najlepszym dowodem na to (a dla nas najwspanialszą nagrodą) jest moment kiedy dzieci ze starszych klas nie chcą nas wypuścić i proszą żeby lekcja potrwała jeszcze godzinę. Pomimo, że często była to ich ostatnia godzina lekcyjna. Maluchy za to, obdarowują nas własnoręcznie wykonanymi malunkami i kwiatami wycinanymi z papieru. Jest to niezmiernie miłe. Dlatego właśnie między innymi warto takie rzeczy robić...

Zabawa jest wyśmienita, dzieci szczęśliwe, nauczyciele zadowoleni. Drugie dno tej działalności, polegające na uświadomieniu społeczeństwa, ma zaowocować w przyszłości. Gdy to pokolenie dorośnie, będzie zapewne wychowane w większym poszanowaniu przyrody i prawa niż nasze i miejmy nadzieję, że tak również będzie wychowywać własne dzieci.

Eksponaty Izby Celnej w Warszawie są ważnym elementem lekcji

Takie wspaniałe podziękowania otrzymaliśmy od dzieci ➤

Witold LISICKI
Rzecznik Prasowy
IC w Warszawie

Wspólnie na drogach...

20 maja 2004 r. dyrektor Izby Celnej w Warszawie podpisał porozumienie o współpracy z Wojewódzkim Inspektorem Transportu Drogowego. Umowa obejmuje szeroko rozumiane współdziałanie w zakresie intensyfikacji działań z zakresu zwalczania przestępczości celnej związanej z transportem drogowym. Każda ze służb – stron porozumienia, ma swoje doświadczenia w kontroli środków transportu i towarów. Od tej pory te doświadczenia będą wykorzystywane wspólnie. Już została zaplanowana wspólna akcja. Odtąd częściej będzie można spotkać na drogach województwa mazowieckiego wspólne patrole celników i „inspekcji drogowej". Pierwsza taka akcja, już miała miejsce. Została niejako „wymuszona przez sytuację" a mianowicie szczyt gospodarczy w Warszawie.

Wspólna akcja trzech służb przed szczytem gospodarczym w Warszawie

Witold LISICKI
Rzecznik Prasowy
IC w Warszawie

Nasze Pieski

Dwa nasze psy służbowe: Sonia i Pajka prezentowaly swoje umiejętności na Sportowym Turnieju Miast i Gmin w Sławkowie. Trzylatka Sonia wraz ze swym przewodnikiem Rafałem Lechem na co dzień pełni służbę w Oddziale Celnym Port Lotniczy w Katowicach Pyrzowicach, a zaledwie roczna Pajka dzielnie wspomaga Jana Koczego w akcjach prowadzonych na terenie podległym Urzędowi Celnemu w Bielsku Białej.

Pokaz sprawności „celnych" psów spodobał się bardzo zarówno uczestnikom turnieju, jak również licznie zgromadzonej na rynku publiczności. Do tego stopnia, że po zakończonej sukcesem prezentacji (psy bez trudu znalazły ukryte w różnych miejscach narkotyki), pod adresem celników posypały się propozycje występu na innych tego typu imprezach propagujących sport i zdrowy tryb życia. Nauczyciele zaś zainteresowani byli udziałem naszych psów w akcjach przeciwko narkotykom w szkołach.

Dzieci zachwycały sie urodą Soni i Pajki, ich łagodnym usposobieniem i karnością. Starszej młodzieży wyraźnie też imponowali celnicy w czarnych mundurach.

Elżbieta GOWIN
Rzecznik Prasowy
IC w Katowicach

Budowa Roku Podkarpacia

Mam zaszczyt i przyjemność poinformować, że siedziba Izby Celnej w Przemyślu otrzymała nagrodę I stopnia oraz tytuł Budowy Roku Podkarpacia 2003 w czwartej edycji konkursu zorganizowanego przez Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa, Oddział w Rzeszowie pt.: „Budowa Roku Podkarpacia 2003", w kategorii obiekt zmodernizowany.

Istniejący budynek administracyjny o przestarzałej architekturze i niskim standardzie wykończenia został przebudowany dla potrzeb Izby Celnej w Przemyślu i oddany do użytku w czerwcu ub. roku. Modernizacja zapewniła optymalną funkcjonalność i nowoczesność obiektu. Powstał biurowiec o atrakcyjnej, dominującej w otoczeniu architekturze, a zastosowane materiały dają gwarancję trwałości i wysokiej estetyki. Teren przyległy do budynku został również zagospodarowany poprzez utworzenie między innymi parkingu ze 140 miejscami postojowymi.

Dodać należy, że ze strony gospodarza budynku – Izby Celnej w Przemyślu, dokładane są wszelkie starania aby zarówno sam budynek jak i przyległy teren utrzymać w jak najlepszym stanie technicznym, dbając jednocześnie o jego estetykę.

Małgorzata EISENBERGER-BLACHARSKA
Rzecznik Prasowy
IC Przemyśl

Maszty dla Europy

Szczególne wyróżnienie spotkało Stocznię Gdańską – wykonano w niej maszty, na których zawisły 1 maja br. flagi 10 nowych państw Unii Europejskiej. W dniu 21 kwietnia br. na terenie Gdańskiej Stoczni odbył się załadunek masztów na ciężarówki, które w piątek 23.04. br. dotarły do Strasburga. Tam maszty zostały zamontowane przed Parlamentem Europejskim. Nasz funkcjonariusz uczestniczył w załadunku masztów dokonując odprawy celnej w wywozie. Zdarzenie to ma swój wymiar historyczny i symboliczny, zatem warto je odnotować, choć nie obyło się, jak wszyscy zapewne pamiętamy, bez drobnych kontrowersji.

Jolanta TWARDOWSKA
Rzecznik Prasowy
Izby Celnej w Gdyni

Wojewódzkie Kolegium Skarbowe

Spotkania zespołów WKS przynoszą wiele korzyści wszystkim służbom w nich uczestniczącym, gdyż dzięki szybkiej i skoordynowanej informacji akcje wymierzone przeciwko grupom naruszającym przepisy są skuteczniejsze. Aby lepiej poznać specyfikę pracy wszystkich służb reprezentowanych w WKS z inicjatywy Wojewody Pomorskiego zaczęto organizować wyjazdowe narady kolejno w różnych instytucjach. Dzięki lepszemu wzajemnemu poznaniu rozwiązywanie problemów przez Zespół będzie łatwiejsze. W dniu 25.05.2004r zorganizowano takie spotkanie w Urzędzie Celnym w Gdańsku, w którym wzięli udział:

1. Wojewoda Pomorski p. Ryszard Kurylczyk
2. Dyrektor Izby Skarbowej p. Janusz Zemła
3. Dyrektor UKS p. Danuta Chmielewska
4. Dyrektor Izby Celnej p. Bronisław Poźniak
5. Naczelnik II US w Gdyni p. Romana Chęcka
6. Z-ca Dyrektora IC w Gdyni p. Artur Badeński
7. Naczelnik UC w Słupsku p. Dariusz Pilacki
8. Kierownik Referatu SNP UC w Słupsku p. Edward Pieczora
9. Naczelnik UC w Gdyni p. Czesław Nadolski
10. Kierownik Referatu SNP UC w Gdyni p. Jan Onasch
11. Naczelnik UC w Gdańsku p. Sławomir Twardowski
12. Z-ca Naczelnika UC w Gdańsku p. Jarosław Lipski
13. Kierownik Referatu SNP UC w Gdańsku p. Leszek Domański

W ramach przedmiotowego posiedzenia WKS omówiono realizację zadań przejętych od dnia 1.09.2003 r. przez służbę celną ze szczególnym uwzględnieniem walki z szarą strefą w ramach wyko-

nywania szczególnego nadzoru podatkowego. Z-ca Dyrektora p. A. Badeński przedstawił strukturę oraz zadania organów celnych, następnie kierownicy referatów SNP z poszczególnych urzędów celnych zaprezentowali wyniki kontroli wykonywanych przez podległych pracowników i funkcjonariuszy. Rezultaty naszych działań spotkały się z dużym uznaniem ze strony członków WKS, z czego jesteśmy naprawdę dumni.

Dodatkowo zaprezentowano gościom nowo wybudowany skarbiec znaków akcyzy w siedzibie Urzędu Celnego w Gdańsku.

Jolanta TWARDOWSKA
Rzecznik Prasowy
Izby Celnej w Gdyni

Więcej psów

Już dziewięć psów wspiera funkcjonariuszy olsztyńskiej Izby Celnej. Sześć z nich to specjaliści od narkotyków, trójkę przeznaczono do szukania papierosów.

Towarem, który w tej chwili jest najpopularniejszy wśród przemytników jeżdżących przez granicę polsko-rosyjską są papierosy. Nic więc dziwnego, że Zoja, labradorka zatrudniona na przejściu w Bezledach i wyszkolona do tropienia wyrobów tytoniowych, ma sporo pracy.

Zoja jest bardzo skuteczna. Każdego dnia wskazuje miejsce ukrycia kilku tysięcy paczek papierosów. Ostatnio w autobusie jadącym z Obwodu Kaliningradzkiego wyszukała papierosy ukryte w ściankach – w sumie ponad 4,5 tysiąca paczek. Wyniki suczki były

Zoja jest bardzo skuteczna, szczególnie w autobusach

na tyle przekonujące, że zapadła decyzja o dokupieniu dwóch kolejnych psiaków.

Brus i Boss, także labradory, teraz mają po 10 tygodni i na razie przyzwyczajają się do swoich przewodników. Po wakacjach trafią na trzymiesięczne szkolenie, po którym rozpoczną pracę. Do ich zadań także będzie należało właśnie wywąchiwanie ukrytych papierosów. W odróżnieniu od starszej koleżanki głównym miejscem ich działania nie będzie granica a drogi Warmii i Mazur. Opiekunowie Brusa i Bossa pracują bowiem w grupach mobilnych.

Heimann sprawdza koła

W ostatnim czasie na granicy polsko-rosyjskiej zwiększyła się liczba prób przemytu papierosów w kołach zapasowych podwieszanych pod ciężarówkami.

Koła zapasowe, ale także jezdne były i są dość często wykorzystywane przez przemytników jadących samochodami osobowymi. Teraz coraz częściej tym towarem wypełniane są koła ciężarówek. W wykrywaniu tak schowanej kontrabandy bardzo przydatny jest Heimann – urządzenie do rentgenowskiego prześwietlania pojazdów i towarów. Celnicy z Bezled kilkakrotnie dzięki Heimannowi znaleźli papierosy. Ostatnio, na początku czerwca w kołach zapasowych zamocowanych polskiej ciężarówce wracającej z Obwodu Kaliningradzkiego znaleziono prawie 5 tysięcy paczek. W tym przypadku wykorzystano do przemytu felgi na których ogumienie zabezpieczane jest przy pomocy pierścieni osadczych, co umożliwia samodzielną wymianę opony przy pomocy prostych narzędzi.

W kole TIR-a mieści się i do tysiąca paczek papierosów

Ryszard CHUDY
Rzecznik Prasowy
IC w Olsztynie

Minister w Olsztynie

Szef Służby Celnej, wiceminister finansów Wiesław Czyżowicz w ostatnim czasie dwukrotnie odwiedził Warmię i Mazury.

Po raz pierwszy 20 kwietnia br. w trakcie jednodniowej wizyty minister spotkał się z kadrą Izby Celnej w Olsztynie oraz odwiedził przejście graniczne w Bezledach. Tam też doszło do spotkania z przedstawicielami Urzędu Celnego w Bagrationowsku. Rosyjscy koledzy pokazali ministrowi Czyżowiczowi rozbudowane ostatnio przejście i przedstawili swoją ocenę współpracy ze stroną polską. Podsumowując swoją wizytę Szef Służby Celnej wyraził opinię, że służby podległe Izbie Celnej w Olsztynie są należycie przygotowane do pełnienia funkcji w nowych warunkach, po wejściu Polski do Unii Europejskiej.

Ponownie minister Wiesław Czyżowicz przyjechał do Olsztyna 8 czerwca br. Wspólnie z dyrektorem Jackiem Kapicą uczestniczył w cyklicznym spotkaniu dyrektorów izb północnych i wschodnich, które teraz obejmują swym zasięgiem działania granicę unijną. Dyskutowano przede wszystkim o kwestiach związanych z infrastrukturą przejść granicznych, oraz ich wyposażeniem, o sprawach kadrowych a także aktualnych problemach natury prawnej.

Minister Wiesław Czyżowicz obejrzał przebudowane rosyjskie przejście graniczne w Bagrationowsku.

Częste spotkania na granicy

Współpraca polskich i rosyjskich służb celnych od kilku lat układa się bardzo dobrze. W ostatnim czasie, przed wejściem Polski do Unii, a także po 1 maja 2004 r. te kontakty stały się jeszcze bardziej intensywne.

Granica polsko-rosyjska nie odczuła w żaden negatywny sposób wejścia Polski do wspólnoty europejskiej. Miało na to zapewne wpływ szereg spotkań informacyjnych z przedstawicielami rosyjskich służb celnych. Planowane od 1 maja br. zmiany w polskich przepisach celnych były przedstawiane stronie rosyjskiej systematycznie od początku roku. Nowe uregulowania dostarczane były, oraz omawiane, na bieżąco. W sumie w ostatnim okresie miało miejsce 7 spotkań polskich i rosyjskich celników, na różnych szczeblach. Ostatnie, jeszcze na starych zasadach, odbyło się 26 kwietnia – na tydzień przed wstąpieniem Polski do Unii. 5 maja spotkaliśmy się z Rosjanami już jako służba działająca w strukturach unijnych. Dokonano wtedy oceny pierwszych dni pracy przejść granicznych w nowych warunkach. Stronie rosyjskiej przekazano obszerny materiał informacyjny przygotowany i przetłumaczony na język rosyjski. Rosyjscy celnicy, na naszą prośbę, na przejściach granicznych wywiesili ulotki zawierające informacje na temat norm wwozowych, oraz możliwości dokonywania odpraw ostatecznych w oddziałach celnych przy granicy z Rosją.

Aby informacja dotarła także do najbardziej zainteresowanych, czyli rosyjskich przedsiębiorców i przewoźników materiały informacyjne przekazano do Konsulatu Generalnego RP w Kaliningradzie. Ponadto 20 maja br. reprezentacja Izby Celnej w Olsztynie, w składzie Robert Torenc, zastępca dyrektora, Jacek Sępkowski, Naczelnik Wydziału Przeznaczeń Celnych, Damian Bulejak, kierownik OC Bezledy, oraz niżej podpisany, wzięła udział w posiedzeniu rady konsultacyjnej biznesu i służb celnych Federacji Rosyjskiej w Kaliningradzie. Była to okazja do bezpośredniego spotkania z największymi przedsiębiorcami i przewoźnikami z Obwodu. Strona polska przekazała Rosjanom materiały informacyjne, udzielono też odpowiedzi na ich pytania.

Ryszard CHUDY
Rzecznik Prasowy
IC w Olsztynie

Wietnamczycy w dniu Święta Straży Granicznej

Funkcjonariusze celni Referatu Grupa Mobilna w Dorohusku podczas wspólnej z policją akcji na trasie Chełm – Lublin, natrafili na zaskakującą „niespodziankę" w jednym z kontrolowanych samochodów.

W osobowo-dostawczym fiacie fiorino, którym kierował ob. Ukrainy, ujawniono ośmiu nielegalnych imigrantów z Wietnamu. Mężczyźni byli wycieńczeni i całkowicie przemoknięci. Przypuszczamy, że uchodźcy musieli przedostać się do Polski przez Bug. Nie podróżowali też w komfortowych warunkach, gdyż osiem osób na niewielki tył samochodu jakim jest fiorino, to bardzo duże zagęszczenie.

Sprawę do dalszego prowadzenia przekazano Straży Granicznej. Nie wiemy, jak nasi koledzy – strażnicy potraktowali podarunek, ale Wietnamczycy byli nim niewątpliwie – bowiem – tak się złożyło, że celnicy znaleźli ich dokładnie w dniu Święta Straży Granicznej – 14 maja.

W związku z tym ujawnieniem, do dyrektora bialskiej izby wpłynęło podziękowanie od komendanta Nadbużańskiego Oddziału Straży Granicznej – Marka Dominiaka.

Komendant dziękuje celnikom za wzorową postawę reprezentowaną w trakcie wykonywania obowiązków służbowych. Podkreśla, że to właśnie celnicy tym razem zapobiegli bezkarnemu przerzutowi kolejnej grupy nielegalnych migrantów przez terytorium naszego kraju i umożliwili ujęcie organizatorów tego procederu.

Barbara KORWIN
Rzecznik Prasowy
Izby Celnej w Białej Podlaskiej

Dagmara z Izby Celnej w Łodzi

W wydziale Kontroli Operacyjnej w Łodzi pracują także kobiety. Poniżej zamieszczam wywiad z jedną z nich – ma 25 lat i naprawdę nie wygląda na groźnego pogromcę przestępców. Z oczywistych względów posługujemy się jedynie jej inicjałami. O jednej ze spektakularnej akcji łódzkich celników rozmawiamy z Dagmarą, najmłodszą funkcjonariuszką Wydziału Kontroli Operacyjnej

Anna Ludkowska – Jak długo związana jesteś z polskim cłem?
D. – Od samego początku mojej pracy zawodowej, czyli od 3 lat. Z „operacyjnymi" związałam się jednak niedawno, zaledwie rok temu.

A.L. – Kobieta w mundurze wzbudza emocje, kobieta w kamizelce kuloodpornej chyba jeszcze większe, prawda?
D. – Tak, czasem zdarzają nam się zabawne historie. Ogólnie jednak nie widzę w tym nic dziwnego. Służymy tak jak samo, jak nasi koledzy.
W tej pracy przydaje się głównie głowa. Intuicja, odwaga, spryt i rozsądek. Mięśnie schodzą na drugi plan.

A.L. – No, trochę siły jednak potrzeba, by wytrwać do końca ponaddobowej akcji? Słyszałam, że ostatnia trwała bez przerwy blisko 30 godzin.
D. – Tak, to była prawdziwa próba dla biorących w niej udział funkcjonariuszy.

A.L. – Opowiesz nam o niej?
D. – Oj, jest co wspominać!

A.L. – A zatem, czas akcji?
D. – Poniedziałek. Choć mówiąc dokładnie, z Łodzi wyjechaliśmy w środku nocy. I w nocy też wróciliśmy. Po 26 godzinach.

A.L. – A miejsce wydarzeń?
D. – Warszawa. Dokładniej zaś słynna Aleja KN na Stadionie X-lecia

A.L. – Działaliście sami?
D. – Oczywiście, że nie. Akcja została zaplanowana i przeprowadzona we współpracy z funkcjonariuszami Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie. Poza tym korzystaliśmy z profesjonalnej ochrony komandosów z Biura Dokumentacji Skarbowej Ministerstwa Finansów.

A.L. – Z tego, co mówisz, łatwo policzyć, że w akcji tej udział brało kilkadziesiąt umundurowanych osób. Jakie wrażenie zrobiliście na stadionowych handlarzach?
D. – Zachowywali się różnie. Większość uciekła pozostawiając bez opieki wypełnione towarem stoiska. Rodzimi handlowcy przyjęli nas za to bardzo życzliwie, dziękując za kolejne działania w walce z niszczącą ich konkurencją z Dalekiego Wschodu.

A.L. – Nie bałaś się?
D. – Zawsze jest jakieś ryzyko. Pracujemy w wielkim napięciu, a ludzie z którymi się spotykamy nie rzadko są bardzo zdesperowani.
Dzięki swoim kolegom z Wydziału i chroniącej nas grupie komandosów czuję się jednak bezpiecznie

A.L. – No i jeszcze ta kamizelka.... A czego szukaliście tym razem?
D. – Zawsze rozglądamy się czujnie za wszystkim, co może pochodzić z przemytu. Wtedy szczególnie jednak wyczuleni byliśmy na wszelkie tekstylia. Bluzki, piżamy, swetry, kurtki i wiele wiele innych.

A.L. – I jaki wynik?
D. – Imponujący. Wraz z nami do Łodzi przybyło kilka wypełnionych po brzegi TIR-ów z towarem, którego łączną wartość szacuje się na blisko 1 milion dolarów.

A.L. – To robi wrażenie! Moje gratulacje. To największa akcja w jakiej uczestniczyłaś?
D. – Na pewno jedna z większych. Trudno je zresztą zliczyć. Łódzki „operacyjny" non stop jest w akcji. To prawda, nie każda jest może aż tak widowiskowa, zapewniam jednak, że wszystkie są potrzebne. Poniedziałkowe zdarzenia na przykład, to efekt wcześniejszych działań na łódzkich rynkach. Na jednym z nich nasi koledzy wpadli na trop i.....

A.L. – I teraz naprawdę jest o czym pisać! A jaka jest D. po pracy?
D. – Uwielbiam ruch. Czas po służbie spędzam aktywnie. Moja wielką pasją jest lekkoatletyka.

A.L. – I pewnie praca?
D. – Tak, nie wyobrażam sobie w tym miejscu kogoś, kto nie ma zacięcia do pracy. Mnie samej ciężko oddzielić służbę od życia osobistego. Nawet gdy wypoczywam nad polskim morzem, kłuje mnie w oczy widok straganów z podejrzanymi płytami.

A.L. – I pewnie korci Cię wtedy, aby zatrzymać „piraty"?
D. – Oj korci! Nigdy jednak nie wykraczamy poza swoje uprawnienia. Zaciskam zęby i idę zająć.....

A.L. – Płyty?
D. – Raczej dobre miejsce na plaży.

A.L. – Czego się życzy operacyjnym?
D. – Spokojnej służby. Ale niech będzie także ciekawa!

A.L. – A zatem niech tak się stanie.

Wywiad przeprowadziła Anna LUDKOWSKA z Zespołu Prasowego Izby Celnej w Łodzi.

Nasz człowiek na Olimpiadzie w Atenach

Marek Góralczyk, naczelnik Urzędu Celnego w Katowicach, pojedzie na igrzyka olimpijskie w Atenach! W połowie lutego wraz ze swym partnerem Mirosławem Baumem otrzymał nominację na sędziego olimpijskiego. Nasza polska para, wraz z 12 innymi wyłonionymi w drodze eliminacji, sędziować będzie turnieje w piłce ręcznej kobiet i mężczyzn.

Elżbieta Gowin: Czy rozpoczynając przed dwudziestu laty swoją przygodę z sędziowaniem marzył pan o olimpiadzie?
Marek Góralczyk: Kiedy zdałem pierwsze egzaminy i uzyskałem uprawnienia do biegania z gwizdkiem po boisku, zacząłem od najmłodszej kategorii rozgrywkowej, czyli od sędziowania meczów dla dzieci i młodzieży. Wtedy marzyłem, żeby być arbitrem w rozgrywkach I ligi. Później, kiedy już znalazłem się w krajowej czołówce i otrzymałem nominację na sędziego międzynarodowego, pojawiły się myśli o olimpiadzie. A stały się one realne, gdy zmieniłem mojego partnera z boiska. Z Mirosławem Baumem z Warszawy tworzymy duet sędziowski od 5 lat. Razem wystąpiliśmy na wszystkich ważniejszych rangą imprezach sportowych ostatnich lat, zarówno krajowych, jak też zagranicznych.

EG: Co zadecydowało o waszym sukcesie?
MG: Myślę, że decydujący o awansie do grona sędziów olimpijskich był nasz udział w ubiegłorocznych mistrzostwach świata mężczyzn w Portugalii. Zaproszono tam 16 najlepszych par na świecie, w tym naszą. Była to więc swego rodzaju nobilitacja, a na dodatek znaleźliśmy się w ósemce, która sędziowała rundę finałową. Ważne były też Igrzyska Panamerykańskie, gdzie prowadziliśmy decydujący o olimpijskim awansie finał mężczyzn Brazylia–Argentyna. Jesteśmy oceniani jako solidna, doskonale rozumiejąca się para sędziowska. A to niezwykle ważne, bo szybkość, trafność i jednomyślność podejmowanych przez sędziów decyzji ma ogromne znaczenie dla przebiegu meczu i jego atmosfery. Piłka ręczna to bardzo kontaktowa, twarda gra, w której nierzadko dochodzi do brutalnych fauli. Sędziowie muszą zapanować nad emocjami zawodników, którym w feworze walki o piłkę puszczają nerwy.

EG: Jakim wymaganiom trzeba sprostać, by znaleźć się w elicie sędziowskiej?
MG: Jako sędzia międzynarodowy muszę ustawicznie doskonalić swoje umiejętności, bowiem przed każdym wyjazdem na zawody międzynarodowe trzeba zaliczyć testy ze znajomości przepisów w języku obcym. Językami oficjalnymi Międzynarodowej Federacji Piłki Ręcznej są: angielski, francuski i niemiecki. Jednym z nich trzeba biegle władać, bo inaczej nie sposób wykazać się wiedzą i zaliczyć test. Regularnie muszę informować o stanie swego zdrowia i kondycji fizycznej, a przed wyjazdem przejść testy wytrzymałościowe przeprowadzanie przez pracowników Instytutu Medycyny Sportu z Austrii. Federacja przykłada do tego wielką wagę, zwłaszcza po tym, jak podczas niedawnych Młodzieżowych Mistrzostw Świata w Macedonii zmarł 34–letni rosyjski sędzia.

EG: W jaki sposób dba pan o formę?
MG: Przynajmniej 3 razy w tygodniu biegam po 10, 13 kilometrów, chodzę na siłownię i basen, jeżdżę na rowerze.

EG: Czy przed olimpiadą przewidziane jest zgrupowanie dla sędziów?
MG: Raczej nie, ale okazji do spotkań zapewne nie zabraknie. Drużyny, które zakwalifikowały się na

igrzyska, tradycyjnie organizują turnieje towarzyskie i zapraszają na nie sędziów, którzy będą im gwizdać w czasie igrzysk. To taka przymiarka do olimpijskich rozgrywek i sprawdzian dla wszystkich zawodników i sędziów.

EG: Jak znajduje pan na to wszystko czas, kierując jednocześnie dużym urzędem celnym?
MG: Sport to moja pasja. Tak więc organizuję swoje życie, by godzić obowiązki sędziego z obowiązkami naczelnika Urzędu Celnego w Katowicach. Cały urlop wykorzystuję na wyjazdy, a do pracy, żeby nadrobić swoją nieobecność, przychodzę także w soboty. Torby podróżne mam zawsze spakowane i prawie się z nimi nie rozstaję. Moje zagraniczne eskapady przebiegają wg scenariusza: samolot, lotnisko, hotel, mecz i powrót do kraju. Rzadko się zdarza, że wyjeżdzam na dłużej niż dwa, trzy dni. Najdłużej, bo aż miesiąc spędziłem w Katarze z moim poprzednim partnerem. Sędziowaliśmy tam wszystkie rozgrywki; poczynając od meczów dzieci po zespoły I ligi.
Natomiast sporo wrażeń, nie tylko sportowych wywiozłem z Gujany Francuskiej. Byliśmy tam dwa tygodnie, a jakimś trafem sędziowaliśmy tylko 3 mecze. Mieliśmy więc sporo czasu, aby zwiedzać ten egzotyczny kraj. Dzięki licznym eskapadom, również nocnej wyprawie pirogą po rzece, mogłem zobaczyć całe bogactwo niezwykłej równikowej przyrody, zwierzęta, o których istnieniu wcześniej zaledwie słyszałem.

EG: My, śląscy celnicy jesteśmy bardzo dumni z tego, iż jest pan jednym z nas i zapewne pierwszym polskim celnikiem, który wystąpi na igrzyskach olimpijskich.
MG: Na pewno ja i mój partner będziemy, oprócz siatkarzy, którzy dosłownie w ostatniej chwili dołączyli do grona olimpijczyków, jedynymi Polakami reprezentującymi nasz kraj w grach zespołowych. W gronie sędziów, faktyczniej poza mną, nie ma więcej celników. Mogę śmiało powiedzieć, że jestem najlepszym sędzią wśród celników najlepszym celnikiem wśród sędziów.

EG: Wszyscy ci, którzy od dawna panu kibicują, a myślę, że od teraz cała celnicza społeczność, będą śledzić pańskie występy, życząc jednocześnie dostąpienia zaszczytu sędziowania meczu o olimpijskie złoto.
MG: Finał w Atenach to chyba dla nas za wcześnie, ale za cztery lata...Kto wie? Marzenia się spełniają.

Elżbieta GOWIN
Rzecznik Prasowy
IC w Katowicach

Celnicy – szachiści

W dniach 17-18.04.2004 r. odbyły się w Otwocku III Mistrzostwa Polski Administracji Celnej w Szachach. W konkurencji indywidualnej faworytem był Waldemar Szylko mający tytuł kandydata i jedną normę mistrzowską. Po zaciętej walce mistrzem Polski został **Tomasz Bohdanowicz** z Izby Celnej z Wrocławia. Pierwszym wicemistrzem został **Władysław Daleczko** (także IC we Wrocławiu), a drugim faworyt, **Waldemar Szylko** (IC w Olsztynie).

Trzeci raz z rzędu drużynowe mistrzostwo Polski wywalczyła drużyna z Izby Celnej z Wrocławia w składzie: **Tomasz Bohdanowicz, Władysław Daleczko, Dariusz Gromczak, Grzegorz Igras** i **Zdzisław Sobiczewski**.

Wyniki indywidualne:

1.	**Tomasz Bohdanowicz**	IC we Wrocławiu	8,5
2.	**Władysław Daleczko**	IC we Wrocławiu	6,5
3.	**Waldemar Szylko**	IC w Olsztynie	6
4.	Arkadiusz Głowacki	IC w Białej Podlaskiej	6
5.	Daniel Niczyporuk	IC w Białymstoku	5,5
6.	Adam Orzel	IC w Białymstoku	5,5
7.	Dariusz Gromczak	IC we Wrocławiu	5
8.	Jacek Jóźwik	IC w Białej Podlaskiej	5
9.	Grzegorz Igras	IC we Wrocławiu	5
10.	Ryszard Pichla	IC w Olsztynie	4,5
11.	Dariusz Pawłowski	IC w Białej Podlaskiej	4,5
12.	Henryk Szulak	IC w Białej Podlaskiej	4,5
13.	Marek Kossakowski	IC w Olsztynie	4,5
14.	Marcin Klimek	IC w Białej Podlaskiej	4,5
15.	Platon Wysoczański	Ministerstwo Finansów	4

Wyniki drużynowe:

1.	**IC we Wrocławiu**	78
2.	IC w Białej-Podlaskiej	66
3.	IC w Białymstoku	52
4.	IC w Olsztynie	40
5.	IC w Toruniu	9
6.	Ministerstwo Finansów	8

Po Mistrzostwach, Dyrektor IC we Wrocławiu P. Romuald Brykman zadecydował, że reprezentacja Izby Celnej z Wrocławia wyjeżdża na III Indywidualne Mistrzostwa Polski Służb Mundurowych do Jarnołtówka.

III Indywidualne Mistrzostwa Polski Służb Mundurowych odbyły się w Jarnołtówku, 22-25 kwietnia 2004 r.

Wyniki indywidualne:

1.	FM Tomasz Pacuszka	2297	8
5.	**I Tomasz Bohdanowicz**	(2000)	6,5
20.	**IV Grzegorz Igras**	(1400)	5
23.	**II+ Władysław Daleczko**	(1800)	5

Grało 54 zawodników.

Czternastu miało ranking FIDE, oraz ośmiu ranking krajowy 2000 (I kategoria).

W tak silnej obsadzie jedyna drużyna reprezentująca Służby Celne (z IC we Wrocławiu) zdobyła drużynowe wicemistrzostwo Polski. Drużyna wrocławska była osłabiona brakiem dwójki z rankingami FIDE: Sylwii Lewickiej-Maślej (urlop macierzyński) oraz Dariusza Gromczaka (ważny mecz ligowy).

Wyniki drużynowe:

1.	Ochotnicza Straż Pożarna	– opolskie	17,0
2.	Izba Celna we Wrocławiu	– dolnośląskie	16,5
	(I Tomasz Bohdanowicz 2000 – 6,5, II+Władysław Daleczko 1800 – 5, IV Grzegorz Igras 1400 – 5)		
3.	Służba Więzienna	– opolskie	15,0
4.	Policja	– mazowieckie	14,5
5.	Policja	– opolskie	14,0

Sklasyfikowano 14 zespołów.

Wybór partii celników.

Marcin Orzechowski (Zakład Karny w Kaliszu) – **Tomasz Bohdanowicz (IC we Wrocławiu)**

1. e4 e5 2. Sf3 f5 3. Se5 Sc6 4. Hh5 g6 5. Sg6 Sf6 6. Hh3 fe4 7. Sh8 d5 8. Hg3 Sd4 9. He5 Se6 10. d3 Gd6 11. Hc3 He7 12. Gd2 Sf4 13. d4 Gg4 14. h3

22222222
4τϑ +λ+ H5
4OoO Ω +o5
4 + N ϑ +5
4+ +o+ + 5
4 + Πoϑν+5
4+ Θ + +π5
4πΠπB Ππ+5
4Pη+ Kβ+ρ5
7888888889

14.... Sd3 15. Gd3 ed3 16. Kf1 He2 17. Kg1 Se4 18. Ge3 Hd1 i czarne wygrały.

Atmosfera zawodów była bardzo przyjemna, walki na szachownicach emocjonujące i stojące na wysokim poziomie. Znakomicie sędziował sędzia klasy międzynarodowej, am. Jacek Matlak. Po turnieju wydano biuletyn. Warto, aby reprezentacje innych Izb Celnych wystartowały w następnym roku.

Władysław DALECZKO
Izba Celna we Wrocławiu

Wygrała Patrycja...

Stało się już tradycją, że celnicy z Izby Celnej w Warszawie w sposób wyjątkowy starają się uczcić Międzynarodowy Dzień Dziecka.

Tym razem przyłączyli się do nas także i inni.

TVN, Korpus Dyplomatyczny, Straż Miejska z Warszawy, Wydział Ochrony Placówek Dyplomatycznych Komendy Stołecznej Policji, D'ema Promotion Polska włączyły się do wspólnego z izbą celną działania. Tak jak i w latach ubiegłych nie mogło zabraknąć znanych sportowców, którzy swoją obecnością uświetnili imprezę. Paweł Skrzecz czuwał nad bezpieczeństwem zawodów, a Dariusz Dziekanowski oraz Tomasz Sokołowski wspomagali walczących na boisku profesjonalnymi poradami. Piłkarze podarowali także koszulki reprezentacyjne Orłów Górskiego i Legii Warszawa (oczywiście z autografami), które następnie zostały zlicytowane.

Patrycję „wymyślił" Pan Mirosław Milewski - prezes fundacji Dyplomaci Dzieciom, który dowiedział się o niej z prasy. Dziesięcioletnia dziewczynka uległa ciężkiemu wypadkowi drogowemu, w którym straciła obie nogi. Dzięki wysiłkom lekarzy udało się uratować jedną z nich. Niestety, jeśli wszystkie operacje powiodą się, dziewczynka będzie mogła chodzić tylko dzięki protezie. Dziecko rośnie, więc protezę trzeba będzie wymieniać co rok.

Turniej piłki nożnej, który towarzyszył akcji zakończył się zwycięstwem straży miejskiej.

Niestety, tym razem w walce sportowej nie osiągnęliśmy korzystnego wyniku. Wylosowana „silna grupa", w której się znaleźliśmy okazała się za mocna dla nas. Bezkonkurencyjna tego dnia była straż miejska a to, że przegraliśmy z „mistrzem" tylko 1:0 dobrze rokuje na przyszłość. Choć na boisku nie powiodło się nam, to jednak w „klasyfikacji charytatywnej" byliśmy bezkonkurencyjni. Tak naprawdę nie chodzi o wynik ale o samą ideę, która sprawia, że z potrzeby serca ludzie różnych profesji i różnych narodowości łączą się ażeby wspólnie zrobić coś dobrego. Tym razem po prostu wygrała Patrycja. Jej bezrobotna matka była wyraźnie wzruszona odbierając z rąk Dyrektora Izby Celnej w Warszawie Sławomira Pichora pieniądze na leczenie dziecka. Łez nie dało się ukryć.

Dyrektor Pichor przekazuje uzbierane pieniążki wyraźnie wzruszonej mamie Patrycji.

Dyrektor Izby Celnej w Warszawie Sławomir Pichor wraz z Tomaszem Sokołowskim (Legia Warszawa) demonstrują pamiątkową koszulkę.

Po rozgrywkach delegacja złożona z przedstawicieli drużyn piłkarskich, biorących udział w turnieju pojechała do szpitala aby odwiedzić Patrycję, która trzy dni wcześniej przeszła skomplikowaną operację. Wszystkie dzieci leżące na oddziale wspólnie z Patrycją obsypane zostały masą słodyczy. Dzieciaki, i te mniejsze i te większe, jak również personel medyczny byli wyraźnie zaskoczeni wizytą. Sprawiliśmy im nieco radości pomimo, że na początku widok umundurowanych przedstawicieli trzech służb - celników, policjantów i strażników miejskich wzbudził co nieco respektu.

W imieniu Patrycji oraz jej mamy dziękuję wszystkim celnikom z Izby Celnej w Warszawie, którzy swoją cegiełką przyczynili się do tego, że nadzieja na normalne życie stanie się dla nich wkrótce rzeczywistością.

Patrycja czuje się już lepiej!

Witold Lisicki
Rzecznik Prasowy
Izby Celnej w Warszawie

Żegnamy Cię z żalem Ulu

W piękny, słoneczny dzień 20 maja br. na ursynowskim cmentarzu w Warszawie, pożegnałyśmy naszą drogą Koleżankę Urszulę Broniarek.

Obok najbliższej rodziny w uroczystości wzięli udział koleżanki i koledzy z Ministerstwa Finansów, warszawskich izb i urzędów celnych.

Ula, bo tak ją wszyscy nazywaliśmy po ukończeniu studiów w Szkole Głównej Planowania i Statystyki (SGH) rozpoczęła pracę w komórkach finansowych, Ministerstwa Obrony Narodowej, Ministerstwa Budownictwa, Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej, a następnie od 1996r. w Departamencie Budżetowo-Finansowym Głównego Urzędu Ceł, skąd po reorganizacji została przeniesiona do Izby Celnej Port Lotniczy w Warszawie.

Pozostawiła po sobie wspomnienie, bardzo życzliwej i uczynnej Koleżanki, posiadającej dużą wiedzę z zakresu zagadnień finansowo-księgowych, gotowej zawsze służyć radą i pomocą.

Ciężko znosiłyśmy Jej walkę z postępującą chorobą nowotworową, która w końcu dokonała swojego dzieła. Miała zaledwie 49 lat, dużo planów zawodowych i rodzinnych. Razem z mężem chciała spełnić wspólne marzenia poznawania zabytków i kultur dalekich krajów. Nie było Jej dane tego dokonać.

W życiu rodzinnym zawsze była przykładem wzorowej żony i matki dla dwóch kochających Ją synów.

Podczas uroczystości żałobnej ksiądz przytoczył znaną myśl poety ks. Jana Twardowskiego w wierszu „śpieszmy się kochać ludzi, oni tak szybko odchodzą". Ula była kochana i zbyt szybko od nas odeszła, pozostawiła po sobie smutek i ból, jednak na zawsze pozostanie w naszej pamięci.

Koleżanki z Ministerstwa Finansów

W dniu 29 kwietnia 2004 roku, po krótkiej i ciężkiej chorobie, zmarł Jan Kostrzak, w latach 1998-2002 Dyrektor Urzędu Celnego w Toruniu.

W głębokim smutku pozostawił rodzinę, przyjaciół i współpracowników. Dał się poznać jako człowiek prawy, wielkiego ducha i charakteru. Jego postawa życiowa, stosunek do świata i ludzi budziły szacunek. Dla wielu był autorytetem moralnym i osobą godną naśladowania. Odważnie i z dumą szedł przez życie, walczył z wieloma przeciwnościami losu i nigdy się nie poddawał. Przegrał dopiero z chorobą...

Miał tylko 58 lat. Będzie nam Go brakować.

Kierownictwo i Pracownicy
Izby Celnej i Urzędów Celnych
w Toruniu i Bydgoszczy

Budujemy Pomnik

W kwietniu 2004 r. Przedstawiciele Służby Celnej podpisali porozumienie z Burmistrzem Miasta Malborka oraz szefami jednostki wojskowej stajonującej w Malborku, w sprawie postawienia w innym, bardziej reprezentacyjnym miejscu, znajdującego się w Kałdowie pomnika ku czci funkcjonariuszy celnych zamordowanych w 1939 r.

W Kałdowie (przedmieście Malborka) w okresie miedzywojennym znajdowała się polska placówka celna. 20 maja 1939 roku hitlerowscy bojówkarze napadli tu na polskiego inspektora celnego, a następnie włamali się do pomieszczeń urzędu celnego i zniszczyli samochód służbowy celników polskich, po czym budynek urzędu obrzucili kamieniami i ostrzelali z pistoletów. Od rzucanych petard zapalił się drewniany barak towarzyszący urzędowi.

Ten akt terroru miał zastraszyć pracowników polskiej placówki celnej, jednak nie przyniósł oczekiwanych rezultatów. Celnicy zostali w Kałdowie aż do wybuchu II Wojny Światowej. W dniu 1 września 1939 roku podczas ostrzelania przez pociąg pancerny stacji w Kałdowie, ranni zostali inspektorzy celni: Józef Król i Ludgard Rakowski. Po wejściu do Kałdowa wojsk niemieckich, funkcjonariusze celni z miejscowej placówki zostali aresztowani, a w kilka dni potem rozstrzelani.

Wydarzenia te upamiętnił obelisk postawiony w 1969 roku z funduszy zebranych przez funkcjonariuszy celnych z Urzędu Celnego w Gdańsku. W 1975 roku obelisk przeniesiono z pierwotnego miejsca na obecne – w pobliżu dużego supermarketu.

Położenie pomnika, przy którym co roku, 1 września, odbywają się rocznicowe uroczystości z udziałem kierownictwa Służby Celnej, funkcjonariuszy celnych z wielu izb celnych (1 września 2003 r. podczas uroczystości hołd poległym kolegom, złożyli Szef Służby Celnej, poczet sztandarowy Służby Celnej oraz przedstawiciele Izb Celnych z Gdyni, Olsztyna, Szczecina, Białej Podlaskiej, Warszawy i Białegostoku), przedstawiciele władz państwowych i samorządowych oraz licznych mieszkańców Malborka – jest wyjątkowo niekorzystne.

W związku z powyższym kierownictwo Służby Celnej oraz przedstawiciele Izb Celnych w Gdyni i Olsztynie podjęli rozmowy z władzami Malborka w sprawie nowego usytuowania pomnika.

W wyniku rozmów, w dniu 20 kwietnia 2004 r. przedstawiciele Służby Celnej i władz Malborka ustalili co następuje:

1. Pomnik zostanie przeniesiony na nowe miejsce usytuowane przy trasie Kałdowo – Nowy Dwór Gdański, w pobliżu stacji Kolejowej Malbork – Kałdowo.
2. Ustalono następujący zakres prac:
   – przygotowanie infrastruktury (w gestii władz miasta Malborka),
   – przeniesienie pomnika i wykonanie dodatkowej tablicy pamięci (w gestii Służby Celnej).
3. Przewidziany termin wykonania prac ustalono na 1 sierpnia 2004 r.

Według wstępnego kosztorysu, koszt przeniesienia pomnika i wykonania nowej tablicy pamiątkowej wyniesie ok. 30 tys. zł.

Nowy pomnik, poświęcony wydarzeniom z września 1939 r. powinien stać się miejscem upamiętniającym celniczą historię oraz utrwalającym naszą zawodową tożsamość i solidarność zawodową.

Jest to zatem problem naszego środowiska zawodowego i wspólnie musimy go rozwiązać, tym bardziej, że z uwagi na dramatyczną sytuację budżetową nie możemy liczyć na finansową pomoc państwa.

Wszyscy pracownicy administracji celnej mogą wesprzeć finansowo tę akcję wpłacając na specjalnie uruchomione w tym celu konto Fundacji Telonarius – 15106000760000401020182411 – hasło „Pomnik”.

Marcin Woźniczko

Izba Celna w Katowicach
właściwość miejscowa

W kolejnych numerach – właściwość miejscowa pozostałych izb celnych